

7th March 1963]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes.

(b) The work will be started as soon as the estimates are sanctioned.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1963-64—cont.

* திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறுவது தான் நல்லது என்று கருதுகிறேன். காரணம், எதிர்ப்பதாக ஆரம்பத்தில் சொல்லிவிட்டு ஏழெட்டு குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டினாலும் அதை ஆளுங்கட்சியினர் எதிர்க்கவே தொடங்குகிறார்கள். ஆரம்பத்தில் ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு ஆயிரம் குறைபாடுகளைச் சொன்னாலும் அதை இந்த மன்றத்தில் ஆதரிப்பதாகவே எடுத்துக்கொள்கிற காரணத்தினால் இதை வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறுவதே நல்லது என்று கருதுகிறேன். (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முடிவில் நிராகரிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிடுங்கள்.)

இதை வரவேற்பதற்கு இன்னொரு காரணத்தையும் கூட நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ பதினாறு, பதினான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இப்படிப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எத்தனை வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொன்னாலும், எந்தக் கொள்கை வாதங்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைத்தாலும், அவை அத்தனையையும் ஆட்சியாளர் நிராகரித்துவிட்டு தங்கள் இஷ்டம்போல் தயாரித்து அளிப்பதனால் இன்றைய நாட்டு மக்கள் ஆட்சியாளர்களுடைய கொடுமையைப் புரிந்துகொண்டு தாங்கள் செய்த தவறை உணர்வார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று ரூசுகமாகச் சொல்லக்கூடும்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே இரு தரப்பிலிருந்தும் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தினுடைய இறுதி உறையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற வாசகம் மிக மிக முக்கியமானது. இந்த நாட்டுக் குடிமக்கள் ஒவ்வொரு வருடைய உள்ளத்தையும் தொடக் கூடியது என்பதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மறுப்பதற்கில்லை.

"பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி, இந்த இரண்டு இலட்சியங்களுக்குள் முரண்பாடு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இவை இரண்டையும் ஒருங்கே அடையவேண்டுமென்றால் நம்முடைய ஆள் பலம், பொருள் பலம் எல்லாவற்றையும் திரட்ட வேண்டும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th March 1963]

அப்படித் திரட்டுகையில் தியாகங்களைச் செய்யவேண்டி நேர்ந்தால், சுதந்திர நாட்டினர் என்ற முறையில் நாம் பின் வாங்கக் கூடாது”

என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே எங்களைப் பொறுத்தவரையிலே வேறுபாடான கருத்து நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. இந்தியா வினுடைய வட எல்லைப் பகுதியில் சீனர்கள் நடத்துகின்ற ஆக்கிரமிப்பை எதிர்ப்பதற்காக இந்தியா போர்க்கொடி உயர்த்திய அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய இலட்சியத் தையே நிறுத்தி வைத்து விட்டு, இந்தப் போராட்டத்திற்கான ஆதரவை இந்திய சர்க்காருக்கு இதய சுதந்ததோடு வழங்குவதற்குத் தீர்மானித்தது என்பதையும், அந்தத் தீர்மானத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எள்ளளவும் பின் வாங்காமல் சீன ஆக்கிரமிப்பை முறியடிப்பது ஒன்றுதான் நம்முடைய முதல் வேலை என்பதை உணர்ந்து பணி புரிந்து வருகிறது என்பதையும் நான் மிகப் பெருமையோடு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற குழுக்கள் ஒவ்வொருவனுக்கும் உயிர்ப் பிரச்சனை இது. அந்தப் பிரச்சனையில் நாம் எந்த அளவுக்கு நாட்டம் செலுத்தவேண்டும், எந்த அளவுக்குத் தியாகங்களுக்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த அறிக்கையிலே நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரியதுதான்.

ஆனால் இதனைச் சற்றுச் சிந்திக்கிற நேரத்தில், “தியாகங்களைச் செய்கிறவர்கள் ஏழை மக்களாக மாத்திரந்தான் இருக்க வேண்டுமா? இந்தப் போரினால் ஏற்படுகின்ற சாதக பாதகங்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற முதலாளி வர்க்கத்தை தீண்டக் கூடாதா? பணக்காரர்களுடைய வீடுகளின் படிக்கட்டை மிதிக்கக்கூடாதா?” என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டின் அபிவிருத்திக்குப் பொருள் தேவைப்படும். அந்தப் பொருளை ஈட்டுவதற்கு, வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கான வழிகளைக் காணவேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கான வழி காண்கின்ற நேரத்தில், அந்தப்பாரம் முழுவதும் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லாக் குழுக்களுடைய தலையிலே மட்டும் விழலாமா என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். “இது வரி போடப்படுகிற வரவு-செலவுத் திட்டம் அல்லவா” என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அத்தனை உறுப்பினர்களும் எடுத்துப் பேசினார்கள். அது மாத்திரமல்ல. “வரி போடாது நிதிநிலை அறிக்கையை நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற காரணத்தால் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குப் பேசுவதற்கே வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது; ஆகவே அவர்கள் ‘அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடிக்கிறார்கள்’” என்று பேசினார்கள். பேசிய அத்தனை உறுப்பினர்களும் எதைச் சொல்லத் தவறினாலும் அந்தப் பழமொழியைத் தவறாமல், எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் பேசிய மதிப்புக்குரிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வரி போட்

7th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

டிருப்போமானால் அதுதான் கடைசி வரியாக இருக்கும்' என்று குறுப்பிட்டார்கள். அந்த வாசகத்திற்குப் பொருள் என்னவாக இருக்க முடியும்? 'போட வேண்டிய வரிகளையெல்லாம் போட்டாகவிட்டது, இனிப் போடுவதற்கு வரி எதுவும் இல்லை' என்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. நாலேந்து தனங்களுக்கு முன்பாக நர்வரி, நல்லரி மசோதாவை நிறைவேற்றினோம். அந்த வரிகளின் சுமை ஏழைக் குடிமகனின் தலையிலே வழந்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய வரித் திட்டங்கள் வேறு இந்த நாட்டிற்கு குடிமக்களைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. 'இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வரி போட எங்கே இடம் இருக்கிறது? என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். அமமை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவனுடைய உடலில் ஊசி குத்த கூட இடம் இல்லை என்று கூறுவது போல், எல்லா வரிகளும் மூன்றைய தனம் போடப்பட்டிருந்த இந்த நாட்டு மக்கள் பெருத்த வேதனைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். 'வரி போட்டிருந்தால் எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் பேச வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும், வரி போடாத காரணத்தால் அவர்களுடைய வாய் முடிவட்டது' என்று சொல்லும் ஆளும் கட்சியினருக்கு, கனம் மாதா கவுடர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வரியை எதிர்த்துப் பேசிய வாசகத்தை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1957-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 23-ஆம் தேதி தோட்ட வருமான வரி திருத்த மசோதா ஒன்று வந்தது. அந்த வரியை உயர்த்த எதிர்க்கட்சியிலிருந்து அத்தனை பேரும் எங்கள் ஆதரவை தெரிவித்தோம். அப்போது இந்த மன்றத்திலிருந்த சின்னதுரை அவர்கள்கூட, அந்த வரி 45 பைசா என்பதை 50 பைசா என்று ஆக்குவதில் கூடத் தவறில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் நண்பர் மாதா கவுடர் அவர்கள் பேசிய வாசகம் எங்களுக்கு நினைவிருக்கிறது. "நம்முடைய தொழில் முறையும், பிளாண்டேஷனும் நல்ல விதமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். ஊக்கம் கொடுத்தால்தான் அவர்களும் அந்தப் பயிர்களை நன்றாக விளைவிப்பார்கள். விளைபொருள்களை அந்நிய நாட்டுக்கு அனுப்பி அந்நியச் செலாவணிகூட ஓரளவுக்கு அதிகமாகப் பெறக் கூடும். அப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் தொழில் மீது ஒரேயடியாக அதிகமாக வரி போடுவதை நான் மிக வன்மையாக கண்டிக்கிறேன்" என்று நண்பர் மாதா கவுடர் அவர்கள் ஜூன் மாதம் 25-ஆம் தேதியன்று இந்த மன்றத்திலே பேசியிருக்கிறார். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவராயினும், வேறு எந்த முற்போக்கு எதிர்க் கட்சியினராயினும், தாங்க முடியாதவர்கள் மீது சமத்தப்படுகிற வரிச்சுமையைத்தான் எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம் தவிர, தாங்கக் கூடியவர்கள் மீது போடப்படுகின்ற வரிகளை ஆட்சேபிப்பது கிடையாது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 'வரியே இல்லை' என்று சொல்லும் நேரத்தில், இதிலே மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய வேறு என்ன இருக்கிறது? தினந்தோறும் மனைவியை அடித்து நொறுக்கிக்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th March 1963]

கொண்டிருக்கும் கணவன், ஒரு நாள்—‘இன்றையதினம் உன்னை அடிக்கப்போவதில்லை’ என்று மனைவியைப் பார்த்து கணவன் கூற, ‘என் மீது அவ்வளவு காதலா பிறந்து விட்டது’ என்று மனைவி கேட்க ‘இல்லை! இல்லை! உன்னை அடித்து அடித்து என் கை வலி ஏடுத்து விட்டது’ என்று பதில் கூறினாள். அதைப் போலத்தான், வரி போட வழி இல்லாத அளவுக்கு ஏற்கனவே எல்லா வரி களையும் போட்டுவிட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே புதிய வரிகளைப் போட முடியவில்லை. நாட்டிலே, வாடுகின்ற மக்கள் வாடிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். வரிப் பளுவை தாங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய மக்கள், ‘கமை இறக்கப்படாதா?’ என்று சோகத்தோடு பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

ரஷ்யத் தலைவர் குருஷேவ் அவர்கள் இந்தியா வந்திருந்த நேரத்தில் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

“சுதந்திரத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக் கூடிய மனிதனுடைய தலையாய உரிமையானது,

வேலை செய்யவும், இன்றைக்கும் நாளைக்கும் பாதுகாப்பான வாழ்வைப் பெறவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை ஆகிய பயங்கரப் பயமுறுத்தல்களிலிருந்து விடுதலை பெறவும் உள்ள உரிமையேயாகும்.

தொழிற்சாலைகள், மில்கன், பாங்குகள், வீடுகள், நிலம், இயற்கைச் செல்வாதாரம் முதலிய உற்பத்திச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் தம்முடைய கையில் வைத்துக் கொண்டு கொழுக்கின்றவர்களின் சுரண்டலில் இருந்து மனிதன் விடுதலை பெறுவதுதான் தனி நபர் சுதந்திரத்தின் மிக உயர்வான வடிவமாகும்.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையிலே இந்த நாட்டிலே வரவு செலவுத் திட்டம் தீட்டப்படுகிறதா? வருமானத் தைப் பெருக்குவதற்கு வரிகளை மாத்திரம் நம்பினால் போதுமா? தொழில்களைத் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்ற கருத்தை இந்த அரசு ஏன் கவனிக்க மறுக்கிறது? இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால் கூட, தனியார் துறை, பொதுத்துறைக் கணக்கினை ஆராய்ந்து பார்த்தால்,—பொதுத்துறையில், நெய்வேலித் திட்டம், கிண்டி டெஸ்டிபிரின்டர் தொழிற்சாலை, நிலகிரி கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை, கனரக கொதிகலன் தொழிற்சாலை, ஆவடிக்கருகில் பாதுகாப்புச் சாதனத் தொழிற்சாலை ஆகியவைகள்தான் வருகின்றன. ஆனால் தனியார் துறையிலோ,—சேலம் மாவட்டத்தில் கலவை உருக்குத் தொழிற்சாலை, சர்க்கரை ஆலைக்கான இயந்திரங்கள் தயாரிக்க இரண்டு தொழிற்சாலைகள், சோடாக்காரம் மற்ற ரசாயனப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தாரங்கதாரா ஸ்தாபனம் (அதற்காகவே) மேட்டூர் கெமிக்கல் ஸ்தாபனம், எண்ணூர் உரத் தொழிற்சாலை, கடலூர் உரத் தொழிற்சாலை, கோவை உரத் தொழிற்சாலை, பாரி ஸ்தாபனத்தின் ‘அம்மோனியம் பாஸ்பேட்’ உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, சேஷசாயி காகிதத் தொழிற்சாலை, சங்கரிதுர்கம்

7th March 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சிமெண்டு தொழிற்சாலை, கரூர் சிமெண்டு தொழிற்சாலை, வில்கோஸ் ஸ்தாபனத்தின் 'ரயான்' தொழிற்சாலை என்ற அளவில் தனியார் துறை விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. இதிலே எங்கே ஆவடி சோஷலிசம்' இருக்கிறது? இப்படிப்பட்ட கலப்பட சமதர்மத்தால் ஏழைக் குடிமகனுடைய வாழ்விலே ஒளியை உண்டாக்க முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பெருத்த லாபம் அடைந்து வரக் கூடிய பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னால், அதிலே ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள்? ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் பஸ்களை நிர்வகிக்கின்ற 200-க்கு மேற்பட்ட மோட்டார் மன்னர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்து தேசிய மயமாக்கினால் என்ன? 'எனக்கு மட்டும் அதிகாரம் இருக்கிறது எல்லாப் போக்குவரத்துத் துறைகளையும் தேசியமயமாக்குவேன்'—நான் சொன்னதாகச் சிரிக்க வேண்டாம், சொன்னது நான் அல்ல. 'எனக்கு மட்டும் அதிகாரம் இருந்தால் எல்லாப் போக்குவரத்துத் துறைகளையும் தேசியமயமாக்குவேன்' என்று சொன்னது யார்? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பொருளாதாரக் கூட்டத்தில் பிப்ரவரி மாதம் 26-ம் தேதியன்று பேசியவர் சர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் ஆவார்கள். ஏன் இந்த யோசனையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தடை செய்யவேண்டுமென்கிற அவரது யோசனையை மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற நீங்கள் ஏன் இந்த யோசனையையும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது?

ஏன் பஸ் தொழிலை தேசியமயமாக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் நேற்றையதினம் நான் பார்த்த செய்தி ஒன்றை நான் இத்துடன் இணைக்க விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகரில் டாக்சிகளை 50 வாடகை கார்களை ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி ஸ்தாபனத்தினிடம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் அனுமதிப்பதாக ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. கீவராஜ் மோட்டார் ஸ்தாபனத்திற்கு 50 வாடகைக் கார்களைத் தருகிறோம் என்று அனுமதி அளித்திருப்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் சென்னை மாநகரில் டாக்சிகளை வைத்துக் கொண்டு வாடகைக் குடி விட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் சிறிய, நடுத்தர நிலையில் உள்ளவர்கள்தான். அவர்கள்தான் இந்த வாடகைக் கார்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரேயடியாக இந்த டாக்சிகளை தேசியமயமாக்குவதைப் பற்றி நான் ஆட்சேபனை செய்யவில்லை. அதுவரையில் இந்த சிறிய, நடுத்தர வாடகைக் கார்கள் சொந்தக்கார்களை பாதிக்காத அளவிற்கு இந்த 50, 100 என்று வாடகைக் கார்களை தனிப்பட்ட இந்த கீவராஜ் போன்ற ஸ்தாபனங்களிடம் தராமல் இருக்கக் கூடாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். என்ன நிபந்தனையோடு அவர்கள் இப்படி கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுவது, சென்னை டாக்சி ட்ரைவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்ய ஆரம்பித்தால் அந்த நேரத்தில் இந்த ஸ்தாபனத்தின் வாடகைக் கார்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும் என்பதுதான். சுருங்கச் சொன்னால் கருங்காவி வேலை செய்யவேண்டுமென்ற நிபந்தனை மீது இந்த

9-30
a.m.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[7th March 1963]

அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டு மெத்த வருத்தம் அடைகிறேன். ட்ரைவர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக நடத்துகிற போராட்டங்களைக் கூட வீழ்த்துவதற்கும், உடைப்பதற்கும், முறியடிப்பதற்கும் இந்த முறை பயன்படுமா அல்லவா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து ஒரு நாட்டின் நல்வாழ்விற்சாக விவசாயம் வளர்ச்சி, விவசாய தொழில் துறை முன்னேற்றம் இவைகள் இன்றியமையாதவை என்பது ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருந்தாலும், அதை நாட்டிலுள்ள எல்லா தரப்புக் கட்சிகளில் இருப்பவர்களும் ஒப்புக் கொண்டபோதிலும் அது செயல் படும் விதத்தில் இருக்கிற மாற்றங்களை, முரண்பாடுகளை நான் இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஜப்பான் நாட்டில், ஏறத்தாழ 60 லட்சம் விவசாயிகளைக் கொண்ட அந்த நாட்டில், விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற வேகத்தோடு நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசும்போது அமெரிக்காவையும் ரஷ்யாவையும் ஒப்பிட்ட நேரத்தில் இன்னொரு நாட்டோடு ஒப்பிடலாமா என்ற கேள்வி எழுந்தது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையை ஆராயும்போது உலகத்திலுள்ள இதர நாடுகளோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்வதுதான் திட்டங்ஙனின் வளர்ச்சிக்கு நல்ல இலக்கணமாக இருக்க முடியும். அந்த இலக்கண அடிப்படையில் வேறு நாடுகளில் ஏற்பட்டிருக்கிற வளர்ச்சிகளை நாம் காண வேண்டும். அப்படி கண்ட பிறகு அது குறித்து நாம் வருந்தலோ அல்லது தாழ்ந்திருக்கிறோம் என்று வருத்தப்படலோ வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது என்னவென்றால், அந்த வளர்ச்சியைக் கண்டு அதை எட்டிப் பிடிக்க நம்மை நாம் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் பிற நாடுகளோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். விவசாயத்தைப் பெருக்க அரசாங்கம் பல விதங்களில் முயற்சி செய்கிறது என்று குறிப்பிட்டாலும், நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும் செயல்முறை தாமதமாகவும், நியமுறையிலும் நடந்து வருகின்றது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான உரம், ஒரு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் எடுத்துக் காட்டியது போல், நியாய விலையில் கிடைப்பதில்லை, காலத்தில் வந்து சேருவதும் இல்லை. பொறுக்குவிதை சர்க்காரால் விநியோகிக்கப்படுவதைவிட கிராம சகாயக்குகனால் விநியோகிக்கப்படுவதை விட, தனிப்பட்ட விவசாயிகளே விநியோகித்தால் நல்லமுறையில் இருக்கும் என்று அளும் கட்சியைச் சார்ந்த தண்டாயுதபாணி பிள்ளை அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் நேற்றைக்க முன் தினம் எடுத்துரைத்தார்கள். இது சர்க்காரால் விநியோகிக்கப்படவேண்டாம் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை, விநியோகிக்கப்படுகிற இந்த முறை ஒழுங்கான பகுதியில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். கிராம சகாயக்குகள் பொறுக்குவிதைகளைப் பெருக்கிக் தயாரிப்பதில் போதுமான பயிற்சி பெற்றவர்கள் அல்ல. அதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன். இன்று பஸ் இடங்களில் பொறுக்குவிதை போடுவதால் ஏற்கனவே வயலில்

7th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பயிரிடும்போது ஏற்படுகிற களையை விட அதிகமான களை உற்பத்தி யாவதாக விவசாயிகள் கூறுகிறார்கள். வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் கண்டிக்க வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லப்படுகிற வாதமாக இதை எடுத்துக் கொள்ளாமல் பிரத்தியட்ச நிலையை இந்த மன்ற ஆங்கத்தினர்களும், அமைச்சரவையும் உணர்ந்து பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன். அனுபவப் பயிற்சி பெறாத கிராம சகாயக்குகனால் இந்த ஆபத்து நேரிடுகிறது என்பதையும் அதைத் தொடர்ந்து விவசாயிகளுக்கும் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. விஞ்ஞான முறைப்படி பொறுக்குவிதை தயாரித்தால் போதும் என்று கருதுவது நல்லதல்ல. அனுபவமும் தேவை பி. ஏ. அல்லது எம். ஏ. படித்த ஒரு பெண்ணை, சமையல் வேலை தெரியாத அந்தப் பெண்ணை, சமையல் கட்டுக்கு அனுப்பி சமையல் செய் என்று சென்னை, அப்பென் விஞ்ஞானமுறையில், சுகாதார முறைப்படி சமைக்க வேண்டுமென்று நினைத்து சுத்தரிக்காயையும், வெண்டைக்காயையும் சோப் போட்டுக் கழவி குழம்பு வைத்தால் அந்தக் குழம்பு எப்படியிருக்குமோ, அதேபோன்று அனுபவம் பெறாத கிராமசகாயக்குகனால் தயாரிக்கப்படுகிற பொறுக்குவிதைகளைப் போட்டு விவசாயிகள் நல்ல விளைச்சலை காணமுடியாதிருக்கிறது. அடுத்து பழத்தோட்டம் என்ற முறை இருக்கிறது. இந்தப் பழத்தோட்டங்களை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். நான் வட ஆற்காடுக்கு செல்கிற வழியில் காட்பாடி ரெயில்வே கேட்டுக்கு அருகாமையில், கேட்டை அடிக்கடி மூடுவதால் காளை அங்கு நிறுத்த வேண்டி வருகிறது. அதன் பக்கத்தில் பழத்தோட்டம் என்று அழகான, கவர்ச்சிகரமான பலகை தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. காளை விட்டு இறங்கி பழத் தோட்டம் எங்கே இருக்கிறது என்று தேடிப்பார்த்தால் அதைக்காணவில்லை. அந்தப் பழத்தோட்டம், மாயப் பழத் தோட்டம் காட்பாடி ரெயில்வே கேட்டுக்கு அருகில் இருக்கிறது. அங்கு போர்ட் மட்டும் இருக்கிறது, ஐந்தாறு குழிகள்தான் அங்கு இருக்கின்றன. அங்கு பழத்தையும் காணவில்லை. தோட்டத்தை யும் காணவில்லை, செடிகளையும் காணவில்லை. நான் இந்த முறையைக் கண்டிக்கவில்லை. நோக்கத்தை கண்டிக்கவில்லை. ஆனால் அது செயல்படுகிற விதத்தில் ஏற்படுகிற முரண்பாடுகளைத்தான் கவறு தல்களைத்தான் நான் இங்கு சுட்டிக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். தேனீப் பண்ணை என்ற பெயரால் 6,000 ரூபாய் வரையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் செலவிடப்படுகிறது. ஆனால் இப்பணம் மூங்காகச் செலவிடப்படுகிறதா என்ற கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். நோக்கத்தை நான் குறை கூறவில்லை என்பதை நான் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறேன். செயல்முறையில் ஏற்படுகிற தவறுதல்களைத்தான் நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். கண்காணிப்பு நல்லமுறையில் இருக்கவேண்டும். விவசாயத் துறையில் நல்ல முறையில் விளைவு காண, இசை மூலம் விவசாயத்தில் நல்ல விளைச்சலைக் காணமுடியும் என்ற ஆராய்ச்சி 1950-ம் ஆண்டு முதல் இந்த பரிதாபத்திற்குரிய தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று வருகிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th March 1963]

ஆனால் இது பற்றி நேற்றைய தினம் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டபோது “எனக்கு அது தெரியாது நான் அதைப் பார்த்ததில்லை” என்று சொல்லுகிறார். அது கண்டு நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். இதைக் கூடப்பார்க்காதவர் விவசாய அமைச்சராக இருக்கிறாரே என்பதற்காக அல்ல. கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுகூடத் தெரியவில்லையே என்பதற்காக நான் உள்ளபடியே ஆச்சரியப்படுகிறேன். அதற்கான ஆதாரங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் தருவதற்காக இதை நான் எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் டி. ஸி. எஸ். சிங் என்ற ஒரு வட நாட்டுக்காரர் இருக்கிறார்—தனிப்பட்டவர் மீது எங்களுக்கு துவேஷம் இல்லை என்பதற்கு இது ஒரு சான்று—அவர் தாவர ஆராய்ச்சி இலாகாவின் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் கண்டு பிடித்த ஆராய்ச்சியின் சில விவரங்களை நான் இங்கு எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். 1950 டிசம்பரில் இருந்து அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையில் சோதனை நடைபெற்று வருகிறது. நாதசுவரத்தில் சாளுகேரி சாகத்தை ஒலிபரப்புவதன் மூலம் 25 சதவிகிதத்தில் இருந்து 60 சதவிகிதம் வரை நெல் அதிக உற்பத்தி கிடைத்திருக்கிறது. அதே விதத்தினால் வேர்கடலை உற்பத்தி 45 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. கானடா நாட்டில் ஒண்டேரியோ என்ற இடத்தில் வயலின் மூலம் ஐரோப்பிய சங்கீதத்தை ஒலிபரப்பியதில் கோதுமை உற்பத்தி 66 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. புகையிலை கன்றுகளின் உற்பத்தியில் 50 சத விகிதம் முதல் 60 சதவிகிதம் வரையில் அதிக விளைச்சல் கிடைத்திருக்கிறது. வரப்பிற்கு ஒரு அடி உயரத்தில் ஒலிபெருக்கி பொருத்தி தினசரி காலை 6 விருந்து 7 மணிக்கு இடையில் அரை மணி நேரம் இசை ஒலி பரப்பப்பட்டது. கரற்றுவீசம் திசை நோக்கி பொதுவாக ஒலிபெருக்கி அமைக்கப்படும். மண் சோதனை நடத்தி ஒரே மாதிரி தரமுள்ள இரு நிலங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒன்றில் இசை ஒலிபரப்பு பயிர்கள் வளர்க்கப்பட்டன. அது இல்லாது இன்னொன்றில் வளர்க்கப்பட்டன. இரண்டிலும் ஒரே மாதிரி உரங்கள் ஒரே அளவில் ஒரே நாளில் போடப்பட்டன. பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தில் அரசினர், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் உதவியுடன் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் நெற்பயிர் மீது சோதனை நடத்தினர். கீழ்க்காணக்கலம், ராமநாதபுரம், இராமங்காந்தி, சரிகனம்பாக்கம், கவலிக்குப்பம், நைனார் மண்டபம், திசில் விளைவு, நெல் உற்பத்தியில் 8 சதவிகிதத்தில் இருந்து 57 சதவிகிதம் வரை உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது. வைக்கோல் அறுவடையில் 10 சதவிகிதம் முதல் 83 சதவிகிதம் வரை உயர்வு கிடைத்துள்ளது. கீழ்க்காணக்கலத்தில் இசையால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட குதிரைவாலி சம்பா பயிர் அது இல்லாத பயிரைவிட 5.48 அங்குலம் அதிகம் உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி பள்ளி விவரங்கள் நிறைய என்னிடம் இருக்கின்றன. கனம் நிதியமைச்சர் விரும்பினால் இதைத்தான் நான் தயாராயிருக்கிறேன். கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதில் அக்

7th March 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கரை இல்லையோ அல்லது அதைக் காண தவறி விட்டார்களோ என்னவோ காரணம் எனக்கு புரியவில்லை. இந்த அளவுக்கு நெல் வில் மட்டுமல்ல, கரும்பில்கூட, உருவையாறு என்ற கிராமத்தில் பயிர் நாலரை மாதம் வளர்ந்த பிறகு அறுவை காலம் வரை நாதஸ் வரத்தில் சாளுகேசி ராகம் இசைக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 8 டன் அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது. இம் மாதிரி நாதஸ்வர இசையின் மூலமாக விளைச்சலைப் பெருக்க முடியும் என்பதற்கு நமக்கு பல ஆதாரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

இந்த ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்ட ஆராய்சியாளரைப்பற்றி வட ஐரோப்பாவில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும், நார்வே நாட்டு மிகப் பெரிய தினசரியான “ஆல்ப்தன் போஸ்டன்” என்ற பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை வெளியாகி இருந்தது. அதில் இந்த இந்திய விஞ்ஞானியை மனித சமுதாயத்திற்கு உபகாரம் செய்தவராகக் கருதி அவருக்கு நோபல் பரிசு உரித்தாக்குவதற்கும் சாத்தியம் இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட செல்வாக்குமிக்க அந்தப் பத்திரிகையில் இக்கட்டுரை வெளியாகியிருப்பதால் நோபல் கமிட்டி இதைப்பற்றி சிந்திப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. பாண்டிச்சேரி அரசின் விவசாய இலாகா கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்தி வருகிறது. மேலும் ஆராய்ச்சியாளர் டி. சி. எஸ். சிங்கிற்கு 1955-ம் ஆண்டு பிருத்வி டிஸ்ட், பிருத்வி பரிசை வழங்கியிருக்கிறது. அதாவது 2,000 ரூபாயையும் ஒரு தங்க மெடலும் ‘மன் ஆஃப் பிலாசபி’ என்ற பட்டமும் வழங்கியிருக்கிறது.

இதே ஆராய்ச்சியாளர் அவர்கள், இந்திய அரசு இதை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நேருவிற்கு கடிதம் எழுதினார். இதை மேற்கொள்வதில் பல சிரமங்கள் இருக்கலாம் என்றும், இதற்கான முயற்சிக்கு விவசாய இலாகாவை அணுகவேண்டும் என்றும் நேரு கடிதம் எழுதிவிட்டார். ஆனால் நம்முடைய விவசாய இலாகா வினர் இது குறித்து எந்தவிதமான அக்கரையும் காட்டவில்லை. எப்படி காட்ட முடியும்? நம்முடைய விவசாய மந்திரிக்குத்தான் இப்படிப்பட்ட ஓர் ஆராய்ச்சி நடப்பதாகவே தெரியாதே. இனி மேலாவது இதில் அக்கரை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (கனம் திரு. கே. காமராஜ்: இசையில் மந்திரி கவனம் செலுத்தவில்லை, விவசாயத்தில் தான் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள்.) இசைக்கும் விவசாயத்திற்கும் இசைந்த தொடர்பு இருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிடுகிறேன். விவசாயத்துறையில் மட்டும் அல்ல, தொழில் துறையிலும் நாம் எந்த அளவுக்கு பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்த நாட்டிலே எழுந்த பெருத்த முழக்கத்திற்குப் பிறகு ஆளும் கட்சியினரின் திருப்திக்காக வேண்டுமென்றால் பெருத்த கூச்சலுக்குப் பிறகு என்று சொல்லுகிறேன்—பெரிய கூச்சலுக்குப் பிறகு இந்த நாட்டில் ஒன்றிரண்டு தொழிற் சாலைகள் இந்த மாநிலத்திற்கு கிடைத்திருக்கின்றன. அந்த அளவில் ஒன்றிரண்டு திட்டங்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு கிடைத்திருக்கின்றன.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th March 1963]

சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுவது 1958-வது ஆண்டிலிருந்தே ஆராய்ச்சியில் தான் இருந்து வருகிறது. தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் திட்டம், சேதுசமுத்திரத்திட்டம் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இதில் இடம் பெறாத நிலையில் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஐந்து மைலுக்கு மேல் இலங்கையை சுற்றிச் செல்லுகின்ற அனுவசயமான பயணத்தை தூத்துக்குடிக்குச் செல்லுகின்ற கப்பல்கள் தவிர்க்க முடியும். இப்படிப்பட்ட திட்டம் இதில் இடம் பெறவில்லை. முக்கியமாக நாம் எந்த அளவுக்குத் தொழில் துறையில் பின்தங்கியிருக்கிறோம் என்பதற்கு ஏராளமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நான் எடுத்துச் சொல்ல வில்லை, ஒரே ஒரு ஆதாரத்தை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1955-56-ம் ஆண்டு கணக்குப்படி சர்க்கரை உற்பத்தி, பிகாரில் 311 ஆயிரம் டன்னாகவும் பம்பாயில் 321 ஆயிரம் டன்னாகவும், உத்திர பிரதேசத்தில் 888 ஆயிரம் டன்னாகவும், தமிழகத்தில் 74 ஆயிரம் டன்னாகவும் இருக்கிறது. இப்போது வேண்டுமென்றால் சிறிதளவு ஏறியிருக்கலாம். ஆனால் நான் முக்கியமாக குறிப்பிட விரும்புவது “தென இந்தியா, பம்பாய், இவைகளைப்போல உத்திர பிரதேசம், பிகார், ஆகிய மாநிலங்கள் கரும்பு விளைச்சலுக்கு ஏற்றவை அல்ல. எனினும் பல ஆலைகள் அங்கு நிலைத்துவிட்டன” என்று ‘இந்தியப் பொருளியல்’ என்று புத்தகத்தில் 1961-வது பக்கத்தில் டாக்டர் பா. நடராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken 25 minutes.

திரு. மு. கருணாநிதி: இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Then it will be against the rules and regulations. இரண்டு நிமிடங்கள் தான் இனி கொடுக்கமுடியும். அதற்குள் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: மேலும் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். “பம்பாயில் பஞ்சாலைத் தொழிலும், உத்திரப் பிரதேசம், பிகார் மாநிலங்களில் சர்க்கரை தொழில்களும், வங்கத்தில் சணல் தொழிலும், வங்கம், பிகார் மாநிலங்களில் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களும் செழித்துள்ளன. இவ்வாறு ஒரே தொழில் ஓரிடத்தில் செழிப்புறுவதால், அத் தொழிலில் ஏற்படும் தளர்வு அங்குள்ள மக்களை அல்லற்படுத்தும். ஓரிடத்திலேயே ஏற்படும் தொழிற்செறிவால் ஏனைய மாநிலங்கள் புறக்கணிக்கப்படலாம். அத்துடன் தொழில்கள் ஓரிடத்தில் திரண்டு செறிவதால் போர்க்காலத்தில் அப்பகுதிகள் அழிக்கப்படும்போது நாடே அவதியுறும்” என்று டாக்டர் பா. நடராஜன் அவர்கள் “இந்தியப் பொருளியல்” என்ற புத்தகத்தில் 174-வது

7th March 1963]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த முக்கியத்துவத்தை கருதியாவது இந்தத் தொழில் நிலையங்கள் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் குவித்திருப்பது அபாயகரமானது என்பதை உணர்ந்து, பின் தங்கிய இடங்களில் முதன்மையாக இருக்கின்ற நம்முடைய தமிழகத்திற்கு நல்ல பல பெரிய திட்டங்களை இந்திய அரசினிடமிருந்து நமது அமைச்சர்கள் போராடிப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஏற்கனவே நான்கு கோடி ரூபாய் மத்திய அரசிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தொகை வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இம் மாதிரி வெட்டப்பட்ட தொகைகளை துணிச்சலாக கேட்டுப் பெற வேண்டும். மேற்கு வங்காளத்தில் சங்கர் தாஸ் பானர்ஜி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தை கண்டித்து எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். நியாயமான பல வரிப் பங்குகளை கொடுக்காமல் இருப்பது நியாயமா என்று கேட்டு போர்க் குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். காலஞ் சென்ற திரு. பி.ஸி. ராய் அவர்கள் தங்கள் மாநில கோரிக்கையை எடுத்துக்கூறுகின்ற நேரத்தில் எங்களுடைய திட்டத்தை நாங்களே வகுத்துக் கொள்கிறோம், அதைப்பற்றி திட்டக் குழுவுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது, எங்கள் நாட்டில் செய்ய வேண்டியதை நாங்களே பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்று போர்க் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய துணிச்சலை நம்முடைய அமைச்சர்கள் பெற வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள் என்றால், வெளியில் 10, 20 பயில்வாங்களை அடித்து வீழ்த்திவிட்டு, வீட்டுக்கு வந்தவுடன், “பெண்டாட்டி தாயே, பெரிய தாயே!” என்று சாணடைகிற பயில்வாளைப் போலத் தான், நமது அமைச்சர்கள், என்னைப்பார்த்து “உங்களை ஒழித்துவிடுகிறோம் பாருங்கள்” என்று உறுமுகிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்காரிடத்தில், டெல்லி சர்க்காரிடத்தில் போய் மட்டும், வெளியில் குத்துச்சண்டையெல்லாம் போட்டுவிட்டு வீட்டுக்குப் போனவுடன் வேறு விதமாக நடந்துகொள்ளும் பயில்வாளைப் போல் நடந்து கொள்கிறார்கள். இந்நிலை நமது அமைச்சர்களுக்கு மாறவேண்டும் என்றும், டெல்லி சர்க்காரிடத்தில் நமது கோரிக்கைகளை துணிச்சலாக கேட்டுப்பெறவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சொல்லொணாத அவதிக்கு ஆளாகியிருக்கின்ற பொற்கொல்லர்களின் நிலைமையை ஆராய்ந்து, வேலையற்றிருக்கின்ற இவர்களுக்கு வேலை தேடித்தருவதற்கு இந்த மாமன்றத்தில் கொலுவீற்றிருக்கின்ற மந்திரிகள் வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொற்கொல்லர்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற ஆற்றில் மிதந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நீந்தத் தெரியாது, நீச்சல் பழக்கம் இல்லாதவர்கள், அவர்களைக்காப்பாற்ற வேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கனம் காமராஜ் அவர்களின் வாழ்க்கைக் சரித்திரத்தை தொடர்ந்து வாசித்துக்கொண்டு வருகிறேன். அவர் இளம் வயதினராக இருக்கும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th March 1963]

போது, அவருடைய நண்பர் ஒருவரை நீந்தக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக நீந்து நீந்து என்று சொன்னாராம், அந்த நண்பர் மறுக்கவே பக்கத்திலுள்ள ஆற்றில் பிடித்து தள்ளி விட்டாராம், பின்னால் ஆற்றில் நீந்தத் தெரியாமல் நண்பர் உயிருக்கு மன்றாடித் திணறித் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அந்த நண்பரை, கனம் காமராஜ் அவர்கள் கரைக்கு ஏற்றினாராம். கரையேற்றி காப்பாற்றிய இந்த நிகழ்ச்சியைப்படித்து நான் மெத்த சுவைத்தேன். அந்த முறையில் இன்று வேறு வேலைகள் எதுவும் தெரியாத இந்தப் பொற்கொல்லர்களை நட்டாற்றில் பிடித்து தள்ளியிருக்கிறீர்கள். அன்று ஆற்றில் தள்ளிவிட்டு பிறகு நண்பரை கரையேற்றியது போல் இவர்களையும் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து உதவி செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்பதையும், வரவேற்கத் கூடிய பாக்கியம் நமக்கு கிட்டவில்லையே என்ற வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன், வரவேற்கிறேன், போற்றுகிறேன், பாராட்டுகின்றேன், அத்தனைக்கும் அது பொருந்தும் என்பதை நான் தைரியமாக கூறிக்கொள்ள முடியும். அந்த விதத்தில் நமக்கு இருக்கின்ற நிதி வசதிகளை எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, அதில் ஏற்படுகின்ற செலவினங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி பற்றாக்குறை எந்த அளவுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்லி—“மந்திரிக்கு அழகு வரும்பொருள் உரைத்தல்”—என்ற வாக்கின் படி நம்முடைய பற்றாக்குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, இந்தப் பற்றாக்குறையைப் போக்க, வரவு இனங்களையும் எடுத்துச்சொல்லி இறுதியில் வரி எதுவுமில்லை என்ற இனிப்பான செய்தியையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் அமைந்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை மிகவும் போற்றுதற்குரிய ஒரு விருந்து என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். வரி போட்டால் எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்ப்பார்களே, அல்லது வரி போட்டால் எதிர்க்கட்சியினர் ஆதரிக்கமாட்டார்களே என்ற பயத்தால் அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடாமல் இருக்கவில்லை. எந்த விதத்தில் வரிகளைப் போட வேண்டும், எப்போது போட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர்களுடையது. இதை எதிர்க்கவும், ஆதரிக்கவும் இந்த சபைக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சபை வரி கொண்டு வந்தால் ஆதரிக்காமல் விட்டு விடுமே என்ற எண்ணத்துடன்—அந்த பயத்தின்—வரி போடாமல் இல்லை. அப்படி எண்ணியிருந்தால் எப்போதுமே எந்தவிதமான வரிகளும் இல்லாமல் நிதிநிலை அறிக்கையை கொண்டு வந்திருக்கலாம். அதற்கு அவர்கள் அஞ்சவில்லை. ஆளும் கட்சி

7th March 1963] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

யைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசாங்கத்தைத் தாங்குகிறவர்கள் வரி போட்டு விட்டால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நிராகரித்து விடுவார்களோ, அல்லது சதித் திட்டம் என்று கூடச் சொல்லி விடுவார்களோ என்று அஞ்சி விடவில்லை. நிராகரிக்கிறேன் என்று கூறி விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயத்திருந்தால், இத்தனை ஆண்டுகளில் இத்தகைய ஒரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்க முடியுமா? வரி போடுவதால் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஆதரிக்க மாட்டார்கள் என்று ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஒரு போதும் எண்ணியது கிடையாது—எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் எதிர்ப்பைத் தண்டு அஞ்சியவர்கள் இல்லை அமைச்சர்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இதை நிராகரித்து ஆதரிக்க முடியவில்லை என்று வருந்துகிறார்களே என்று அஞ்சியவர்களும் அல்ல. நம் நாட்டுக்குத் தலைமை தாங்குகிற அமைச்சர்கள் நம் நாடு அடிமைத் தனையில் அல்லவென்று இருந்தபோது, அடிமை நிலையில் நாடு இருந்த நிலைமையை அறிந்த தலைவர்கள், சதந்திரத்தின் அருமை பெருமைகளை நன்கு உணர்ந்தவர்கள், விடுதலை என்றால் என்ன என்று விளக்கம் தந்தவர்கள், அவர்கள் வரி போடுகிறார்கள் என்றால் அது நியாயமாகத் தான் இருக்க முடியும்—நாட்டுக்குத் தேவையாகத் தான் இருக்க முடியும். நான் 1957-ம் ஆண்டு இந்தச் சட்ட சபைக்கு வந்தபோது, தமிழ் மாநிலத்தில் வரவு-செலவு ஏறத்தாழ 56 கோடி ரூபாய்—ஆனால் இன்று, 1963-64-ம் ஆண்டில் 127 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி ஒன்று அல்லது ஒன்றைக் காட்டி மட்டுக்கு அளவுக்கு அதிகமாகக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், வரியில்லை என்று சொன்னால் எப்படி முடியும். எல்லாத்திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற, என்னென்ன வகையில் நிதி திரட்டலாம் என்று ஆலோசித்து, எந்தெந்த சமயத்தில் கடன் வாங்கவேண்டுமோ அவைகளை வாங்கி, யார் யாருக்கு வரி போட முடியுமோ, அவர்களுக்கெல்லாம் வரியைப் போட்டு, திட்டங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி, 56 கோடி ரூபாய் அளவில் இருந்ததை இன்று 127 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகப்படுத்தி வந்திருக்கிறோம் என்றால் அதற்காகவாவது எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் பரபரப்பி இருக்கலாமே? வரியில்லை என்று அவர்கள் அதிகம் சிரமப்பட்டிருக்கிறார்கள். வரி யில்லாமல் போய் விட்டது என்றும், சதித் திட்டம் என்றும் கூறுவதற்கு மதி வந்து விட்டதே ஒரு அங்கத்தினருக்கு என்று நினைக்கும்போது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. வேறு சிலர் சொன்னார்கள், இந்த ஆண்டில் இல்லா விட்டால் என்ன, போன ஆண்டில் இருந்ததே, போன ஆண்டில் போட்ட வரியை இந்த ஆண்டில் தானே வசூல் செய்யப் போகிறார்கள், ஆகையால் போன ஆண்டில் போட்டால் என்ன, இந்த ஆண்டில் போட்டால் என்ன என்று. குறைகண்ட இடத்தில் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி, நிறைவு கண்ட இடத்தில் நிறைந்த மனதோடு நல்ல வார்த்தை சொல்லி ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அவர்கள் பேசியதாக என் போன்றவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை. எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கருணாநிதி அவர்கள் பட்டம் பெற்ற—பி.ஏ., எம்.ஏ., பட்டம் பெற்ற—பெண்கள் காய்கறியிலே சோப்பைப் போட்டுச் சமைத்து

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [7th March 1963]

விடுவார்கள், கையிலே சோப் போட்டுக்கொண்டு சோறு போடுவார்கள், அது போல இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படி அவர்கள் சொன்னது படித்த பெண்களை மிகவும் மட்டம் தட்டுவது போலத் தோன்றுகிறது. இங்கே இருக்கக் கூடிய நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய மனைவி மிகவும் படித்தவர்கள்—பட்டம் பெற்றவர்கள், இந்த நாட்டில் படித்தது போதாது என்று அயல்நாடு சென்று படித்து வந்தவர்கள் அத்தனைப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற அந்தப் புண்ணிய அம்மையார், நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு சோப் கையோடு சோறு போடுகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவ்வாறு பி.ஏ., எம்.ஏ., படித்துப் பட்டம் வாங்கியவர்கள் சோப் போட்டு விட்டு சோறு போடக் கூடிய அத்தனை ஞானம் இல்லாதவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். இப்படிப் பேசியதற்குக் காரணம் கனம் அங்கத்தினர் கருணாநிதி அவர்களுடைய மனைவியார் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர் இல்லை என்பது தானே என்று எண்ணுகிறேன் . . .

கனம் சபாநாயகர்: அவரை 'அட்டாக்' செய்வதற்காக, அவருடைய மனைவியை விவாதத்தில் இழுக்கிறீர்களே.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: கனம் அங்கத்தினர் பெண்களைப் பற்றிக் கூறிய காரணத்தினால் நாங்கள் அவர்களுடைய மனைவிகளைப் பற்றித் தான் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் ஆண்களைப் பற்றிச் சொல்ல முடியாது . . .

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, படித்த பெண்கள் அத்தனைபேரும் அப்படியே செய்கிறார்கள் என்று அவர் கூறவில்லை. அப்படி ஒரு பெண் செய்தால் எப்படி இருக்குமோ என்று கற்பனை அளிவிஸ்தான் சொன்னார்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: அந்தக் கற்பனைக்கும் படித்த பெண்கள் தானே ஆளாக வேண்டும்? படிக்காத பெண்கள் சோப்பே போட மாட்டார்கள், சேக்காழ் தான் போடுவார்களா என்று கேட்கிறேன்.

எல்லையிலே தொல்லை கொடுக்கிற சினர்களை விரட்ட வேண்டும், திட்டமும் நடக்கவேண்டும்—இப்படி இரண்டையும் இட்டுச் செல்லும் அளவில் நல்ல விதமான சாதனைகளோடு கூட இந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று என் போன்றவர்கள் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள முடியும். சேல்ஸ் டாக்ஸ் வருமானத்தைப் பார்த்தால் 25¼ கோடி ரூபாயாகக் கூடியிருக்கிறது. சிக்கனம் செய்ய வேண்டிய இடத்தில் சிக்கனம் செய்கிறோம். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் மோட்டார் வாகனங்களின் வரி மூலமாக 4 கோடி ரூபாய் வருமானம் இருந்தது இன்று 11½ கோடி ரூபாயாகக் கூடியிருக்கிறது. இதெல்லாம் நாட்டின் முன்னேற்றம் இல்லையா? போன யுத்த காலத்தில் நம் நாடு இருந்த நிலைமையைப்பற்றி ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குண்டுசி கூடச் செய்ய முடியாமல் அன்று வாழ்ந்து வந்தோம். யுத்தம் ஆரம்பித்த காலத்தில் தாங்களாக

7th March 1963] [திருமதி. ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

குத்த பள்ளி மாணவர்கள் தங்களுடைய விடைத்தாள்களை குத்த சப்பாத்தி முள்ளையும், கருவேலம் முள்ளையும் உபயோகப்படுத்தும் நிலையில் அன்று வாழ்க்கையைக் கழித்தோம் என்பதை இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த விதமாக இல்லாமல் இன்று குண்டுசி மட்டுமல்ல, ஆணி முதல் ஆகாய விமானம்வரையில் செய்கிறோம். பெங்களூரில் செய்கிற வாட்ச் மிகவும் உயர்வாக இருக்கிறது. தரத்தில் உயர்ந்திருக்கிறது. அன்னிய நாடுகளிலிருந்து வருகின்ற வாட்ச்களைவிட நம் நாட்டில் ஒரிந்துல்தான் கம்பெனியில் செய்யப்படுகிற வாட்ச் தரத்தில் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று கேட்கும்போது, அந்தச் சாதனையைப் பற்றி சந்தோஷப்படுவென்றிய நிலையில் இருக்கிறோம். வரி போடவில்லை என்று பாராட்ட முடியாவிட்டாலும், இதற்காகவாவது பாராட்டக் கூடாதா என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டமானது மிகவும் உன்னதமான திட்டம். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மிக நல்ல முறையில் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். நெருக்கடி நிலை வந்திருக்கிறது என்று திட்டத்தை கைவிட்டு விடவில்லை.

விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, 2 கோடி ரூபாய் தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பம்பு செட்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 2 லட்சத்து 30 ஆயிரம் டன் உணவுப் பொருள்களை அதிகமாகத் தயாரித்திருக்கிறோம் என்று பெருமையோடு கூறிக்கொள்ளும் வகையில் திட்டம் நிறைவேற்றும் நிலையில் ஆட்சி நடத்தும் அமைச்சரவையைப் பாராட்டாமல் என்ன செய்ய முடியும்? கல்வியில் பார்க்கும்போது ஏராளமான புதிய பள்ளிகள். அதில் 40 பள்ளிகள் பெண்களுக்காகவே ஆரம்பிக்கப்படும் பள்ளிகள். பெண்கள் கல்வி விஷயத்தில் அமைச்சரவை அதிக அக்கறை காட்டுகிறார்கள். அதே போலத் தொழில்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு சர்க்கரை ஆலை, கூட்டுறவு முறையில் தாற்பு ஆலை, சிமென்ட் ஆலை இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இன்றைக்குத் தொழில் வளம் வளர்ந்து வருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெல்லையில் இருக்கும் ஒரு சில தேவைகளைப் பற்றி சில வேண்டுகோளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரொம்ப நாட்களாக நாங்கள் மருத்துவக் கல்லூரி நெல்லைக்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். சேலத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரி வருவதை மறந்தும் கூட விட்டுவிட மாட்டேன் என்று ஒரு மாதிரியாகப் பேசும்போது நெல்லையைச் சேர்ந்த என் போன்றவர்களுக்கு பயம் தோன்றுகிறது. நெல்லைக்கு இல்லாமல் போய் விடுமோ என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சேலத்திற்கு என்ஜினியரிங் கல்லூரியைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு, மருத்துவக் கல்லூரியை எங்கு வைப்பது என்று நிர்ணயிக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். சேலத்திற்கு என்ஜினியரிங் கல்லூரி என்று சொல்லும்போதே, நெல்லைக்கு மருத்துவக் கல்லூரி என்று சொல்லியிருந்தால் எங்களைப் போன்றவர்கள் சந்தோஷம் அடைந்திருப்போம். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த, பேச முடிந்தும்

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [7th March 1963]

பேச முடியாத நிலையில் இப்போது தலைமை ஆசனத்தில் சபாநாயகராக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்—மருத்துவக் கல்லூரி எங்கள் ஊருக்கு வந்தால் அவர் மட்டிலா மகிழ்ச்சி அடைவார். அதைப் போலவே அந்த மாவட்ட எம்.எல்.ஏ-க்கள், எங்களுக்குப் பின்னால் இருக்கக் கூடிய கோடிக் கணக்கான மக்கள்.

அதோடு கூட எங்கள் மாவட்டத்தில் சூட்டுப்பத்தை என்ற இடத்தில் காகம், குருவி பறந்தால் கூடக் கருகி விழுந்துவிடும் என்று சொல்லுவார்கள். அந்த இடத்தில் சுண்ணாம்புக்கல் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு சிமெண்ட் ஃபாக்டரி வைக்கலாம். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் துறையில் வைத்து நடத்துவதற்குக் கூடத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று அயர்ன், அறுபது சதவிகிதம் இரும்புச் சத்து இருக்கக் கூடிய தாது. கனம் அங்கத்தினர் பால்கன் அவர்கள்—இன்று இங்கு வரவில்லை—எங்கு சென்றாலும் அந்த மண்ணை எடுத்துச் சென்றுக்கொண்டிருக்கிறார், எந்த மந்திரி வந்தாலும் இதைக் காட்டுவது அவருடைய வழக்கம். நெல்லைக்கு வேறு எந்தத் திட்டமும் வரவில்லை. இந்த மாதிரியான தொழில் வாய்ப்பை நெல்லைக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக தங்கக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. பதினான்கு காரெட்டில் நகைகளைச் செய்து போட்டுக் கொள்ள பெண்கள் தயார். செய்துகொடுக்கத் தொழிலாளர்களும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கே வாங்குவது, எப்படி வாங்குவது, எப்படி கிடைக்கும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு சௌகரியத்தை இந்த அரசாங்கம் செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பதினாறு காரெட் நகைகளைப் பற்றி பேசும்போது எதிர் தரப் பிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் 14 காரெட் நகைகளைப் போடாதீர்கள் என்று சொல்லி, காதையும் மூக்கையும் குத்திக்கொள்ளும் பழக்கம் மேல் நாட்டில் கிடையாது. அவர்கள் 9 காரெட்டில் செய்யப்பட்ட நகைகளைக் கொண்டு கூட ஆறுதல் அடைந்து விடுவார்கள், மூக்கு காது குத்திக்கொள்ளுகிற பழக்கம் இல்லாத காரணத்தினால் ஸ்பீரிங் கம்மல் போட்டுக்கொள்வது அவர்களுடைய வழக்கம், அதனால் புண் வந்து விடாது. இங்கு அப்படியல்ல, காதையும் மூக்கையும் குத்திக் கம்மல் போட்டுக்கொள்கிறார்கள், ஆகவே காதிலும் மூக்கிலும் புண் வந்து விடும், ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற தாய்மார்கள் இந்தக் காதுப்புண்ணுக்கும் மூக்குப் புண்ணுக்கும் நிவர்த்தி தேடவேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பு என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் ஒருவர் ஓர் அருமையான யோசனையைச் சொன்னார்கள். இந்த சமயத்தில் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற—காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த—பெண்கள் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டுப் பெண்களே பாரதத் தாயினுடைய புனித வதனத்தைப் பகைவனுடைய பகைமைக் கணை புண் படுத்தியிருக்கும்போது, பாரத நாட்டிலுள்ள அத்தனை

7th March 1963] [திருமதி. ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

பெண்களும், காதிலும், மூக்கிலும் புண் வந்துவிடும் என்று பயந்து 10-60
சர்க்காருடைய திட்டத்தை நாங்கள் ஆதரிக்காமல் இருந்து விட a.m.
மாட்டோம் என்று தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.
காதிலே புண்வருகிறது என்றால் எத்தனை பேர்கள் 22 மாத்துத்
தங்கம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். 22
மாத்துத் தங்கத்தை பெண்கள் அநேகமாக காதிலும், மூக்கிலும்
போடுவதில்லை. அப்படி காதிலும், மூக்கிலும் குத்திக்கொண்டு
நகைகள் போட்டுக்கொள்கிறவர்கள் யார் என்றால், அவர்கள்
ஏழை மக்கள் தான். அவர்கள் 22 மாத்துத்தங்கம் போட்டுக்
கொள்ளக் கூடிய பொருளாதார நிலைமையில் இல்லை. சந்தைக்
கடையில் $\frac{1}{4}$ ரூபாய்க்கு கம்மலும், $\frac{3}{4}$ அணுவுக்கு மூக்குத்தி
வாங்கிப் போட்டுக்கொள்ளும் பொருளாதார நிலையில் தான் அவர்
கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 22 காரட் நகை காதிலும் மூக்கிலும்
அணிந்து கொண்டிருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய
அனுதாபம் அவர்களுக்கு உரியதாக இருந்திருக்கலாம். அப்படி
யிருக்கும்பொழுது அவர்கள் காதை மூக்கை குத்திக்கொண்டு 14
காரட் நகை அணிந்துகொள்வதால் புண்ணுக்கிக் கொள்வார்கள்,
அவர்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தாய்மார்கள்
அனுதாபம் காட்டவேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். ஏற்கெனவே
நான் சொன்னபடி ஏழை மக்கள் தான் காது, மூக்கு குத்திக்கொள்
கிறார்கள். அவர்கள் 22 மாத்து தங்க நகையை போட்டுக்கொள்ள
வில்லை. அப்படிப்பட்ட பொருளாதார நிலையில் அவர்கள் இல்லை.
ஆகவே, இப்படிச் கூறுவது ஏதோ காது குத்துகிற வேலையாக
இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படவேண்டிய நிலைமையில் தான்
இருக்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று சொல்லி, விவசாயி
களுக்கு எத்தனையோ வசதிகளையும், சலுகைகளையும் அளித்துக்
கொண்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ கடன்கள் அளித்துக்கொண்
டிருக்கிறோம். தக்காவிக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம். உரம்
வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று விவசாயிகளைக் கேட்கக்கூடிய
நிலைமையில் இன்றைக்கு உரம் நல்ல முறையில் விநியோகப்படு
கிறது. இப்படியிருக்கும்பொழுது ஏழைகளுக்கு எப்படி தங்கம்
பயன்பட்டது என்றால், அவர்கள் கையில் தங்க நகை இருப்பது
கவெண்டு அகெளண்டு பாஸ் புக் இருப்பது மாதிரி இருந்தது.
அவர்கள் நினைத்தால் செக்கைக் கிழித்துக்கொடுப்பது மாதிரி,
தங்க நகையை அடகு வைத்து கடன் பெற்றுக்கொண்டு வத்தார்
கள். இதற்காக விவசாயப் பெண்களுக்கு 22 காரட் நகை
அணிந்துகொள்ள எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்
கப்போவதில்லை. அவர்கள் பணமாக கையில் வைத்திருக்க
முடியாது; அன்றாடம் சேமித்து வைக்கலாம் என்றால் அவர்கள்
விட்டில் பணத்தை நோட்டுக்களாக அடுக்கி பெட்டியில் வைத்து
பூட்டி திறவுகோலை கையில் வைத்துக்கொள்ள முடியாது, இரும்புப்
பெட்டியில் வைத்துப் பூட்ட முடியாது. பெற்ற பிள்ளைகளைக் கூட்
வயல் வரப்பில் தொட்டிலில் போட்டுவிட்டு வேலை செய்ய
வேண்டிய நிலைமையில் விவசாய பெருங்குடி மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

[திருமதி. ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [7th March 1963]

அவர்கள் வீட்டுக் கூரையில் ரூ. 100, 50 நோட்டாக வைத்திருந்தால் காக்காய் கொத்திக்கொண்டு போகும், அல்லது காற்று அடித்துக்கொண்டு போகும் நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவேதான் அவர்கள் கழுத்திலும் கையிலும் தங்க நகையாக அணிந்து கொண்டு விவசாயம் செய்யப் போகிறார்கள். அந்த நகைகளை ஆடமானம் வைத்து, வேண்டிய கடனை வாங்கிக்கொண்டு, பின்னால் அறுவடை முடிந்த பிறகு, நெல்லை விற்று தங்கள் நகையை மீட்டுக் கொள்வார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கும் கிரேடிட் சொஸைடிகள் மூலமாக வேண்டிய கடனை 30 நாட்கள், 90 நாட்கள், அல்லது 6 மாதத் தவணையில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பயிர் எத்தனை காலப் பயிரோ அதற்குச் தகுந்தாற்போல் தவணை இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சொந்த லாமீன் பேரிலேயே கடன் கொடுக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தினிடம் கடன் வாங்குவதா என்று அலுத்துப்போக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. அதற்குப் பெரிய விண்ணப்ப பாரம் ஒன்றும் இருக்கக்கூடாது. பணியேறி லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்றால், கணக்குப்பிள்ளை, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார், டெப்டி கலெக்டர் இவ்வளவு பேர்களிடத்திலும் போய் பாரம் திடைக்காமல் என் போன்ற அங்கத்தினர்களிடம் வந்து பாரம் வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதுபோல் இருக்கக்கூடாது. காலா காலத்தில் தாமதமின்றி கடன் கொடுக்கவேண்டும். காலம் தவறி கடன் தொகை கிடைக்குமானால், கால்வாயில் வருகின்ற தண்ணீர் வற்றிப் போய்விடலாம், வாங்கின உரம் காய்ந்து போய் விடலாம், விதைத்த முளை காய்ந்து விடலாம். ஆகையால் உடனடியாகக் கவனித்து கடன் வழங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய உழைப்புச் செலவத்தையே நாணயமாக வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய கடனை காலாகாலத்தில் கொடுத்து, பிறகு அறுவடை காலத்தில் திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

கேரளின் விலை ஏறிவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஆனால் எத்தனையோ ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள் மக்கள். உதாரணமாக நான் ஒரு சம்பவத்தை கூற விரும்புகிறேன். ஒரு பெண் முதல் நாள் என்னிடம் 2 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு போனாள். மறுபடியும் அந்தப்பெண் என்னிடம் 2 தினங்களுக்குப் பிறகு வந்து பணம் கேட்டாள். நேற்று முன் தினம்தான் 2 ரூபாய் கொடுத்தேனே என்று சொன்னேன். சினிமாவுக்குப் போனதாகச் சொன்னாள். என்ன சினிமா என்றால், “கொடுத்துவைத்தவளுக்குப்” போனேன் என்றாள். எவ்வளவு கொடுத்து வைத்தவளுக்குக் கொடுத்தாய் என்றால் ரூ. 1.33 கொடுத்துப் பார்த்தேன் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, நாட்டினுடைய உதந்திரத்தைப் பாது காப்பதற்கு நமக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது, தொடர்பு இருக்கிறது, பங்கு இருக்கிறது என்ற உணர்வுடன், ஆண், பெண்கள் அத்தனை பேர்களும் இந்தக் கொளினுக்கு 10 நயா பைசா கூட

7th March 1963] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

கொடுப்பதற்கு தயங்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை அவர்கள் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள் என்று தான் நினைக்கிறேன். வரி போடுவதற்கு வேறு வழியில்லை என்று நினைத்துத் தான் வரி போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள், கணவன் மனைவியை அடி அடி என்று அடித்து விட்டார். வெளியில் சென்று வந்த பிறகு 'உன்னை இனிமேல் அடிக்கப் போவதில்லை' என்று சொன்னபொழுது, மனைவி 'எப்பொழுது என் பேரில் காதல் பிறந்தது' என்று கேட்டாள் என்று சொன்னார். அவர்கள் கற்பனையில் எழுந்த கதைகளிலே கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்தை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். அடிக்கிற கை தான் அணைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வரி போடுகிற கை தான் மக்களை அணைக்கும் கை. மக்களுக்கு வரி போட்டு வேதனை கொடுக்கிற கைதான் அவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களைச் செய்கிற கை, சலுகைகளைக் கொடுக்கிற கையாக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். வரி போடுகிறார்கள் என்றால் அதே சமயத்தில் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும், சாதனங்களையும் அளிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பிறகு தான் வரி போட்டிருக்கிறார்கள், தாங்கக்கூடியவர்கள் பேரில் தான் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை முழுமனதோடு வரவேற்று, கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய ஆதரவை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. ராகவரெட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத் தைப்பற்றி நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிறைய அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். அவர் வரி இல்லாமல் இந்த வருஷத்தில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருப்பதுபற்றி எல்லா பத்திரிகைகளும் பாராட்டியிருப்பதைப் பார்த்தோம். ஆனால் சென்ற மாதம் 27-ம் தேதி 100-க்கு 75 பேர்களாக இருக்கும் எவ்வு சாய மக்கள் மீது வரியை சுமத்திவிட்டு, இந்த மாதம் முதல் தேதியன்று வரி இல்லாமல் ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருப்பது அவருடைய சாமர்த்தியத்தைத்தான் காட்டுகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய சிலர் இந்த வரியை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் பேசினார்கள். இந்த வரியை ஆதரித்தாலும், எதிர்த்தாலும், போடுகிற வரியை சர்க்கார் போட்டிருந்தான் திருவார்கள் என்ற ரீதியில் எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். எப்படியிருந்தாலும், வரியைக் கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். துட்டு இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், வரி கட்டித்தான் ஆக வேண்டும் என்ற சங்கடம் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே, நம்முடைய நாட்டிலேயே, மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதுபோல விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு அலோசியேஷன் இல்லை. அவர்கள் எல்லோரும்

[திரு. அ. ராகவரெட்டி.] [7th March 1963]

ஓரிடத்தில் கூடி, அவர்களுடைய கஷ்ட சுகங்களைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, அரசாங்கத்தினிடம் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை. மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பது போன்ற நிலைமை அவர்களுக்கு இல்லாதது தான் இதற்கு முக்கியமான காரணம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது கோல்டு கண்டிரோலை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். கோல்டு கண்டிரோல் வந்தபிறகு, 100-க்கு ஒருவர் இருக்கும் பொற்கொல்லர்களைப்பற்றித் தான் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே பேச்சாக இருக்கிறது. 100-க்கு 75 பேர்களாக இருக்கும் விவசாயிகளைப்பற்றி யாராவது அப்படி பேசுகிறார்களா, அவர்கள் தரப்பிலே பேசுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்களா என்றால், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் யாரும் அம்மாதிரி முன்வரவில்லை என்று தான் சொல்லக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு விவசாயி நமது அரசாங்கம் சொல்லுகிறபடி “பர்த் கண்டிரோலை” மேற்கொண்டாலும், இரண்டு குழந்தைகள் இருந்தால், ஒரு வருஷத்திலே நமது அரசாங்கம் போட்ட திட்டப்படி எவ்வளவு வருமானம் வரும், அந்த இரண்டு குழந்தைகளை படிக்க வைக்கவேண்டுமென்றால், அந்த வருமானத்தினிருந்து எவ்வளவு ஒதுக்கவேண்டும், வீட்டிலே யாருக்காவது நோய் வந்தால் வைத்தியம் செய்து கொள்ளுவதற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கவேண்டும், சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் உச்ச வரம்பு பிரகாரம் இருக்கும் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்திலிருந்து இந்த அவசிய தேவைகளுக்கெல்லாம் ஏதாவது அவர்கள் பணம் செலவழிக்க முடியுமா என்பதை நம்முடைய அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பர்த்திருந்தால், இப்படியெல்லாம் செய்யமாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். முக்கியமாக நமது நாட்டில் எத்தனையோ தொழில்கள் செய்யும் எல்லோரையும் விட்டுவிட்டு, விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு மட்டும் நில உச்ச வரம்பு என்று வைத்து, அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய நம்முடைய சர்க்கார் புள்ளிவிவரப்படி 3,000 ரூபாய் வரையிலே வருஷ வருமானம் வரவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சென்னை நகரத்தில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 30,000 வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 30,000 வருமானம் பெறுகிறவர்களை விட்டுவிட்டு, விவசாயிகளை மட்டும் ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று என்னைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. விவசாயம் செய்யும் என்னைப் போன்றவர்களைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கூடக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் என்ன கொடுத்தாலும் நம்முடைய சர்க்கார் அதைக் காதிலே போட்டுக் கொள்ளுவதில்லை. விவசாயம் செய்வது எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளே இந்தத் தொழிலே வேண்டாம் என்று நினைத்து, வேறு ஏதாவது உத்தியோகத்தைத் தேடியோ அல்லது கூலி வேலை செய்தோ விவசாயிகள் பிழைக்கும் படி நம் நாட்டிலே ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் தெரி

7th March 1963] [திரு. அ. ராகவரெட்டி]

வித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு புறத்திலே விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. மறு புறத்திலே அவர்களை மேலும் மேலும் நிர்ப்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தால், எப்படி உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கிராமங்களுக்குச் சென்றால் ரெவென்யூ அதிகாரிகள், விவசாயிகளிடமிருந்து நில வரி, வீட்டு வரி, சர்க்கார் கடன் பாக்கி இவைகளை வசூலிப்பதிலே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து, விவசாயிகளைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மை யார் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, பொன்னை வைத்து மார்வாரியிடமிருந்தோ அல்லது பணக்காரரிடத்திலிருந்தோ, அவசரத்திற்கு பணத்தைப் பெற முடிந்தது. சர்க்கார் பாக்கியாவது காலா காலத்திலே கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது அதுவும் இல்லாமல் போய்விட்டது. கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு அதிகமான அளவுக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே சம்பந்தம் உண்டு. நானும் இதற்கு ஒரு டார்ஜெட் நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்றுதான் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் திட்டத்தின்படி கடன் எப்பொழுது தேவைப்படுகிறதோ அப்பொழுது வாங்கிக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை. இன்று மனுப் போட்டால் குறைந்தது 3 மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் கடனைப் பெற முடிகிறது. அப்படி இல்லாமல் இன்னும் கொஞ்சம் சுலபமாகவும், உடனடியாகவும் கடன் கிடைப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஆரணியாறு நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதாக சர்க்காரிலே ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே இந்த சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நடப்பு ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சபை முன்பு வைத்துள்ளார்கள். அதை வா வேற்று, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேசியப் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு, விவசாய, தொழில் உற்பத்திக்கான திட்டங்களிலும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான மின்சாரம், போக்குவரத்து போன்ற துறைகளிலும் நாம் இன்னும் அதிக அளவிற்கு முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்று அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். விவசாயம், தொழில் வளர்ச்சி, பாசனத் திட்டங்கள், தொழில் துட்பக் கல்வி போன்ற துறைகளுக்கு மாத்திரம் பாதிக்கமேல், 195 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள நாங்கள் விவசாயத்தை நம்பித்தான் வாழ்கிறோம். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய பசுந்தாள் உரம், ரசாயன

[திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி] [7th March 1963]

உம். இவைகளை அதிக அளவுக்குக் கொடுப்பதிலே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நன்றாக செயல்பட்டு வருகின்றன. இதை வரவேற்கிறோம். தஞ்சை ஜில்லாவில் ரசாயன உரங்கள் ஏராளமாக வழங்கப்பட்ட போதிலும், தக்க காலத்தோடு மண் வளத்திற்கு ஏற்ற ரசாயன உரம் தேவை என்பதை நிர்ணயம் செய்யாமல் கொடுக்கப் படுகிறது. உதாரணமாக, சில சமயங்களில் ஒரு கிராமத்திற்கு அலாட் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் உரத்தை வேறு கிராமத்திற்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதைத் தவிர்க்க, ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் தயாரித்து, மாவட்ட கலெக்டர் மூலமாக இந்த உர விநியோகத்தைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

நாகைத் துறைமுகத்தின் அபிவிருத்திக்காக பணம் ஒதுக்கப் பட்டு சென்ற ஆண்டிலிருந்து அபிவிருத்தி வேலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் ரசாயன உரங்கள் நாகைத் துறைமுகத்தில் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. மழை, வெயில், இவற்றால் பாதிக்காத அளவுக்கு அங்கே ஒரு கோடவுன் அமைக்கப்படவில்லை. நாகைத் துறைமுகத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் சென்ற 10 அல்லது 15 ஆண்டுக் காலமாக மிகவும் நிரமப்பட்டார்கள். இப்பொழுது அங்கே நிலக்கரி இறக்குமதி செய்யப்படுவதால், தொழிலாளர்களின் நிலைமை கொஞ்சம் மேம்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்திலேயே நாகைத் துறைமுக அபிவிருத்தி வேலையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நாகைத் துறைமுகத்தில் அதிகமான பிரயானிகள் வந்து இறங்குகிறார்கள். சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் வெள்ளையர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட டின் ஷெட்டு தான் இன்றும் இருக்கிறது. உயர்ந்த வசூட்டில் பிரயாணம் செய்பவர்கள் கூட அந்த ஷெட்டில்தான் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்கு அடைக்கப்பட்டு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்து, மின்சார விசிறி போன்ற சாதனங்களை அமைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

சிறிய பாசனத் திட்டங்களின் மூலமாக எங்களுடைய ஜில்லா கூடுமானவரையில் நல்ல பாசன வசதி பெற்று வருகிறது. திருத்த துறைப்பூண்டி, நாகை போன்ற தாலுக்காக்களில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய மாணவாரி நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்தப் பகுதியிலே சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அமுல் நடந்த வேண்டுமென்று சொன்னால், லிப்ட் இரிகேஷன் மூலமாகத்தான் செய்ய முடியும். வேட்டைக்காரன் இருப்பு, வேளாங்கண்ணி, விளுந்த மாவடி, பால்பண்ணைச்சேரி ஆகிய இடங்களுக்கு இந்த லிப்ட் இரிகேஷன் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டிருந்தோம். அதனால் வேளாங்கண்ணி, விளுந்த மாவடி, இந்த இரண்டு இடங்களுக்கும் லிப்ட் இரிகேஷன் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். பாக்கி கிராமங்களிலும் லிப்ட் இரிகேஷன் மூலம் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7th March 1963] [திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி]

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் பாமனி, வேதாரண்யம் ஆகிய பகுதிகளிலே ஏராளமான மானாவாரி நிலங்கள் இருக்கின்றன. வேதாரண்யம், பாமனி, ஆகிய இடங்களில் லிப்ட் இரி கேஷன் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். பக்கத்திலே உள்ள பகுதிகளுக்கும் கூடிய விரைவில் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் ரெவினயூ தரிசு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகள் சார்படிக்கு ஏற்ற நிலங்கள். அரசாங்கத்தில் சர்வே செய்துவிட்டார்கள். நில அடமானம் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இடம்பாவனத்தில் 1,000 ஏக்கரும், தலைஞாயிறு 2-ம் சேத்தியில் 1,000 ஏக்கரும், வாயு மேட்டில் 500 ஏக்கரும், மேலை மருதூரில் 500 ஏக்கரும், தில்லைளாகத்தில் 1,500 ஏக்கர் நிலங்களும் இருக்கின்றன. இவைகள் இன்னும் அஸைன்மெண்ட் செய்யப்படவில்லை. ஒரு தாசில்தார் விரைவாக அஸைன்மெண்ட் செய்யும் வேலையை மேற்கொண்டாலும் 100 முதல் 150 ஏக்கர் வரைதான் செய்ய முடியும் என்று ஆர்.டி.ஓ. தெரிவிக்கிறார். தாத்தம் 4,500 ஏக்கர் வரை இருக்கிறது அதை அஸைன்மெண்ட் செய்து முடிப்பதற்கு கிட்டத்தட்ட 2½ வருட காலமாகும். இப்பொழுது ஒரு தாசில்தாரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு தாசில்தாரை நியமனம் செய்தால் 1½ வருஷத்திற்குள்ளாக இந்த வேலையை முடிக்க முடியும். இந்த வேலையை சீக்கிரம் செய்து முடித்து, விவசாயிகளுக்கு பட்டா வழங்குவதற்கு இரண்டு தாசில்தார்களைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் ஜில்லாவிலே ஈஸ்ட் கோஸ்டல் ரஸ்தாவை மூன்றாவது ஸ்தரானடுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்தாலும்கூட சென்ற இரண்டு வருஷ திட்டத்திலேயும் இதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சீன ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் இந்த ரஸ்தா முக்கியத்வம் வாய்ந்தது. கடலோரப் பகுதியிலே ராணுவ தளவாடங்களை காலதாமதமில்லாமல் அனுப்புவதற்கு நல்லதொர் மார்க்கமாக இது அமையும். ஆகவே ஈஸ்ட் கோஸ்டல் ரோடை மிகவும் துரிதமாகப் போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைக் கூறி, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்கிறேன். நம்முடைய நாட்டின் மக்களெல்லாம் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் விதிக்கக்கூடிய வரிகளையெல்லாம் உற்சாகத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு அதைக் கொடுப்பதுடன் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அத்துடன் மத்திய அரசாங்கம் விதிக்கக்கூடிய வரிகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [7th March 1963]

அதையும் கொடுக்கத் தயாராகத்தான் இருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய வேலைகளில் எந்த முறையில் ஒத்துழைப்பு தேவையோ அவற்றைக் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு துரிதமாக ஒத்துழைக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக ஒத்துழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அத்துடன் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளையும் அவர்கள் பாராட்டி, அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கவும் தயாராகத்தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் திட்டக்கூடிய வேலைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற எவ்வளவு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக்கொடுத்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் இந்த வேலைகளையெல்லாம் எவ்வளவு லகுவாகச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு லகுவாகச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். சோஷலிஸ எண்ணத்தைக் கொண்டவர்களாக இருப்பதால் நாட்டில் தொழில் துறை முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது. அதன் மூலமாக பல தொழில்கள் நம் நாட்டில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி பல தொழில்கள் ஏற்பட்டிருப்பதில் என் பகுதியிலுள்ள நூல்களாகத் தொழிற்சாலை ஒன்று. இதற்கு என்று ஐந்து முதற்கொண்டு பத்து கோடி ரூபாய் வரையில் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் பத்து லட்சம் ரூபாய் வேறு கொடுக்கப்பட்டு அந்தத் தொழிற்சாலை அங்கு நடைபெற்று வருகிறது. இப்படி பல தொழிற்சாலைகள் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் பத்து கோடி ரூபாய் பாங்கியில் தூங்கிக்கொண்டிருந்ததை எடுத்து அதை தொழில் துறையில் போட்டு பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்தி வருகிறார்கள். அதன் மூலம் பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அதைப்போலவே அரசாங்கம் ஒரு கோடி ரூபாய் பங்கெடுத்து பத்து கோடி ரூபாய் செலவில் பேப்பர் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். அதுவும் சீக்கிரமாகவே உற்பத்தியைத் துடங்கும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த முறையில் நம் ராஜ்யத்தில் தொழில்துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது.

நம் ராஜ்யத்தில் பல பத்திரிகைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவற்றில் சிறிய பெரிய பத்திரிகைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. அப்படி நடக்கக்கூடிய பத்திரிகைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பல பத்திரிகைகள் தங்களுக்குரிய கோட்டாப் பேப்பரை தவறாக விற்று ஜீவிக் கின்றன. அரசாங்கத்தை மிகவும் வேகமாகப் பழிக்கும் பத்திரிகைக்காரர்கள் குறிப்பாக எதிர் கட்சிப் பத்திரிகையாளர் நெஞ்சில் கைவைக்கப் பார்த்தால் வாயடைத்துப் போவார்கள். அரசாங்கம் வரி விதிக்கிறார்கள். அந்த வரிகளை மக்கள் மனமுடன் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் போடக்கூடிய வரிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வசூலிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்

7th March 1963] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

காணிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்படி வரி போடக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக் கொண்டு பல வியாபாரிகள் நடுவர்கள் அந்த வரிகளைவிட அதிகமாக விலை வைத்து மக்களிடமிருந்து வசூலிக்க முற்படுகிறார்கள். மக்கள் வேதனை பாடக்கூடிய அளவில் இந்த வரியை வசூலிக்க முற்படுகிறார்கள். இதைக் கண்காணிப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கண்காணிப்பு வேலைக்குமுனைவ ஜில்லா அளவில் நிறுவுவதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் எண்ணம் இருக்கிறது. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் இந்தக் கண்காணிப்பு வேலையை தாலுகா லெவலில் அல்லது ப்ளாக் லெவலில் சிறிது அதிகாரங்களுடன் கூடியதாக அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த முறையில் வரி விதிப்பதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கும், அதைக் கண்காணிக்க ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் பல இடங்களில் பல தொழிற்சாலைகளை அமைக்கிறார்கள். அப்படி தொழிற்சாலைகளை அமைக்க லைசென்சு கொடுக்கும்போது அதை அமைக்கக்கூடிய இடம் சுகாதார வசதியுடையதாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து லைசென்சு கொடுக்கிறார்கள். அந்தந்த இடத்தைப் பார்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு இடத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்தால் அதனால் அங்குள்ள குடிதண்ணீர் நிலையங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனவா, ஓடைகளில் போகக்கூடிய மீன்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனவா, கால்நடைகள் பாதிக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்ப்பதாக இல்லை. சில இடங்களில் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை அமைத்தால் அங்குள்ள பக்கத்திலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் எல்லாம் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் வந்து விடுகிறது. அதன் பிறகு அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. தாரங்கதார தொழிற்சாலையால் அத்தகைய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் தாம்பரபரணி ஆற்றுக்கு சமீபத்தில் பேபர் தொழிற்சாலை, வேறு சில தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். சாதாரணமாக தொழிற்சாலை அமைப்பதாக இருந்தால் அவைகளை தண்ணீர் வசதியுள்ள இடங்களில்தான் அமைப்பார்கள். அதனால் தாம்பரபரணி நதியின் கரையில் அமைப்பதாக இருந்தால் அதனால் அந்த ஆற்றின் தண்ணீர் பாதிக்கப்படுமா, அதனால் பக்கத்திலுள்ள குடிதண்ணீருக்கு ஏதாவது கெடுதல் ஏற்படுமா, விவசாயத்தை எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கும் என்பதைப் பார்த்துத் தான் லைசென்சு கொடுக்க வேண்டும். சுகாதார வசதி இருக்குமா, அங்குள்ள மக்களுக்கு அந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீரினும், அங்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களிலிருந்து வரக்கூடிய கெட்ட வாடையாலும் பக்கத்திலுள்ள மக்களுக்கு தீங்கு வராமல் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்துத்தான் இடம் கொடுக்க வேண்டும். இதுவரை அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளின் விளைவுகளை காலாகாலத்தில் அவசியம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு பல

[எம். எஸ். செல்வராஜன்] [7th March 1963]

தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதால் எண்ணற்ற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கத்தான் செய்கிறது. அப்படி கொடுக்கும்போது பக்கத்திலுள்ள இடங்களுக்கு கெடுதல் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பல இடங்களில் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதைப் போலவே திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் தொழில்பேட்டை ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு பல்லாயிரம் பேர் இலங்கையிலிருந்து நாடு திரும்பி கஷ்ட நிலையில் இருப்பதால், ஸ்பெஷலாக தொழில்பேட்டையை ஆரம்பிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஆரம்பித்துவைத்து அதிகப்படியானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலத்திற்கு இப்பொழுது எஞ்சினியரிங் காலேஜைக் கொடுத்து விட்டார்கள். அப்பொழுது திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு மெடிகல் காலேஜ் வந்துவிட்டது என்றே நினைத்தோம். ஆகவே பட்ஜெட் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது கணம் அமைச்சர் அவர்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு மெடிகல் காலேஜ் ஒன்றைப் பரிசாகக் கொடுப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

சில தினங்களுக்கு முன்னதாகத்தான் விவராயிகளுக்கு நல்ல தண்ணீர் தீர்வையை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னதாகவே திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் தண்டத் தீர்வையைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது வேறு தீர்வை விதித்து இருக்கிறார்கள். இதை கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் அளவில் துரிதமாக ஏதாவது செய்வார்கள் என்று மனப்பூர்வமாக நான் நம்புகிறேன்.

தேசிய நிதியை வசூல் செய்வதற்கென்று உண்டியல்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த உண்டியல்களை குலுக்குகிறபோது அதிலிருந்து பணம் கீழே விழக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அதை ஐக்கிரதையாக சில் வைத்து பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பதைப் பார்த்தால் சுலபமாக அதிலிருந்து பணத்தை எடுத்துவிடலாம் போல் இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அதை நல்ல முறையில் பூட்டு சில் வைத்து பாதுகாக்கும் முறையில் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது ஆசிரியர்களுக்கு நேஷனல், ஸ்டேட் அவார்டுகள் கொடுப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அது வசவேற்க்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் ரிடயரானவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இப்படி அவார்டுகள் கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு ரிடையர் ஆன ஆசிரியர்களை

7th March 1963] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பும் பரிசீலித்து அவர்களுக்கும் அவாடுகள் கொடுக்க முன் வரலாம். ரிடையர்டு ஆசிரியர்களின் தகுதியையும் பார்த்து அவர்களுக்கும் பாராட்டுப் பரிசுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் தீட்சதர் அவர்கள் சொன்னது போன்று ரிடையரான ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பஞ்சப்படி கொடுக்கிறார்கள். ரிடையரான ஹைர் கிரேடு, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பலருக்கு மாதம் ஐந்து முதற்கொண்டு பதினாறு ரூபாய் வரை கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரியவருகிறது. இதையும் ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்து விலை உயர்வைக் கருதி அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் உயர்த்திக்கொடுக்கலாமோ அவ்வளவு தூரம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரிடையர்டு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கிராக்கிப்படி உயர்வை ரிடையர்டு ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். பொற்கொல்லர்களுக்கு இப்பொழுது எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாக வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாக முன்பாத்தியதை வழங்கப்பட்டாலும், வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் இடத்தில் முன்பாத்தியதை வழங்குமாறு சர்க்கார் விதி செய்தால்தான் பியோசனப்படும். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக் கூடிய தொழிற்சாலைகளில் கூட சர்க்காருடைய சிபாரிசின் பேரில் பலரை வேலைக்கு அமர்த்த முடியும். இதற்கென்று அரசாங்கம் எம்ப்ளாய்மென்ட் அதிகாரிகளைக் கொண்டு அவர்களுடன் தொடர்புகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய தக்கக் கட்டுப்பாடு கொள்கையால் எண்ணற்ற பொற்கொல்லர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாக வேலை கொடுப்பதாக இருந்தாலும் அவர்களை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்த சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மான்யமாக ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று பெற்று அவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழிலை கொடுக்கக்கூடிய அளவில் ராஜ்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையினால் அவர்களுக்கு இன்னும் சில மாதங்களில் நிலைமை திருந்தி நிவாரணம் கிடைக்கும் என்றாலும் மற்ற ராஜ்யங்களில் அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பது போன்று இந்த ராஜ்யத்திலும் அவர்களுக்கு அரிசி கொடுத்தோ, பண உதவி கொடுத்தோ அல்லது மற்ற எந்த வழியிலாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுதுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் பட்டினியைப் போக்க அவர்களுக்கு அவசர நிவாரணம் அளிக்க முன் வரவேண்டும். இவைகளைப்பற்றி என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் சென்று பதிவு செய்துகொள்ளக்கூடிய வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜில்லாத் தலைநகரத்திற்குச் சென்று பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, தாலுக்காவில்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [7th March 1963]

இருக்கும் தலை நகரங்களிலும், மற்றும் நகர்ப்புறங்களிலும் 'காம்ப்' செய்து, மொஃபஸல்களில் பதிவு செய்துகொள்வதற்கு வசதி செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தைப் போக்க முடியும். இதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த பட்ஜெட்டில் எங்களுடைய பகுதியில் அத்தூர் புன்னக் காயல் வட்டாரத்தில் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் பெல்ட் ரோடு அமைப்பதற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. சோனகன் விளை காயாமொழி ரோடுக்கு அறுபதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. பல்வேறு காரணங்களால் அவ் வேலைகள் தடைப்பட்டிருந்தன. இந்த ஆண்டும் ஒரு லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாயும், ஐம்பதாயிரம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவற்றைக் காலாகாலத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றுவது நல்லது.

தூத்துக்குடியைப் பெரிய துறைமுகமாக விருத்தி செய்வதில் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கவனம் இருக்கிறதென்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம். என்றாலும், அந்த வேலையை இன்னும் துரிதப்படுத்துவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

புன்னக்காயல், காயல்பட்டினம், குலசேகரப்பட்டினம் என்னும் இடங்கள் பழைய காலத்தில் துறைமுகப் பட்டினங்களாக இருந்தன. அவற்றைச் சிறிய துறைமுகங்களாக விருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்குப் பல காலமாக இருந்து வருகிறது. தூத்துக்குடியில் இருக்கும் நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பதற்கு, இந்த மூன்று சிறிய துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்வது இடைக் காலத்தில்கூட உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். குலசேகரப்பட்டினம் ஒரு சிறிய துறைமுகம் என்ற வகையில், மைனர் போர்ட் டெவலப்மெண்டிங்கீழ் சிறிதளவு சுங்க வரி வசூலிக்கப்படும் அபிவிருத்தி வேலை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொலிதிகள் ஸ்பெரர்ஸ் (தியாகிகள்), விலோன் ரிபாட்ரியேட்ஸ் குழந்தைகளுக்காக ஹாஸ்டல் ஃபீஸ் சலுகை வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தோடு சாங்ஷன் செய்திருந்தாலும், ஒரு சிலருக்குக் கூட வசதி கிடைக்க முடியாத அளவுக்கு ஃபாரம்கள் முதலியன காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. இதற்கு கல்வி இலாகா பொறுப்பாளியா என்று தெரியவில்லை. ஃபாரம்கள் பெற முடியாத கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் மிக அவசரமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்றுப் பேசுகிறேன். இந்த அறிக்கையில் தேசப்

7th March 1963] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

பாதுகாப்பின் அவசியம் குறித்து மிகவும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவசர நிலையின் காரணமாக பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியப்படுகிறது. இந்தச் சமயத்தில் நாட்டின் வருவாய்க்கு ஒரு பகுதியை மக்களிடமிருந்து சர்க்கார் கோருவதும், அதை மக்கள் ஒத்துக் கொண்டு கொடுப்பதும் நியாயமாக இருக்க முடியும். இந்த விஷயத்தில் இரண்டு வித திரிபுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று—சர்க்கார் வரி விதிக்கக்கூடிய முறை. மற்றொன்று—வரியே விதிக்கக் கூடாது என்று கெட்ட அரசியல் நோக்கத்தோடு எதிர்க்கக் கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. இரண்டு விதமான திரிபுகளையும் தவிர்க்க வேண்டும். அந்த முறையில்தான் நம்முடைய தேசத்தின் பாதுகாப்பு பலத்தைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தேசிய நெருக்கடி சமயத்தில் பொது மக்கள் உழைப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. அதே சமயம் தேச மக்கள் உழைக்கக் கூடிய பலன் தேசத்திற்குப் பயன்படுகிறதா, அல்லது சுயநலக்காரர்கள் சுருட்டிக்கொள்ளுவதற்கு பயன் படுகிறதா என்ற கேள்வி இன்றைய தினம் நமக்கு முன்னால் எழுகிறது. சுயநல சக்திகள் தேச வருமானத்தைச் சுருட்டிக் கொள்வதைத் தடுப்பதற்காக சர்க்கார் உஷாராக இருந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சர்க்காருக்கு ஆதரவாக ஏழை எளிய மக்களைத் தங்களுடைய பக்கம் திரட்டுவதற்கும் போதுமான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். வரி விதிக்கக் கூடிய முறையில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்காத வண்ணம், படிப்படியாக உயர்ந்துகொண்டே வரும் வருமான அடிப்படையில் வரி விதிப்பது நியாயமாக இருக்க முடியும். அந்த முறையில் வரி விதிக்கப்படுமேயானால், சர்க்காருக்குப் போதுமான பணம் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இந்த நிலையில் நமது ராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையிலும் வரியே விதிக்காத ஒரு அறிக்கையை இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுவரைக்கும் இம்மாதிரி ஓர் அறிக்கையை நமது சபையில் சமர்ப்பித்ததே கிடையாது. அதே சமயத்தில், துண்டு விழக்கூடிய அளவை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஆண்டுகளில் நான்கு கோடி ரூபாய், ஐந்து கோடி ரூபாய், ஏழு கோடி ரூபாய், அளவுக்குத் துண்டு விழக்கூடிய நிலை இருந்தது. இப்பொழுது துண்டு விழும் தொகை இரண்டு கோடி சொச்சம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. இந்தத் துண்டு விழும் தொகையை நாம் மக்களுடைய அனுசரணையையும் ஒத்துழைப்பையும் பெற்று, சரிக்கட்டிக்கொள்ள முடியும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். கடந்த பத்தாண்டுகளில், உயர்ந்த லாபங்களைப் பெற்று, சொத்து சேர்த்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் நன்றாகத் தெரியும். புதிய புதிய கார்கள், அரண்மனை போன்ற வீடுகள் தீர்னும் மற்ற மூலதனங்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [7th March 1963]

தெல்லாம் அரசாங்கம் வரி விதித்து வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வது சரியாக இருக்கும். அதைச் செய்தால், வருங்காலத்தில் நம்முடைய தேசியப் பாதுகாப்பை மிகவும் பலப்படுத்தக்கூடிய ஒரு முறை ஏற்படும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை, எளிய மக்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு, கெட்ட எண்ணத்தோடு வலது சாரிகள் இன்றையதினம் மொத்தமாக வரியை எதிர்ப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அதற்கு இடமில்லாத அளவுக்கு நமது ராஜ்ய சர்க்கார் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஊர்க் காவல் படை அமைப்பது விஷயமாக எந்த விதமான அரசியல் உள் நோக்கமும் இருக்கக் கூடாது. அந்த முறையிலே ஊர்க் காவல் படைகளை நாம் நிறுவியாக வேண்டும். ஊர்க் காவல் படை சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தேசப் பற்று உள்ளவர்களாகப் பொறுக்கியெடுத்து, அந்தப் படைகளை அமைக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தேசத்தில் நெருக்கடி ஏற்படுகிற சமயத்திலும், தேசத்திற்கு இடையூறுகள் வருகின்ற காலத்திலும் ஊர்க் காவல் படைகள் தைரியமாக நின்று நமது பாரத தேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் விதத்தில் அந்தப் படைகளை நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கனச் சீரமைப்பு சம்பந்தமாக சில விஷயங்கள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிக்கனச் சீரமைப்பில் அரசாங்கமே ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கவேண்டும். அம்மாதிரி விளங்கினால்தான் மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே சிக்கனச் சீரமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். அந்த முறையில் நமது சர்க்கார் நடவடிக்கைகளில் இறங்கவேண்டும். லஞ்சம் போன்ற நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், ஊதாரித்தனமான செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தால் மத்திய சர்க்காரின் உதவி நான்கு கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைந்திருப்பதையும் நாம் நிறைவு செய்துகொள்ள முடியும். அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய அபிவிருத்தியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி யாரும் குறை சொல்ல முடியாது. ஆனால், குறைகள் பல இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் காலா காலத்தில் உரம், பூச்சி மருந்து போன்றவை கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் காலத்தில் இந்த உதவிகளையெல்லாம் செய்வதற்குப் போதுமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தோமானால் நம்முடைய லட்சியத்தை இன்னும் விரைவாக அடைய முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேசமயம் இன்றைய தினம் நிலத்திலிருந்து சட்டத்திற்கு விரோதமாக பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். மனைகளில் இருந்தும் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக தஞ்சை

7th March 1963] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு பெய்த மழையின் காரணமாக அந்த ஜில்லாவில் விளைவு குறைந்து குத்தகை நெல் அளக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலக்காரர்கள் தானாக குத்தகைத் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கமாட்டார்கள். இதற்கு ஏதாவது உதவி செய்வதென்றால் அந்த உதவி குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தனி நபர்களுக்காக 3 கோடிக்கு அதிகமான ரூபாய்களை உதவி செய்திருக்கிறோம். அதேசமயம் தொழில்கள் சரியான முறையில் நடைபெறுகிறதா, அதன் வருமானம் தேசிய வருமானத்தை உயர்த்தக்கூடிய அளவில் அமைந்திருக்கிறதா என்று உஷாராக கண்காணிப்பது அவசியமாகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கிறது. அங்கே வைக்கோல் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அந்த வைக்கோல்களைக் கொண்டு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இன்னும் வேதாரண்யம் பகுதியில் வேதாரண்யத்திலிருந்து முத்துப்பேட்டை வரையில் இருபத்தைந்து மைல் நீளம், ஐந்து மைல் அகலத்திற்கு ஒரே சதுப்பு நிலம் இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பிரதேசத்தில் கிடைக்கிற பொட்டாஷியம் க்ளோரைட், க்ரோமைட் இவற்றைக்கொண்டு ஒரு ஜிப்ஸம் தொழிற்சாலையை அமைக்க தனி நபர்கள் கம்பெனிகள் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று தனி நபர்களுக்கு அந்த அனுமதியை வழங்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அரசாங்கத் தரப்பிலேயே அந்தத் தொழிற்சாலை யை அங்கு அமைக்க ஏற்பாடு செய்தால் தேசத்திற்கும் நிறைய வருமானம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு இடமிருக்கிறது. இந்த இரண்டு தொழிலையும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆரம்பித்து நடத்த அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஊர்க்காவலன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை குறிப்பாக நெருக்கடி நேரத்தில் வந்திருக்கிறது. இருந்தும் விவசாயத்துறைக்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கி சிறிய நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன். கடந்த பல வருடங்களாகவே நீர் இல்லாத நிலைமையில் மிகவும் வறட்சியான நிலைமையில் உள்ள சங்கரன்கோயில் போன்ற இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தத் தாலுக்கா விவசாயிகள் நலனை உத்தேசித்துக் கீரியாறு, பம்பையாறு திட்டத்தைக் கொண்டு வா வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக இந்தச் சபையில் வற்புறுத்தப் பட்டு வந்திருக்கிறது. முன்னால் மராமத்து அமைச்சராக இருந்த

[திரு. பி. ஊர்க்காவலன்] [7th March 1963]

ராமநாதபுரம் ராஜா அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து கேரள சர்க்காருடன் கலந்து ஆலோசித்தார்கள், அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்கு. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவர முடியவில்லை. இப்பொழுதாவது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அம்முயற்சியைத் தொடர்ந்து நடத்தி அந்தக் கிரியாறு, பம்பையாறு திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் வெள்ளி மலையடிக்குளம் இருக்கிறது. விவசாய மந்திரி அவர்கள் கூட அதைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாதது மின்சாரம். விவசாயத் துறைக்கு அதிகமாக மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இரவில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் பகல் நேரங்களில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் அதுதான் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் தாலுக்காவில் புறம்போக்கு நிலங்கள், தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவில் நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது கூட்டுறவு முறையிலாவது விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

புளியங்குடி, சங்கரன்கோயில் போன்ற இடங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் திட்டம் வேண்டும். அவற்றை எவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டுவரமுடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. சங்கரன்கோயில் தாலுக்காவில் பெரும்புத்தூர் கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே கொடிக்கால் விவசாயம்தான் அதிகம். அந்தக் கொடிக்கால்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய ஒரு கிணறு புறம்போக்கு நிலத்தில் இருக்கிறது. அதை மாற்றி விட முயற்சிக்கிறார்கள். அதனால் கொடிக்கால் விவசாயத்தில் தாறு, இருதாறு ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டு வந்த இருதாறு குடும்பங்களுக்குமேல் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே அந்தக் கிணற்றை அந்த கொடிக்கால் விவசாயிகளுக்கே மாற்றித் தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சங்கரன்கோயில் ஆஸ்பத்திரி தாலுக்கா சென்டரில் இருக்கிறது. அங்கே டாக்டர்கள் இருந்தபோதிலும் சரியான மருந்து இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு நல்லமுறையில் மருந்து சப்ளை செய்து அது நல்லமுறையில் இயங்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7th March 1963] [திரு. பி. ஊர்க்காவலன்]

கிராமங்களுக்கு ரோடு போடும் திட்டம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருக்கிறது. அவர்களிடம் போதுமான பணம் இல்லாததனால் அந்த வேலையை நன்றாகச் செய்ய முடியாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை ஹைவேஸ் இலாகாவோடு சேர்த்தே அவற்றைச் செப்பனிடக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்வது நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். வி. வேணுகோபால கிருஷ்ணசுவாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நான் மனமார ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முக்கியமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கோவில்பட்டி, சங்கரன் கோயில் தாலுக்காக்கள் மிகவும் பிற்போக்கானவை. அந்தத் தாலுக்காக்களை முற்போக்காக வளர்ப்படி செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அந்த தாலுக்காக்களை வளப்படுத்தக்கூடிய கீரியாறு, பம்பையாறு திட்டம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதைக் கேரள சர்க்காருடன் கலந்து பேசி இவ்வாண்டாவது நிறைவேற்றத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன்மூலம் சங்கரன் கோயில் தாலுக்கா, கோவில்பட்டித் தாலுக்காவில் ஒரு பகுதி வளம்பெற வழியேற்படும்.

முக்கியமாக கோவில்பட்டித் தாலுக்காவில் விளாத்திக்குளம் என்ற சப் தாலுக்காவில் வைப்பாறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் ஓடும் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய்ச் சேருகிறது. அந்த ஆற்று நீரை அணைகட்டித் தேக்கினால் விளாத்திக்குளம் தாலுக்காவில் உள்ள அத்தனை கண்மாய்களுக்கும் தண்ணீர் சப்ளை செய்யலாம். அதுபோக அதிகமாக உள்ள தண்ணீரை சாத்தாருக்குக் கீழ்ப்புறம் ஒரு ரிசர்வாயர் ஏற்படுத்தி விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம். அதுபோக பல ஓடைகளில் தண்ணீர் வீணாக சமுத்திரத்திற்கு ஓடுகிறது. அந்த ஓடைகளில் ஆங்காங்கு அணைகள் கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கி கண்மாய்களுக்குப் பாய்ச்சி அந்தத் தாலுக்காக்களை வளப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில்பட்டி தாலுக்காவின் தென்பகுதியில் கடம்பூர் பிரிக்காவில் ஓட்டன்கால் என்ற ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. எட்டையபுரம் ஜமீன்தார் இருந்தபோது அந்தக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டு சுமார் பத்து கண்மாய்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருந்தது. அந்தக் கால்வாய் பழுதடைந்து விட்ட காரணத்தால் சுமார் பத்து வருஷ காலமாக அந்தத் தண்ணீர் வீணாக சமுத்திரத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றிப் பல முறை அரசாங்கத்திடமும், சர்க்கார் அதிகாரிகளிடமும் சொல்லியும், இன்னும் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவே சொல்கிறார்கள். துரிதமாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த வருஷத்திலாவது அந்தக் கால்வாயைப் பழுதுபார்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வி. வேணுகோபால கிருஷ்ணசுவாமி]

[7th March 1963]

அடுத்தாற்போல், கோவில்பட்டி, எட்டையபுரம், கழுதூர், கயத்தாறு முதலிய கிராமங்களில் குடிதண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கோவில்பட்டியில் சுமார் 50,000 மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுமார் ஐம்பதினாயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட தாலுக்கா தலைநகரான கோவில்பட்டியில் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே சுமார் 14 படுக்கைகள் இருக்கின்றன. அங்கு நவீன வசதிகளும் மற்றச் சனாகரியங்களும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலாவது அந்த ஆஸ்பத்திரியை நவீன முறையில் வசதிகளுடன் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தை இப்போது இரவிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை நீக்கி, பகலில் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனதாரப் பாராட்டி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டம் என்று சொல்லப்பட்டாலும் கூட, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் நினைத்திருந்தால் இதை உபரித் திட்டமாகக் கூடக் காட்டியிருக்க முடியும். சென்ற ஆண்டு 117 கோடி ரூபாய் நமது மாகாணத்திற்கு நிகரமாக வருமானம் வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து நம்முடைய மாகாணம் பெறவேண்டிய தொகையிலே நான்கு கோடி ரூபாய் பெற முடியாமல் போய்விடும் என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே காணப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஏராளமான வரிகளை விதித்திருக்கும் காரணத்தால் அந்த நான்கு கோடி ரூபாயையும் அமைச்சர் அவர்கள் பெற்று விடுவார்கள். நில வரி, நீர் வரி உயர்வின் காரணமாக சென்ற ஆண்டு வசூல் தொகையும், இந்த ஆண்டு வசூல் தொகையும் சேர்த்து மூன்று கோடி ரூபாய் கூடுதலாகக் கிடைக்கக் கூடும். அதே போல் மத்திய விற்பனை வரி அதிகரிப்பின் காரணமாக இரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடும். ஆடம்பரப் பொருள்களின் மீது உள்ள வரியை மற்ற மாகாணங்களோடு ஒட்டி, உயர்த்தியிருப்பதன் காரணமாக இரண்டு, மூன்று கோடி ரூபாய் கூடுதலாகக் கிடைக்கும். ஆக, மொத்தத்தில் 10, 12 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும். நமது செலவு 127 கோடி என்று மதிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே நிகரவருமானமான 117 கோடியுடன் 12 கோடியைக் கூட்டினால் நிச்சயமாக உபரி பட்ஜெட்டாகக் கூடச் சமர்ப்ப

7th March 1963] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

பித்திருக்க முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் புது வரி போடாததால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குக் 'காரம்' இல்லை என்று சொன்னார்கள். புது வரி போட்டால் நீங்கள் எப்படி வருத்தப்படுவீர்களோ, அதே போன்றுதான் நாங்களும் வருத்தப்படுகிறோம். நம்முடைய தொகுதிகளுக்குச் செல்லும் நேரத்தில், புது வரி போடப்பட்டிருந்தால், ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும், மக்களிடமிருந்து கேள்விகளைக் கணைகள் வரும். மேலும், இந்த அறிக்கையைப் பாராட்டவில்லை, புகழவில்லை, குறை கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் வள்ளுவருடைய குறளைத்தான் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமாரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”

என்று வள்ளுவர் குறளை மாற்றி வாத்தாக்காக வைத்துக் கொள்வோம். நீங்கள் ஏமாரா ஆட்சியாளர்கள், கெடுப்பவராக இல்லாதவர்கள் என்றாலும் உங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல நாங்கள் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அந்தப் பணியை நாங்கள் செய்யாவிட்டால் அந்தக் கடமையிலிருந்து தவறியவர்களாவோம். நிதிநிலை அறிக்கையிலுள்ள பல குறைகள் மேலாகப் பார்த்தாலேகூட ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் அதிலே காணுகின்ற குறைகளை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்து வைக்கிறோம்.

சென்ற கூட்டத் தொடரில் பொற்கொல்லர் பிரச்னை அதிகமாக அடிபட்டது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் தரத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் கூறினர். மதுரையில் ஒரு பொற்கொல்லர் வேலை இல்லாததன் காரணமாக, பசியால் பட்டினியால் வாடி மாண்டார் என்ற செய்தியை நேற்றைய பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். பொற்கொல்லர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்ப்பதில் இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கும் அத்துனை பேருக்கும், குறிப்பாக அமைச்சரவைக்கும் முக்கிய பொறுப்பு உண்டு. இன்றையதினம் பொற்கொல்லர்கள் தங்கக் கட்டுப்பாட்டால் வேலை இழந்து பசியால், பட்டினியால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனில்
ஐகத்தினை அழித்திடுவோம்”

என்று வள்ளுவர் கூறுவார். அதை அவர் இன்று என்ன சொல்லுவார்? சிந்தியுங்கள்.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”

என்று வள்ளுவர் கூறுவார். அதை அவர் இன்று என்ன சொல்லுவார்? ‘நீ என்ன பாரதியாரா? வள்ளுவரா? என்று கேட்கலாம். நான் பாரதியாரும்ல்ல, வள்ளுவரும்ல்ல. எல்லோரையும் போல் நானும் இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அங்கத்தினர்களில் ஒருவன். நாட்டில் அத்தனை பேருடைய உயிருக்கும் வேலை வாட்ப

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [7th March 1963]

புக்கும் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டிய கடமை இந்த மன்றத்திற்கு உண்டு. இந்த மன்றத்திலே இருக்கும் நிதியமைச்சர் அவர்களும், ஏழை பங்காளர் என்று போற்றப்படுகிற முதலமைச்சர் அவர்களும் உடனடியாகப் பொற்கொல்லர்களுக்கு நிவாரண மளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்குக் குடும்பம் ஒன்றுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு படி அரிசியோ, மூன்று படி அரிசியோ கொடுப்பதோடு மற்றும் வேறு வேலை வாய்ப்புகளும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலத்திற்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்பதில் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எல்லாரும் ஒருமுகமான கருத்துடன் இருக்கிறோம். கடந்த பத்து, பதினைந்து ஆண்டு காலமாகவே அமைச்சரவையில் சேலம் மாவட்டத்தினருக்கு இடம் இல்லை. அதைப்பற்றிக்கூட நாங்கள் பெரிதும் கவலைப்படவில்லை. சேலம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அங்கு எந்தத் தொழிலும் இல்லை. சேலம் மாவட்டத்திற்கு நீங்கள் பொறி இயல் கல்லூரியைத் தந்ததற்காக மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று மருத்துவக் கல்லூரியையும் தாருங்கள். திருநெல்வேலிக்குக் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்தினருக்கு அமைச்சரவையில் இடம் இல்லையென்றால், மருத்துவக் கல்லூரியையாவது தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோன்று சூசகமாக சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும் கேள்வி நேரத்தின்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அது பற்றி மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம். எங்களை ஏமாற்றி விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரை தமிழகம் வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுத்துச் சொல்ல முடியாது என்றாலும், சென்ற பட்ஜட் உரையின்போது 13,638 கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டிருந்தது. இந்த பட்ஜட்டில் பதினான்காயிரம் கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1962-63-ஆம் ஆண்டு பட்ஜட்டில், புதிதாக 1,600 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது இலக்கு (டார்ஜெட்டு) என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கணக்கைப் பார்த்தால், ஏறக் குறைய 362 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹாகனக்கல் நீர் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பற்றியும் இந்த மன்றத்தில் அதன் அவசியத்தைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நெய்வேலி அனல் மின்சார திட்டத்தின் இரண்டாவது நிலை பூர்த்தியானால் அதிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரம் 400 மெகா வாட்ஸ், மேட்டூர் அனல் ஸ்கீமிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரம் 100 மெகா

7th March 1963] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

வாட்ஸ், குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தின்கீழ் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மின்சாரம் 240 மெகா வாட்ஸ், ஆக அனால், நீர்மின்சார நிலையங்களிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரம் அத்தனையையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது 740 மெகாவாட்ஸ்தான் கிடைக்கும். ஆனால் ஹொகனக்கல் திட்டத்தை 58 கோடி ரூபாயில் சிக்கனமாக செலவு செய்து முடித்தால் நமக்கு 800 மெகா வாட்ஸ் கிடைக்கும், அதனால் நம் மின்சாரப் பகுதி பற்றாக்குறை நிச்சயமாக நீங்கும். இந்த ஹொகனக்கல் திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நம் அமைச்சர்கள் மைசூர் மாநில அமைச்சர்களைச் சந்தித்து சுமுகமாகப் பேசி அத் திட்டத்தைக் கொணர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது நிறைவேற்ற வழி பிறக்கும் என்ற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. நமக்கு இப்போது மின்சாரம் மிக மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. அதுவும் இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கிறது. பகிர்ந்து கொள்வதில் ஒரு 5 சதவிகிதம் அதிகமாக அவர்களுக்கு வந்தாலும் நமக்கு வந்தாலும் விட்டுக் கொடுத்து எப்படியாவது இந்த ஹொகனக்கல் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால் நம் மின்சாரப் பற்றாக்குறை மட்டுமல்ல, தென் மண்டத்திலுள்ள மின்சாரப் பற்றாக்குறை நீங்கும், இதை மைசூர் அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளும் என்ற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது, அவர்கள் தாராளமாகவும் இருக்கிறார்களா, என்ற வாசகங்கள் அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. ஆகவே, “காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்” என்ற பழமொழிக்கு இணங்க, “ஒன்றே செய்யின் நன்றே செய்க” என்ற பழமொழிக் கிணங்க முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் இதில் தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி இந்த ஹொகனக்கல் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சின்னாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் என்ற திட்டம் என் தொகுதியில் இருக்கிறது. கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அங்கு வந்து அந்த இடத்தையெல்லாம் பார்வை யிட்டார்கள். அப்போது அத்துறை அவர்களிடம் இருந்தது. அந்த அணைக்கட்டு மிகவும் தேவையானது. முக்கியமானதும்கூட. அதன் பெயர்தான் சின்னாறு என்று இருக்கிறதே தவிர அங்கு பெரிய அணை கட்ட முடியும். அந்தத் தொகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் சார்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட ஒரு அளவு சர்க்காருக்கு உதவ வேண்டும். ஒரு பர்ஸென்டேஜ் கேட்டால்கூட அதைக் கொடுக்க அங்குள்ள விவசாய மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே சின்னாறு திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெயரால் மாண்புமிகு ஹன்ஸரியில் மோசம் நடந்திருக்கிறது. காமராஜ் தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரி என்று ஈ.எஸ்.எல்.ஸி கூட பாடிக்காத நபர் ஒருவர் ஆரம்பித்திருக்கிறார். அதை நம்பி எல்லா மாஸ்ட்டங்களிலிருந்தும் ஆசிரியர்கள் பல பேர்களும் ஒரு ஆண்டு ஸ்டடி லீவ் எடுத்துக்கொண்டு அங்கு வந்து, 400, 500 ரூபாய்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [7th March 1963]

என்று கட்டணம் கட்டி அவர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அந்தக் கல்லூரிக்கு சர்வகலாசாலையின் அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் கிடைக்கவில்லை. டி.பி.ஐ.-யின் அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே மாணவர்கள் ப்ரைவேட் ஸ்டடி என்று தேர்வுக் கட்டணம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போலீசுக்குப் புகார் கொடுத்தும் கூட சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், எனக்கும் மகஜர் வந்திருக்கிறது. போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்து வழக்கு மன்றத்தில் கேஸ் இருக்கிறதா என்று எனக்கு தெரியாது. அதனால் 60 ஆசிரியர்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டும் விரயமாகியிருக்கிறது. இதுபோன்று அடுத்த ஆண்டும் தொடர்ந்து நடக்காமல் இருக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் உளம் கனிந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எல். ராமகிருஷ்ண நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆமோதித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

“1961-62-ம் ஆண்டுக் கணக்கில் வருவாய் வகையில் 8 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் துண்டு விழுமெனத் தெரிவித்திருந்தேன். அந்த ஆண்டின் இறுதியான புள்ளி விவரங்கள் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து வருவாய் வகையில் இன்னும் கூடுதலாகவே அதாவது 9 கோடியே 61 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுவது தென்படும் என்றும், நடப்பாண்டில் 2 கோடியே 86 லட்சம் துண்டு விழலாம்” என்றும் கூறியிருந்தார்கள். “இரண்டு கோடியே 92 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என்று மதிப்பீடு காட்டுகின்றன” என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்கள். ஆக வித்தியாசம் அதிகமாக இல்லை. சென்ற ஆண்டு பட்ஜட் சமர்ப்பிக்கப்படும்போது அன்னியநம் நாட்டின் மீது படை எடுக்கவில்லை. இந்த சமயத்தில் சீன நம் மீது படை எடுத்திருக்கிறது. இது ஒவ்வொருவருக்கும் விடுகிற அறைகூவலாகும். இந்த சமயத்தில் வரிகள் விதிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் வரி விதித்திருப்பதினால் மாநில சர்க்கார் வரி விதிப்பதில்லை என்று நினைத்து வரி போடாது இந்த பட்ஜட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் மனமார வரவேற்க வேண்டியதுதான். அன்னியனை விரட்டியடிக்க சர்க்கார் எந்த பட்ஜட்டைக் கொண்டு வந்தாலும் அதை ஆமோதிக்க வேண்டிய நிலையில் தான் நாம் இருக்கிறோம். சைனாக்காரன் வந்தான், சில இடங்களைப் பிடித்தான் திரும்பப் போய்விட்டான். மேலும் எந்த சமயத்தில் என்ன செய்வது

7th March 1963] [திரு. ஏ. எல். ராமகிருஷ்ண நாயுடு]

என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பான். ஏனெனில் ஆசியாவில் தன் செல்வாக்கு உயர வேண்டுமென்ற நினைப்பில் அவன் இருக்கிறான். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த 10, 12 ஆண்டுகளாக—நாம் தொழில், விவசாய அபிவிருத்தி செய்வது போல்—அவர்கள் ஆசியாவில் தங்கள் செல்வாக்கு உயரவேண்டுமென்று நினைத்து, ஆயுதங்கள் தயாரிப்பதில் மும்மரமாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். சைனாவை இப்போது அங்கு ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய கட்சி பிடித்துக் கொண்டதில் இருந்து அவர்கள் போர்க்கோலத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம். ஆகவே எந்தவிதக் கஷ்டங்களுக்கும் நாம் தயாராக இருத்தல் வேண்டும். விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், தொழில் வளம் இவற்றைப் பெருக்கினால்தான் நாம் சண்டை செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவேதான் விவசாயம், பாசனத் திட்டங்கள், தொழில் துட்பக் கல்வி இவைகளுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போற்றித்தானாக வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் 17 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக பெருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். இதில் முதல் ஆண்டில் சுமார் 2.3 லட்சம் டன் அளவிற்குத்தான் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகவே மூன்றாவது திட்டக் காலத்திற்குள் நாம் உணவு உற்பத்தியை எப்படி 17 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்த்தப் போடுகிறோம் என்று தெரியவில்லை. பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் எல்லாம் கட்டி முடித்தாகி விட்டன. சிறிய நீர்த்தேக்கங்கள்தான் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கிற தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் சென்று வினுகாதபடி, அதை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தி சிறு தேக்கங்கள் கட்டினாலொழிய இந்த அளவை நாம் எட்ட முடியாது. அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் பெரிய தனவந்தர்களிடம் இருக்கின்றன. அவர்களால்தான் ஆரம்பிக்கப் படுகின்றன. பொதுத்துறையில் ஒன்றிரண்டுதான் ஆரம்பிக்கப் படுகின்றன. அதுவும் இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களால் மூலதனம் போட முடிவதில்லை. பெரிய மூலதனம் போட்டு செய்யப் படுவதால் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அதில் பங்கு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்தை விட்டு விட்டு இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் கூலிகளாகப் போய் விடுகிறார்கள். இப்போது ஒரு விவசாயி 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர்தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி வைத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு 30 ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வதை விட நகரத்தில் வந்து ஏதாவது தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்த்து வாழ்க்கை நடத்துவது நல்லது என்ற எண்ணத்துடன் இங்கே வந்து விடுகிறார்கள். விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றுள்ள நிலைமையில் எந்தவிதமான லாபமும் ஏற்படுவதில்லை. விவசாயக் கூலிக்கு சராசரி 375 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. அதே நேரத்தில் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளியை எடுத்துக்கொண்டால் சராசரி 1,500 ரூபாய் 2,000 ரூபாய் வரை வருமானம் வாக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதன்

[திரு. ஏ. எல் ராமகிருஷ்ண நாயுடு] [7th March 1963]

காரணமாக தொழில் துறையில் இருக்கின்றவர்களும், தொழில் அதிபர்களும் அதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களும் தான் இன்றைக்கு வசதியாக வாழ முடிகிறதே தவிர, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை. ஆகவே விவசாயத் தொழிலில் இருக்கின்றவர்களின் நன்மையை முக்கியமாகக் கருதி அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றபடி, நம்முடைய சர்க்கார் பின்தங்கிய பகுதிகளை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கி வருகிறார்கள். அதே போன்று பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பல உதவிகளை நம் சர்க்கார் செய்து வருகிறது. அதே முறையில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பின்தங்கிய பகுதிகள் எவை எவை என்று கணக்கெடுத்து அவற்றுக்கு வேண்டிய பாசன வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கெல்லாம் என்ன செய்ய வேண்டும், எந்தெந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து தொழில்துறையில் என்னவெல்லாம் ஆரம்பிக்கலாம் என்று பார்த்து, பள்ளிக்கூடப் பையன்களுக்கு எப்படி ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுத்து உதவுகிறோமோ அதே போல் விவசாயிகளுக்கும் வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுத்தால் தான் எல்லாப் பகுதிகளும் முன்னேற முடியும். இல்லை என்றால் பின் தங்கியிருக்கும் எல்லாப் பகுதிகளும் முன்னேற முடியாது. ஆகவே எல்லாப் பகுதிகளும் ஒரே நிலையை அடைவதற்கு வழி வகை செய்கின்ற நிலையில் பல சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஓரளவுக்கு அதிகாரம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம்தான். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக போட்ட ரோடுகள் எல்லாம் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. ரோடு போடாமல் இருந்தால்கூட, நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கின்ற அளவுக்கு இந்த ரோடுகள் எல்லாம் பழுதாவி இருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளை செப்பனிடுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைச்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பணம் இன்னும் ஜாஸ்தியாகக் கொடுக்கப்பட்டால்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியும். சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களுக்காக 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இன்னும் இதற்கு அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வி இலாகாவிலிருந்தும் பல நன்மைகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக அதிகமான அளவில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்றால் ஓரளவுக்கு வரி

7th March 1963] [திரு. ஏ. எல். ராமகிருஷ்ண நாயுடு]

போட்டுத்தான் தீர வேண்டியிருக்கிறது. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் அதிகமான அளவில் பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக நிறைய பணம் ஒதுக்க வேண்டும். நம்முடைய நாடு போதிய அளவுக்குப் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிறது. முன்னேற்றகரமான ஒரு நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்று நமது சர்க்கார் பாடுபட்டு வருகிறது. எந்த அளவுக்கு நாம் முன்னேற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நமது சர்க்கார் கடந்த 15 வருடங்களாகப் பாடுபட்டு, ஜனங்களுக்கு எந்த விதத்தில் எல்லாம் நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமோ அந்த விதத்தில் எல்லாம் நன்மைகள் செய்து வருகிறது. இருந்தாலும் இன்னும் நாம் முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஈஸ்ட் கோஸ்ட் பகுதியில் யுத்த காலத்தில் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவில் போடப்பட்ட நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடு இப்போது முக்கியமான ரோடாக இருக்கிறது. இந்த ரோட்டை நல்ல முறையில் பாதுகாப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத் தனிடமிருந்து மாநில அரசாங்கம் வேண்டிய உதவிகளைக் கேட்டுப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ச. அங்கமுத்து நாயக்கர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் எந்த விதமான வரியும் போடாமல் இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படியிருந்தும் சிலர் குறை சொல்லி வருகிறார்கள். நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பல வழிகளிலும் நாம் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கிடையிலும் இருந்து வரக் கூடிய நிலையில், வரி போட வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தும், வரி போடாமல் இந்த அறிக்கை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் சிலர் இதைக் குறை கூறுகிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்ன வேலைகள் நடைபெறும் என்பதெல்லாம் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, நாம் சில வரிகளை ஏற்கத்தான் வேண்டும். அப்படியிருந்தும் இந்த தேசத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக நாங்களும் தியாகம் செய்கிறோம் என்று மார் தட்டிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டினுடைய நன்மையைக் கருதி வரி போடும் போது அதை எதிர்க்கின்றார்கள். வரி போடுவது நாட்டின் நலனுக்காகத்தான் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாம் புரப்போமேயானால் நம்முடைய நிலைமை

[திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்] [7th March 1963]

எப்படி இருந்தது, இப்போது இவ்வளவு வரி போட்டும் எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த அறிக்கையில் விவசாயத் துறைக்காகப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 17 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி பெருக்க வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்றது. அந்த வழியில் பார்த்தால் உழவர்களுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதோடு செய்து கொடுக்கின்ற காரியங்களைத் துரிதமாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக சிறு பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு சிறு பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காத வகையில் நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறுது என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் பெரிய அளவில் இல்லாவிட்டாலும், இப்போது எந்தொருதியைப் பொறுத்தவரையில், சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் தாலுகாவில் பல சிறு ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 70 சதவிகிதம் ஏரிகளில் தண்ணீர் வந்தாலும்கூட, அவை நல்ல முறையில் பழுது பார்க்கப்படாததன் காரணமாக நல்ல முறையில் உபயோகிக்கப்பட முடியவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட ஏரிகளைப் பழுது பார்ப்பதோடு, சிறிய அணைக்கட்டுகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் உடனடியாக ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி, அல்லது கரைகளை உயர்த்தி பழுது பார்த்துக் கொடுத்தால் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மின்சாரத்தைப் பற்றியும் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நம் இந்தியாவிலேயே நாம் மின்சாரத்தில் முதலிடம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அரசாங்கம் எவ்வளவோ பாடுபட்டு, மின்சாரத்தை நல்ல வகையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் இப்போது புது சர்வீஸ் வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குச் சில கஷ்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. வேறு தொழில்களுக்குக்கூட இப்போது மின்சாரத்தை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். கட்டுப்படுத்திக் கொண்டும் வருகிறார்கள். அதே மாதிரி பார்க்கும்போது சினிமாவுக்கு, மூன்று ஷோ அல்லது இரண்டு ஷோ உள்ள சினிமாக்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு, ஒரு ஷோவுக்கு மட்டும் மின்சாரம் கொடுத்தால், இன்னும் பல ஆயிரக்கணக்கான

7th March 1963] [திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்]

ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். அவர்களுக்கும் பம்ப் செட் கொடுக்க முடியும். இதையும் அரசாங்கத்தின் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல ஆத்தூர் டவுனில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லை. நீண்ட நாட்களாக இதைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஓரளவுக்கு மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய தொகையைக் கொடுக்க எப்போதும் தயாராக இருக்கிறோம். முப்பதாயிரம் மக்கள் இருக்கும் இடத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த வகையில் எங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியைக் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, கைத்தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், 10-15 வருடங்களுக்குள்ளாக நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை—யாரும் மறுக்கவும் முடியாது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நடந்து முடிந்து விட்டன. இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடக்கிறது. அந்த வகையில் பார்த்தால் ஆத்தூர் தாலுகாவில் விவசாயத்தைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லை என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகமூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லாததால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அத்தகைய ஜனங்கள் வேறு வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பினாலும் இது வரையில், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வந்தும், எந்த விதமான தொழிலும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இது வரையில் அரசாங்கம் எந்தவிதமான தொழிலையும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அங்கே தொழிலையும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த அறிக்கையில் பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் இரண்டு திறக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று திருச்சியில் ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றொன்று எங்கு என்று சொல்லாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். கூடுமான வரையில் எங்கள், ஆத்தூர் தாலுகாவில் அதையாவது வைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் மலையாளிகள் என்ற ஒரு சமூகத்தாருக்கு எந்த விதமான லோனும் கிடைப்பதில்லை. மலை மேலே இருக்கிறார்களே என்று நினைக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்குரிய லோன் வாங்க முடியவில்லை. நல்ல நிலமாக ஏக்கர் ரூ. 5,000 அல்லது 10,000 பெறுமானம் உள்ள நிலங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் அல்லது ஐதாறு ரூபாய் லோன் வாங்க வேண்டியதாக இருந்தாலும் சர்க்காரினால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே விதி விலக்கு செய்து,

[திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்] [7th March 1963]

தரமான நிலமாக உள்ள நிலங்களை அடைமானமாகக் கொண்டு, அல்லது ஜாமீன் பேரிலாவது அவர்களுக்கு லோன் கொடுத்து உதவினால் நல்ல விதமான உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், அவர்களும் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், எங்கள் பக்கத்தில் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஏகப்பட்ட நிலங்களை உழுதுகொண்டும் பயிர் செய்து கொண்டும், 5-10 வருஷங்களாக கிணறு வெட்டி சீர்திருத்தம் செய்து பயிரிட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அப்பேரப்பட்டவர்களுக்கு இது வரையில் பட்டா வராமல் இருக்கிறது. இதை சகஜமாக நானும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அது சிவாயி ஜமாவாக இருந்தாலும், புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தாலும், 10 வருஷமாக, 5 வருஷமாக பயிரிட்டுக்கொண்டு, சீர்திருத்தியிருந்தால் கட்டாயம் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வகைகளிலெல்லாம் கவனித்து, இந்தக் குறைகளுெல்லாம் நீக்கப்பட்டு, விவசாய உற்பத்தியை முன்னேற்ற வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. முனு ஆதி: மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தினைத் தெரிவிக்கிற வாய்ப்புப் பெற்றமைக்கு மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசுகிற வாய்ப்பு அதிகமாக இல்லாமலிருப்பதால், கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற சில ஊழல்களை, அந்தத் துறையில் நடக்கிற சில திடுக்கிடக் கூடிய சம்பவங்களை, நடைபெறக் கூடிய நிர்வாகத் திறன் இல்லாத காரியங்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, ஐயனாவரம் கூட்டுறவுப் பால் பண்ணையைப் பற்றி அதிகமாக எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியாது என்று கருதுகிறேன். 1927-ம் ஆண்டு, பல நல்ல மனிதர்களால், நல்ல நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பால் பண்ணை ஆகும் அது. அதற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் 4 லட்சத்து 2 ஆயிரம் ரூபாய் மான்யமாகவும், கடனாகவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 2 லட்சத்து 42 ஆயிரம் ரூபாய் மான்யமாகவும், 1 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாய் கடனாகவும் தரப்பட்டதிலிருந்து சிறு தொகையை எடுத்து மூன்று சக்கர வண்டிகள் 12 வாங்கப் பட்டன. அவைகளுள் ஒன்றைத் தவிர 11 வண்டிகள் உபயோகப்படுத்தாமல் அங்கேயே தங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று தெரியவில்லை. சர்க்காரினால் அனுப்பப்

7th March 1963]

[திரு. முனு ஆதி]

பட்டிருக்கிற செயலாளர் இது குறித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. பழுது ஆகி விட்டது என்று சொன்னாலும், ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் இதற்கென்று செலவு செய்து கொண்டு வருகின்றது. 12 குளிர் சாதன யந்திரங்கள் இது போலவே முடங்கிக் கொண்டிருந்தன. பிறகு நகரத்தில் 12 இடங்களில் வாடகை கொடுத்து, அதுவும் தண்ட வாடகை கொடுத்து, இப்போது முடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன என்று கனம் சபாநாயகர் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன். தானாக பாலை நிரப்பிக்கொள்ளுகிற யந்திரம் நீண்ட நாளாக உபயோகப்படுத்தப்படாமல் வைக்கப்பட்டிருந்தது. பிறகு நம் சர்க்கார் அதை அறிந்து அதை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் வந்த பின்னர் போர்டார் கூடி அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இது நமது உள்துறை அமைச்சருக்குக்கூட தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். கூட்டுறவுப் பால் பண்ணையின் நோக்கம் மக்களுக்கு நல்ல பால் கிடைக்க வேண்டும் என்பதாகும். கூட்டுறவின் நோக்கமே மக்கள் நல்ல பலன் அடையவேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் இந்த கூட்டுறவுப் பால் பண்ணையில் மூன்று வித கலப்படங்கள் நடப்பதை நான் பரிசீலகமாக, ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியும். வெளியில் இருந்து வருகிற பால் தண்ணீர் கலந்த பாலாக உள்ளே வருகிறது. நம் சர்க்காரில் வைத்திருக்கிற அளவில்ட் 22 சதவீதம் நீர் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டியும் உள்ளே அனுமதித்திருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிடக்கூடியவர் யார் என்று சொல்லக்கூடும். உதவித் தலைவராகிய திரு. ஏ. ஆர். எம். ஸி. நரசிம்மலு செட்டியார் 22 சதவீதம் வரையில் தண்ணீர் ஊற்றி விதியோகத்திற்கு அனுப்புகிறார். வெளியிலே இருக்கிறவர்கள் நல்ல பாலைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால்கூட உதறித் தள்ளும் மோசமான நிலை இருக்கிறது. புதிய தண்டலத்திலிருந்து கொண்டு வந்த நல்ல பாலை உதறித் தள்ளி விட்டு, உள்ளே கொட்டிலில் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர் 22 சதவீதம் தண்ணீரை ஊற்றிக்கொடுக்கிற அந்தப் பாலை உள்ளே அனுமதித்து வருகிறார்கள். சர்க்காரினால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிற செயலாளர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. இதை அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஏதோ சாதாரண நிலையில் பேசி விட்டேன் என்று கருதி விடாதீர்கள். நான் ஆதாரத்தோடு பேசுகிறேன். முதல் கலப்படமே உள்ளே வரும் பால் தண்ணீராக இருக்கிறது. இரண்டாவது 150 பவுண்டு பாலை எடுத்து, கூடுதல் கொழுப்புச் சத்து உண்டாக்க—ஏனென்றால் ராணுவ முகாமுக்கு சப்ளை செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டுள்ள ஒப்பந்தப்படி அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யும் பாலில் 6.5 சதவீதம் கொழுப்பு உள்ள பாலைத் தான் எடுத்துக்கொள்வோம் என்று அவர்கள் சொல்லுவதால்—150 பவுண்டு பாலை எடுத்து 12-லிருந்து 15 பவுண்டு அளவுக்கு கிரிம்

[திரு. முனு ஆதி]

[7th March 1963]

11-30
a.m.

எடுத்து அதைத் தண்ணீர் பாலில் கலந்து கொழுப்புள்ள பாலாக கொடுத்துவிட்டு 15 பவுண்டு கிரீம் எடுத்து எடுத்தது போக பாக்கியுள்ள சத்து இல்லாத பாலை—தண்ணீருக்குச் சமமான பாலை—தண்ணீர் கலந்து இருக்கக்கூடிய பாலில் இதையும் கலந்து வெளியில் வ்னியோகத்திற்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். கவர்ன்மென்ட் அனலிஸ்ட் கொடுத்திருக்கிற அத்தாட்சி, ஸ்டேட் டெய்ரி ஆஃபிஸர் டி.ஓ. லெட்டர் ரெஃப ரென்ஸ் நம்பர் உட்பட எல்லா விவரங்களும் என்னிடம் இருக்கின்றன. அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் செயலாளர் நடவடிக்கை எடுக்காமல் உதாசீனப்படுத்தி தண்ணீர் கலந்த பாலாக வெளியே வருகிறது. மூன்றாவது கலப்படம்—முதலிலேயே தெரிவிக்க பறந்து விட்டேன்—மாடுகள் மழை காலத்தில் நிறையக் கறக்கின்றன வெயில் காலத்தில் கறக்கக்கூடிய பாலின் அளவு குறைந்து விடுகிறது. வெயில் காலம் திருமணக் காலமாதலால் பால் பண்ணைக்கு அதிகத் தேவை வருகிறது. ஆயிரத்துக்கு 60 லிட்டர் வீதம் ஜாஸ்தி செய்து அனுப்பி விடுங்கள் என்று சொல்லி பகிரங்கமாகத் தண்ணீர் ஊற்றப்பட்டு, எக்ஸெஸ் என்ற முறையிலேகடகணக்கு இருக்கிறது. இதைப் பார்த்து கோவாபரேடிவ் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள்கூட இவ்வளவு எக்ஸெஸ் எப்படி வரமுடியும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். உடனே நடவடிக்கை எடுத்து, பதில் அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லியும், செயலாளர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதில் அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை. 'டி.எம்.எஸ்'. அவர்களும் மருத்துவ மனைக்குக் கொடுக்கிற பால் மிகவும் மட்டமாகப் பாலாக இருக்கிறது, தண்ணீர் கலந்த பாலாக இருக்கிறது என்று எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். 'ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, நாங்கள் வேறு எங்கேயாவது பால் வாங்கிக் கொள்வோம், இதனால் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை நீங்கள் தான் ஏற்படுத்துகின்ற வேண்டும்' என்று டி. எம். எஸ். அவர்கள் யூனியனுக்கு வார்ட்னிங் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் நேடியாகச் சொல்லியும்கூட, இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. டெய்ரி ஆபீசரும், அனிஸ்டெண்டு டெய்ரி ஆபீசரிடம் உடனடியாகப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று எழுதிக்கொடுத்துவிடுகிறாரே தவிர, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. மில்க் கமிஷனர் அவர்களுக்கும் எழுதி இருக்கிறார்கள். இந்த ஊழலை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்வதற்கு, சர்க்காரே இதை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பால் விநியோகிக்கும்பொழுது, தொழிலாளர்களிடம் இவ்வளவு சத்துள்ள பால், கொழுப்புள்ள பால் என்பதற்கு கையொப்பம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், வெளியே வரும் பொழுது தண்ணீர் கலந்த பாலை கார்பரேஷன் அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்துவிடுவார்களே என்று அஞ்சி, அவர்கள் சாம்பிள் எடுத்து பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டு, கார்பரேஷன் அதிகாரிகளுக்கு தினசரி 6 படி, 8 படி பால் கொடுக்கிறார்கள்.

7th March 1963]

கனம் சபாநாயகர் : கூட்டுறவு ஒன்றைப் பற்றியே கனம் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றுக்கே இவ்வளவு டைம் எடுத்துக்கொண்டால் மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி எப்படிப் பேசமுடியும்?

SRI MUNU ADHI : I am dealing with co-operation. I am only exposing the defects noticed in Ayanavaram Milk Society.

MR. SPEAKER : If the hon. member is satisfied well and good, he may go one. He has got only a few more minutes.

திரு. முனு ஆதி : கார்பரேஷன் அதிகாரிகள்கூட பகிங்கா மாடப் பாலை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கள் சாம்பின்கள் எடுக்காமல் நடத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் வல்லம்பட்டி என்ற ஆந்திர கிராமத்திற்கு காவை நின்றுபோன மாடுகளை யூனியனிலிருந்து அனுப்புகிறார்கள். பாதி மாடுகள் திரும்புவது இல்லை. அதுபற்றி மாட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் வழக்குகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த யூனியனுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. பாங்கு, கனக்கைப் பரந்தால் ஓவர்டிராப்ட் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல ஊழல்கள் அங்கே மலிந்து கிடக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இதில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு இந்த யூனியனை சர்க்காரே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கலப்படம் இல்லாத தல்ல பாலை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தால் இதைச் சர்க்காரே ஏற்று நடத்த முன் வரவேண்டும். நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் காமராஜ் அவர்களும், மத்திய அமைச்சர் சசிலா நாயார் அவர்களும் உணவு கலப்படத்தைத் தடுப்பதற்குக் கடுமையான சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாகவும், கலப்படம் செய்கிறவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப் போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது, யூனியன் செயலாளர் எவ்வளவு சொல்லியும் இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கும்பொழுது, சர்க்காரே இது பற்றி நியாயமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஊழல்கள் நடப்பதுபற்றி ஆதாரபூர்வமான விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. நடவடிக்கை எடுப்பதாயிருந்தால் அவைகளையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

எங்கே யூனியனை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்களோ என்று தெரிந்து, 28-2-1963-ம் தேதியன்று போர்டார் கூட்டம் ஒன்று நடத்தப்பட்டு, அதில் சர்க்கார் இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம், தாங்களே தொடர்ந்து நடத்துகிறோம் என்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சித்தார்தருக்கு போகி மரத்தடியில் ஞானேதயம் ஆனாற்போல் இப்பொழுது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சூடான பாலைக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது.

[திரு. முனு ஆதி]

[7th March 1963]

கூட்டுறவு முறை நாட்டில் வளர வேண்டுமானால், கூட்டுறவு முறையில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டுமானால், அதன் மூலம் சமுதாயத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமானால், கூட்டுறவு முறையில் அதிக அக்கறை காட்டி அதில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்களைக் களைவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கச் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அதுதான் சாலச் சிறந்தது. சொல்வது யார், கேட்பது யார், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்வது என்று தயவு செய்து உதாசினம் செய்யவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தனை ஊழல்களையும் நிபுணிப்பதற்கு ஆதாரபூர்வமான ரிகார்டுகள் நான் வைத்திருக்கிறேன். சர்க்கார் நோடியான நடவடிக்கை எடுப்பதாயிருந்தால், அந்த விவரங்களை அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் நடக்கும் ஊழல்களை, புகார்களை நேரடியாக விசாரித்து அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் அதன் மூலம் கூட்டுறவு நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று பெயர் எடுக்க வேண்டும், கூட்டுறவு முறை வளர வேண்டும், இல்லாவிட்டால், நகர மக்களுக்குத் தண்ணீர் கலந்த பால்தான் கிடைக்கிறது என்று பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்ட வேண்டிய நிலைமையான ஏற்படும்.

(கனம் சபாநாயகர் மனியை அடித்தார்.)

* திரு. கே. திருவேங்கடம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1963-64-ஆம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, நல்ல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. கல்விக்காக கோடிக்கணக்கான பணம் செலவழித்து வருகிறோம். அதில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கள்ளக்குடி சத்திரத்தில் ஒரு ஜில்லா போர்டு பள்ளி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் னேலை பார்க்கும் தமிழ் ஆசிரியர் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு ஏதோ மேல் படிப்புக்காக லீவில் போய்விட்டார். பின்னால் அந்தப் பள்ளியிலே தமிழ் ஆசிரியர் போடப்படவில்லை. நான் பல தடவை பெர்ஸனல் அலிஸ்டண்ட் அவர்களைப் பார்த்து ஞாபகப்படுத்தினேன். இரண்டு தினங்களுக்குள் போட்டுவிடுவோம் என்று சொல்லுவார். அவ்வளவு தான். இப்பொழுது ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. தமிழ் ஆசிரியர் இல்லை. இந்த மாதிரி நிலைமை இருந்தால், 9-வது, 10-வது படிக்கும் பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப் படிப்பு எப்படி வரும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி குறைபாடு இருப்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வா விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவுத் திட்டம் நல்லபடியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தற்சமயம் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் தான் அதை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். நானும் ஒரு பஞ்

7th March 1963] [திரு. கே. திருவேங்கடம்]

யாத்து போட்டு பிரஸிடெண்டு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு சில தலைவர்கள் தப்பான முறையைக் கையாளுகிறார்கள். என்னுடைய ஏரியாவில் ஒரு பஞ்சாயத்து போட்டு தலைவரூ. 300 வரை எடுத்துத் தப்பான வழியில் செலவழித்துவிட்டார். அதுபற்றி நடவடிக்கை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்தி, அம்மாதிரி தவறுகள் நடப்பதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்திக்கு நமது மாநிலச் சர்க்கார் மிகவும் நல்ல முறையிலே செலவழித்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் உங்கள், விவசாயக் கருவிகள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்தால், அவர்கள் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சுகாதாரத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு இப்பொழுது பணம் இல்லை என்று கலெக்டர் ஆபீஸில் சொல்லுகிறார்கள். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் சாக்கடைத் திட்டம் அவசியம். திட்டத்திற்கு வேண்டிய பண உதவி அளித்து, சாக்கடை கட்டுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் திருமங்கலம் பகுதிக்கு அப்பர் பெரியார் டிவிஷன் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, யானைகளும் பள்ளத்தாக்கில் சாப்டீர் மலையடிவாரத்தில் ஒரு சிறு அணை கட்டினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்த வேலையை உடனடியாக எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தங்கக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், தங்க நகைத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். மிகவும் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். ஆனால், 14 காரட் தங்கத்திலிருந்து நகை செய்ய முடியுமா, செய்யமுடியாதா என்ற கேள்வி இல்லை. நிச்சயமாகச் செய்யலாம். எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பேசும்பொழுதுகூட 14 காரட் தங்கத்தில் நகைகள் செய்து போட்டுக் கொண்டால், உடம்பில் புண் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ரோல்டு கோல்டு நகைகளை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குப் புண் வந்திருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. மதுரையில் தெற்கு ஆவணி மூல வீதியில் வியாபாரம் நடந்து செல்வம் கொழித்துக் கொண்டிருக்கும். ஆனால், இப்பொழுது அங்கே எல்லாக் கடைகளும் அடைக்கப்பட்டு வியாபாரமே நடக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தங்க நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரை மிகவும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று காலைச் செய்திக்

[திரு. கே. திருவேங்கடம்] [7th March 1963]

தாளிலே கூடப் படித்தேன், மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள், இந்தப் பொற்கொல்லர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்வதாகவும், ஆனால் அவர்கள் செய்யும் கிளர்ச்சிகள் நின்ற பிறகு அதைப் பற்றிக் கவனிப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்கள் எந்தவிதமான பலாத்காரமான கிளர்ச்சியும் செய்ய வில்லை. சமீபத்தில் சென்னை நகரில் சில காரணங்களுக்காகப் பஸ்களை உடைத்தும், கட்டிடங்களைத் தாக்கியும் சில கிளர்ச்சிகள் நடந்தன. அப்படியில்லாமல் நல்ல முறையிலே ஊர்வலங்கள் சென்று கலெக்டரிடம் தங்களுது குறைகளை அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். கிளர்ச்சிகள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்று காலைலே பேசிய எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் முதலிலே ஓரளவுக்கு இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்துப் பேசியும், பின்னர் பலமாக அதை ஆதரிக்கவில்லை என்றும் சொன்னார். விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, விவசாய அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி என்ன தெரியும் என்று பல தடவைகள் கேட்டார். அதற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: விவசாயத்தைப்பற்றி அவருக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லவில்லை. கங்கைத்தீற்றும் விவசாயத்திற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா என்று கேட்டார்.

திரு. கே. திருவேங்கடம்: அதற்குக்கூட பதில் சொல்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்தார்கள். ஆனால் நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜாடை காட்டி ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம் என்று நிறுத்தி விட்டார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த வார்த்தையைக்கூட நான் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சபையில் இருந்தால் சொல்லியிருக்கமாட்டேன். அவர்கள் இருந்தால் எனக்குப் பேசுவதற்குப் பயம்தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இது இசை சம்பந்தமானது, இசையைப்பற்றி பேசும்பொழுது யாரும் குறுக்கிடக் கூடாது என்று நினைத்துத்தான் குறுக்கிட வேண்டாமென்று சொன்னார்.

திரு. கே. திருவேங்கடம்: விவசாய அமைச்சர் கனம் கக்கன் அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே சாப்ரிளிருந்து காரியப்பட்டிக்கு பஸ் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. சுமார் 25 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அதற்கு மத்தியிலே கவுண்டல் நதி இருக்கிறது. விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஆற்றிலே ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு ஏற்கெனவே ஒரு எஸ்டிமேட் போடப்பட்டது. அதைத் துரிதப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அந்த

7th March 1963] [திரு. கே. திருவேங்கடம்]

நதியிலிருந்து எஸ்.பி. நத்தம், புதுக்குளம் ஆகிய கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்காக ஒரு கானல் வெட்டுவதற்கு உணவு உற்பத்தி இலாகாவிலே ஒரு எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்திலே இந்த பட்ஜெட்டை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வாழ்த்தி வர வேற்கின்றேன்.

இந்த அறிக்கையின்மீது நடந்துகொண்டிருக்கும் விவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் வரி அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே இதை ஆதரிக்க முடியாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். அமைச்சரவையிலே நல்ல அனுபவம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நல்ல முறையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் வரிகளை அதிகமாகப் போட்டிருப்பார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய பிரசார பலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதை யெல்லாம் தெரிந்துதான் ஒரு நல்ல வழியைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு) இந்த நிலை அறிக்கையிலே வரி போடப் போவதில்லை என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். அப்படிச் சொல்லிய பிறகு, எதிர்க் கட்சி முகாமலே நிச்சயமாக உயிர் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். வரி ஏதாவது இருந்தால்தான் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய பிரசாரத்தைப் பலப்படுத்த முடியும். ஒரு அன்பர், ஏதோ பை எலக்ஷன் வருகிறது, அதன் காரணமாகத்தான் வரி போடவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அதைக் கண்டா பயந்து விட்டார் என்று நான் கேட்கிறேன்? அப்படி பை எலக்ஷனைக் கண்டு பயந்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்க மாட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நினைப்பது போன்று பை எலக்ஷன்க்காக வரிகள் போடாமல் இருக்கவில்லை. எதிர்க் கட்சியினர் எல்லாத் திட்டங் களும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், திட்டத்திற்காக எவ்வளவு ஒதுக்கீடுகளும் பரவாயில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள்.

(திரு. செ. சீனிவாசன் தலைமை.)

திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி தலைவர்கட ஒரு சமயத் தில் திட்டங்களுக்காக ஆயிரங் கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இந்த

[திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியம்] [7th March 1963]

யுத்த நெருக்கடி சமயத்திலே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் நல்ல முறையிலே இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்துள்ளார்கள். நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், இன்றைக்கு வரி அதிகமாக இருக்கிறது, நம்தர வர்க்கத்தையும், ஏழை மக்களையும் அது பாதிக்கிறது என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் திட்டங்களுக்காக என்ன வரி போட்டாலும், அதைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மண்ணெண்ணெய் வரி ஓரளவுக்கு ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக் கூடும். மண் எண்ணெயை அவர்கள் டீன் கனாக்கில் வாங்குவதில்லை. ஒரு புட்டிக்கு மேல் வாங்காத பாமர மக்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேண்டுமானால் இது பாதிக்கலாம். அதைக்கூட பிரசாரத்திற்காகச் சொல்லலாம். எங்களுக்கு பிரசார பலம் இல்லாத காரணத்தினால்தான், அவர்களுடைய பிரசாரத்திற்காக இதை யெல்லாம் சொல்கிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டை ஒரு காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள். திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதுபோல் அதை ஒரு காரணமாகக் காட்ட முடியாது. நமது நாட்டிலே யார் 22 காரட் தங்க நகைகளை அணிந்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். 22 காரட் தங்கம் எங்கே இருக்கிறது என்று அவர் கேட்டார். ஆகவே, பை எலக்ஷன் காரணமாக வரிகள் போடவில்லை என்று சொல்லுவது தவறு. நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து, பாமர மக்களை உத்தேசித்து, ஏழை விவசாயிகளை உத்தேசித்து, உழைப்பாளி மக்களை உத்தேசித்துத் தான் இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். திட்டம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள், வரிகள் போடக் கூடாது என்று ஏன் சொல்லுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அன்புள்ள பெரியோர்களே . . . (சிரிப்பு) அன்புள்ள நலைவர் அவர்களே, நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் போற்றுகிறேன். எல்லோரும் இதை ஒருமனதாக ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லா அங்கத்தினர்களும் அவரவர்களுடைய தொகுதியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே எந்தவிதமான நன்மைகளும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன, அங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே நெய்வேலித் திட்டம் வந்து விட்டதனால், அங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். அங்கேதான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய உழைப்பாளர்களுக்கு நெய்வேலித் திட்டத்திலே இடமில்லை. மற்ற மாவட்டங்களிலுள்ளவர்கள்தான் அங்கு குடியேறி இருக்கிறார்கள். நெய்வேலி திட்டத்தில் வேலை பார்க்க மற்ற மாவட்டத்திலிருந்துதான் வேலைக்குப் போடுகிறார்கள்.

7th March 1963] [திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியம்]

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ளவர்களைப் போடவில்லை. அதனால் தான் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டத்திலுள்ளவர்களைத்தான் அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் நெய்வேலி திட்டத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அதிகமாகப் போட வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் அநேகம் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரே ஒரு கல்லூரி மட்டும் இல்லை. அதுதான் மருத்துவக் கல்லூரி. அந்த ஒரு கல்லூரியைக் கொடுத்துவிட்டால் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு பெரிய பெயர் கிடைக்கும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவருக்கு அதில் அக்கறை இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து மாணவர்கள் மாணவிகள் பரங்கிப் பேட்டைக்குச் செல்லுகிறார்கள். அப்படிப் போக வேண்டுமானால் இருபத்தி ஐந்து மைல்கள் சுற்றிப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிட்டப்போலால் எட்டு மைலில் போய்விடலாம். அதைப்போலவே பரங்கிப்பேட்டை பொது மக்களும் இதைப்பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்று அங்குள்ள வேள்ளாற்றில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தால் எட்டு மைலில் கடந்து சென்று விடலாம். ஆகவே அங்கு ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய மாணவ மாணவிகள் சிதம்பரம் வருவதாக இருந்தால் ரயிலிலே ஸ்டேஷனைத் தாண்டி வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பாலம் இல்லாமல் இருப்பதால் சிதம்பரம் போவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கு ரயில் ஸ்டேஷனைக் கடப் பதற்கு ஒரு பாலம் (ஓவர் பிரிட்ஜ்) கட்டிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே அங்குள்ள கோஷன் ரோடிலிருந்து Coshan Road அங்கு பக்கத்திலுள்ள சிதம்பரம் ரோட்டிற்குப் போக ஓவர் பிரிட்ஜ் ஒன்றைக் கட்டிக்கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் பலர் மின்சாரத்தைப்பற்றி யெல்லாம் பேசு ளார்கள். தண்ணீர் இல்லை அதனால் மின்சாரம் வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால் சிதம்பரத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக இருக் கிறது. அதனால்தான் மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். வீராணத்தேரி, முதலிய ஏரிகளில் அதிகமாகத் தண்ணீர் இருக் கிறது. அங்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகக்

[திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியம்] [7th March 1963]

கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிதம்பரத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் பல கிராமங்களில் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குச் சிதம்பரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று எங்கள் கிராமங்களில் மனைக்கட்டு பிரச்சனை அதிகமாக இருக்கிறது. விடு கட்டும் பிரச்சனையை நிறுத்தி வைக்கிறப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. மனைக்கட்டுப் பிரச்சனையை தாரிதமாத முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரிஜனங்களுக்கு தாரிதமாத மனைக் கட்டுக்களை வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிதம்பரம் நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு பெரிய நகரம், பெரிய கலாசாலை ஒன்று இருக்கிறது, பல ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த ஆஸ்பத்திரி வசதி அங்கு கிடையாது. அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரி சிறிய ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கிறது. அங்குள்ள ரோடுகள் எல்லாம் குறுகிய ரோடுகள். பஸ்கள் போவதற்குத் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் பக்கத்தில் வேண்டிய இடம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த இடத்தில் அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரியை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்தினிடம் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீமுஷ்ணம், கம்மாபுரம் போன்ற இடங்களுக்குத் தண்ணீர் சிதம்பரத்திலுள்ள ஏரியிலிருந்து போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு போரிங் செட்டுகளை வைத்துக் கொடுத்தால் மக்களுக்குச் சௌகர்யமாக இருக்கும். போரிங் செட்டுகளை வைத்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் ஏராளமாக நிலத்தை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வந்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இதையே பொது மக்களும் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு ஐம்பது அல்லது நூறு அடிக்கு போரிங் வெல்கள் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பஸ் விஷயமாகச் சிதம்பரத்திலிருந்து ஒரு பஸ்தான் சென்னைக்கு வருகிறது. மதராஸிலிருந்து ஒரு பஸ்தான் சிதம்பரத்திற்கு வருகிறது. முதல் நாள் காலையில் ஒன்றும் அடுத்த நாள் காலையில் ஒன்றும் தான் வருகிறது. அதுவும் கவர்ன்மெண்ட் பஸ் இல்லை. சிதம்பரத்திற்கு இரண்டு பஸ்கள் போவதற்கும் வருவதற்கும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சைக்குக் கடலூர் நெர்வேலி வழியாகச் செல்லுகிறது. அது என் சிதம்பரம் வழியாகச் செல்லக் கூடாது? சிதம்பரம் மாயவரம் வழியாகச் செல்லலாம். ஆகவே சிதம்பரத்திற்கும் மதராசுக்கும் இன்னும் அதிகப்படியான பஸ்கள் விடும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

7th March 1963]

* திரு. பெ. ராஜகோபால் : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தற்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிதி நிலை அறிக்கையானது சபையிலுள்ளவர்கள் பாராட்டத் தகுந்த முறையில் அமைந்திருக்கிறது. நாட்டின் நிலையை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்றே சொல்லலாம். வரி இல்லாத ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையை எல்லோரும் பாராட்டுவதுடன் அகை வரவேற்பார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். பொதுவாகப் போடப்படுகிற வரி அதனால் வசூலிக்கப்படுகின்ற பணம் எல்லாம் பொது மக்களுடைய நன்மைக்காகவும் நாட்டின் நன்மைக்காவே தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்புமை இருக்காது என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக எல்லோரிடத்திலும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய வாதம் என்னவென்றால் போடப்படுகிற வரி யெல்லாம் யார் மீது சுமத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அந்தப் பிரச்சனைதான் இருக்கிறதேயொழிய வரி போடக் கூடாது என்று யாரும் நினைக்கவில்லை. வரியை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. வரி விதிக்கும்போது நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து யார் யார் மீது வரியை விதித்தால் நல்லது என்பதை யெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். வரி விதிக்க வேண்டும் என்றுதான் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது இப்பொழுது தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையானது வரி இல்லாமல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை பல்வேறு வகையில் பாராட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது நாட்டில் நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் ஊர்க் காவல் படை அமைக்க வேண்டும் என்றும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றும் நாடு அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்றும், கோழிப் பண்ணை அபிவிருத்தியடைய வேண்டும் என்றும் இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்றும் அதற்காகச் சில நிதிகளையும் நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதை வர வேற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பல வகைகளில் குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை யெல்லாம் தீர்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வரியை விதிப்பதால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் அவர்களுக்கு உற்சாகம் குறைகிறது. அதனால் அவர்களுக்குச் சில சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் பல சலுகைகளை அளித்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளை அளித்தால் அவர்களால் விவசாயத்தைப் பெருக்கி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நிச்சயமாகப் பெருக்குவார்கள். தற்போது விவசாயிகள் அந்த நிலைமையில் இல்லை. அவர்களிடம் கையாளப்படும் சில விதிகளை அவர்கள் விரும்பவில்லை. பல்வேறு வகையில் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சில சட்ட திட்டங்களை

[திரு. பெ. ராஜகோபால்] [7th March 1963]

மாற்றி அமைத்தால் அவர்களுக்குப் பலன் தரக்கூடியதாக இருக்கும். அதன் மேல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவில் பல சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில் முக்கிய கவனம் செலுத்துவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரப் பிரச்சனை. சீப் இஞ்சினியர் ஆப் இர்ரிகேஷன் அவர்கள் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். அதாவது பாலார் பேசின் ரூல்ஸ் என்று. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்கு க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் என்று வழங்கி வருகிறார்கள். அதனால் ஊற்றுக் கால்வாய் தலைப்பிலிருந்து இரண்டு பர்லாங் தூரத்திற்கு அப்பாலும் மேற்படி கால்வாயின் கரையிலிருந்து ஒரு பர்லாங் தூரத்திற்கு அப்பாலும் உள்ள கிணறுகளுக்கு மட்டும் மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் அமைத்து நீர் இறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அமுலில் இருந்து வருகிறது. இந்த முறையில் அவர் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். சில கால்வாய்கள் பாலாற்றின் கரையோரத்திலிருந்து ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் வெட்டப் பட்டுள்ளன. மேலும் சில கால்வாய்கள் பாலாற்றில் ஊற்றுத் தலைப்பு இருந்தாலும் அவைகள் இரண்டு அல்லது மூன்று பர்லாங் தூரம் ஆற்றின் கரையிலிருந்து விலகி நிலங்களுக்கு இடையே வெட்டப்பட்டுச் செல்கின்றன. இதனால் பல விவசாயிகள் க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முடியாமல், தங்கள் நிலங்களுக்கு மின் விசையின் மூலம் தண்ணீரை இறைத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். சொந்த நிலத்தில் ஒரு விவசாயக் கிணறு வெட்டி, அதிலே மின்சார பம்பு செட் அமைத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய உரிமை உண்டு. இது அடிப்படையான உரிமையாகும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய நிலத்தில் கிணறு வெட்ட எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் யாருக்கும் இருக்கமுடியாது. எனவே, இந்த க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதிலே ஏன் ஆட்சேபணை இருக்க வேண்டும் என்பது எனக்கு புரியவில்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருக்கும் பல்வேறு விவசாயிகள் பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ்களுக்கு உட்பட்டு க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முடியாத நிலையில், தங்களுடைய நிலங்களில் சாகுபடி செய்ய முடியாதிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் விவசாயிகள் அடிக்கடி முறையிட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிலைமையை நன்கு பரிசீலனை செய்து, பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ்களை அமல் செய்யாமல் விலக்கி வைத்திருப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடி நிலையில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நிலையில் பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ்களை விலக்கி வைத்திருப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம், ஊற்றுக் கால்வாய்களில் மழைக் காலங்களில்தான் தண்ணீர் வருகிறது. மற்ற காலங்

12-00
noon.

7th March 1963] [திரு. பெ. ராஜகோபால்]

களில் தண்ணீர் வருவது கிடையாது. மழை இல்லாத காலங்களில் ஊற்றுக் கால்வாய்களை வெட்டிச் சென்றாலுங்கூட, தண்ணீர் மட்டம் கீழே சென்று விடுகின்றது. நிலங்கள் மேடாக உள்ளதால் கால்வாயை ஆழப்படுத்தினாலும் தண்ணீர் சென்று பாய்வதற்கில்லை. மேலும் ஊற்றுக் கால்வாயிலிருந்து ஒரு பர்லாங்கில் இருக்கும் கிணறுகளில் மின் விசை அமைத்து, பம்பு செட் மூலம் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சினாலும், இரண்டு மணி நேரத்தான் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும். பம்பு உபயோகப்படுத்தாமல் இருக்கும்போது மீண்டும் தண்ணீர் மட்டும் உயர்ந்து விடுகிறது. எல்லா விவசாயிகளும் பம்பு செட் வைத்துக் கொள்ளும் அளவில் அனுமதி அளிக்க வேண்டும். பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ்களை அமுல் செய்யாமலிருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கிலாந்தில் 1895-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஒரு வழக்கினை இங்கே ஞாபகப்படுத்த நான் விரும்புகிறேன். மேயர் ஆஃப் ப்ராட்ஃபோர்டு வெர்ஸஸ் பிகிள்ஸ் வழக்கில் கூறப்பட்டதாவது :—

‘This case was decided by the House of Lords. Pickles was annoyed at the refusal of the Bradford Corporation to purchase his and in connection with the scheme of water supply for the town. In return, actuated by feelings of revenge, pickles shank a shaft in his land and abstracted the water which percolated through the soil of his land in unknown and undefined channel to the land of the Corporation. The Corporation sued for an injunction to restrain Pickles from diminishing or polluting their water. They contended that his conduct was unlawful because it was dictated by an evil motive. The House of Lords held that it was already settled law that the interception of underground water is not an actionable wrong, even though done intentionally.’

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், “தரை மட்டத்திற்குக் கீழே வெட்டும் கிணறுகளில் உள்ள ஊற்று நீரின் நிலை தெரியாது, அது அந்தந்த இடத்தைப் பொறுத்து அமைகிறது. இது ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்ட ஒரு காரியமாக இருப்பதால், பிகிள்ஸ் ஒருவேளை வேண்டுமென்றே தன்னுடைய நிலத்தில் கிணறு வெட்டி கார்ப்பரேஷனுக்குத் தண்ணீர் போகாத நிலைமையைச் செய்திருந்தாலுங்கூட, அது சட்டப்படி குற்றம் ஆகாது” என்று இங்கிலாந்தில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குடியானவன் தன்னுடைய நிலத்தில் கிணறு வெட்டி மின் விசை அமைத்துத் தண்ணீர் இறைத்துப் பயிர் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. என்றாலும், பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ்களினால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற நாம், பாலாறு பேசின் ரூல்ஸை விலக்கிடுவது அவசியம் என்பதை நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உடனடியாக அதை நீக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. ராஜகோபால்] [7th March 1963]

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து தான் அந்த ஆலைக்குக் கரும்பு வர வேண்டியிருக்கிறது. கரும்பு ஆலைக்கு வருவதற்குப் பாதைகள் நல்ல முறைகள் அமையவில்லை. பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்து வண்டிகள் ஆலைக்கு வருவதற்கேற்ற வகையில் ஆற்றுக்குக் குறுக்கே பாலங்கள் கட்ட வேண்டியிருக்கின்றன. மேல் சாணங்குளம், வடச்சேரி, கொல்லகுப்பம், பாபலி பல்லி, உதியந்திரம் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து கரும்பு ஆலைக்கு வருவதற்கு ஆற்றைக் கடந்து வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எனவே, இத்தகைய நிலையில் ஒரு பாலம் அமைத்துக் கொடுக்கும் படிக்கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. செ. சதாசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வாழ்வு, என்னுடைய தொகுதி பற்றிய சில கருத்துக்களை அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை வரி இல்லாத ஒரு நல்ல அம்சத்தைக் கொண்டிருப்பது உண்மையிலேயே போற்றத்தக்கதாகும். நம்முடைய நாட்டிலுள்ள நெருக்கடியான நிலைமையில், நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பதோடு கூட, திட்ட வேலைகளையும் முக்கியமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கொள்கை அனுசரிக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெரும் பகுதி ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் போற்றத் தகுந்தது என்று நான் கருதுகிறேன். உணவுத் தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முக்கியமான நில வளம், நீர் வளம், உரம் ஆகிய இந்த மூன்றும் மிகவும் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து, அந்தந்தத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்கள்கூட, நான்காவது 'ஐடம்' ஆக, இசை மூலம் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற கருத்தை எடுத்துரைத்தார். இன்றுள்ள இந்த நிலைமையில் மூன்று ஐடங்களில் விவசாயிகள் பயனடையும்படிச் செய்த பிறகு புதிய திட்டங்களைப் புகுத்துவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற நினைப்பில்தான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நில வளப் பாதுகாப்பு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து மண் அரிப்பைத் தடுக்கக்கூடிய திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. மிகவும் பிற்பட்ட வறண்ட பிரதேசமாக எங்கள் பகுதி இருக்கிறது. சொற்ப மழை பெய்து மண் அரிப்பு ஏற்படக்கூடிய அத்தகைய பிரதேசங்களைப் பொறுக்கி யெடுத்து, அங்கெல்லாம் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர்

7th March 1963]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய தாலுகாவில் இந்த ஆண்டில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த வகை மண் அரிப்புத் தடுப்புத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய திட்டமும் ஒன்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிதி ஆண்டிலும், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இரண்டு பகுதிகளில் ஆய்வும் ஏக்கரில் பரிசீலனாத்தமாக இந்தத் திட்டம், லட்ச ரூபாய் மான்யத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் இந்த மாநிலத்தில் அமுல்படுத்தப்பட்ட இந்தத் திட்டம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மிகவும் உகந்ததாகும். எங்கள் பகுதி விவசாயிகள் அதை நல்ல முறையில் வரவேற்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலும் அந்தத் திட்டத்தை நம் மாநிலத்தில் அமுல் நடத்த வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில் இத் திட்டம் அவசியமாக இருந்தாலும் அவசியமில்லாவிட்டாலும், நம் மாநிலத்திற்கு இது அவசியம் என்பதை மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்திப் பெறவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அரவக்குரிச்சி மிகவும் பிற்பட்ட தொகுதி என்பது எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். அந்தப் பகுதியில் நீர் வளம் பெருக வேண்டும் என்பதில் விவசாயிகள் மிக அக்கறை கொண்டு, கிணறுகளை ஏராளமாக வெட்டி வருகிறார்கள். இந்த ஆண்டில் கிணறு வெட்ட மான்யமாக 16 லட்சம் ரூபாயும், கடன் தொகையாக 97 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தக் கிணறுகளுக்காகத் திருச்சி ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பெரும் பங்கு என்னுடைய பகுதிகளுக்கே செலவிடப்படுகிறது என்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். முன்பு குறைவாக இருந்த கிணறுகள் இப்போது அதிகமாக வெட்டப்படுவதால் கிணற்றில் நீர்மட்டம் இறங்கிவிட்டது. அப்பன் காரணமாக 60 அடி 70 அடி என்று தண்ணீர் காண்பதற்கு மிக ஆழமாகப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஆங்காங்குள்ள ஓடைகள், சிறு ஆறுகள் முதலியவற்றில் தடுப்பு அணை மூலம் தண்ணீர் தேக்கி வைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய இரண்டு ஜில்லாக்களில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுடன் சேர்க்க, இதற்குத் தனியாக ஒரு சட்டம் வகுத்து இந்த இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் பல தடுப்பு அணைகளைக் கட்ட வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. எங்கள் தாலுகா கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவினோடு எல்லா அம்சங்களிலும் ஒன்றுபட்ட ஒரு பகுதியாகும். எங்கள் தாலுகா எல்லா அம்சங்களிலும் அதோடு ஒத்திருப்பதால் விவசாய மந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனித்து நிச்சயமாக எங்கள் பகுதிக்கும் இச் சட்டத்தை நீடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல எங்கள் ஜில்லாவிற்கு 30 குழாய்க் கிணறுகள் சாங்ஷன் செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். துளைக் கிணறுகள் போடப்படுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். பரிசீலனாத்தமாக என் தொகுதியில் முதலில் ஒன்று அல்லது இரண்டு துளைக் கிணறு போட்டுக் காண்பித்து, அதன்மூலம் போதுமான நீர் கிடைக்கும்

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[7th March 1963]

என்று மக்களுக்குக் காண்பித்தால் மக்களே நீண்ட காலக் கடன் பெற்று துணைக் கிணறுகள் போடத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். பரிட்சார்த்தமாகப் போடும் கிணறு வெற்றிகரமாக இருந்தால் செஸ் வரியும் கட்டத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பரிட்சார்த்தமாக அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக என் தொகுதியில் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் மூன்று நதிகள் ஓடுகின்றன. ஒன்று அமராவதி, மற்றொன்று நொய்யல், மூன்றாவது குடகநாறு. நொய்யல் ஆற்றில் லோயர் பவானி கழி நீர் ஏராளமாக வருவதால் அதைத் தேக்க வகை செய்தால் எங்கள் தொகுதியில் 34 ஆயிரம் ஏக்கரா இரு போக நஞ்சை ஏற்பட வழி உண்டாகும். இது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ந்திருந்தும் பல சிக்கல்கள் காரணமாக அந்தத் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று உணர்கிறேன். உடனடியாக அந்த அணையைக் கட்ட முடியாவிட்டாலும் அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் பம்பு செட்டுகளின் மூலமாகவாவது அந்தக் கழிவு நீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள தாராளமாக அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமராவதி அணை தேக்கிய பிறகும் இதேமாதிரிதான் அதிகமாகக் கழிவு நீர் வருகிறது. பாம்பிக் குளம், ஆளியாறு திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆளியாறு திட்டத்தின் மூலம் ஏழாயிரம் ஏக்கரா பாம்பிகிறது. அதன் மூலமும் அமராவதிக்கு வரும் கழிவு நீரையும் அமராவதியின் கடைக் கோடியில் உள்ள எங்கள் கரூர் தாலுகா விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆங்காங்கே பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு தாராளமாக அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நாராயணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1962-64-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவ் விவாதத்தில் கலந்துகொள்கிற எங்களைப் பற்றி—அதுவும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவரைப் பற்றி—காங்கிரஸ்காரர்களில் யார் பேசினாலும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாக்கியே பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். திட்டத்திற்குப் பழுது சொல்கிறார்கள், அதை நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்பதில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் பட்ஜெட்டை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு துவக்கினும் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான குறைபாடுகளைத்தான் பின்னர் சொல்கிறார்கள். காக்காய்க்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்றாற்போல் அவர்கள் கட்சி சர்க்கார் தயாரித்த பட்ஜெட் என்பதனால் பாராட்டியும், மாநிலத்தில் ஆங்காங்குள்ள குறைபாடுகளை அவர்களாலும் மறைக்க முடியவில்லை. குறிப்பிடுகிறார்கள். நானும் இந்த மாமன்றத்தில் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள குறைபாடுகளைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

7th March 1963] [திரு. இரா. நாராயணன்]

அதுவும் தவிர இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரி எதுவும் போடவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வெகு தைரியமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனாலும் நாங்கள் எல்லாம் சொல்கிறோம். எங்கே வரி போடாது விட்டார்கள்? சென்ற 27-ஆம் தேதி அன்று பட்ஜெட்டுக்கு முன்னாலேயே நிலவரி, தண்ணீர் வரி இந்த ஆண்டிற்கு மட்டுமல்ல, சென்ற ஆண்டுக்கும் சேர்த்து வசூலிக்கப் புதிய வரியை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இதனால் பாதிக்கப்பட்ட போகிறவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் விவசாயிகள்தான். விவசாயிகள் இந்த நாட்டிற்கு மூதுகெடும்பு என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறந்துவிட்டார்களோ என்று கருதுகிறேன். இதேநேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் புதியதாக 250 கோடிக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் ஏழை விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கப்போகிறதே தவிர மற்றப்படி ஒன்றும் இல்லை.

அதே தருணத்தில் நகைத்தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து படுகிற துன்பம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவர்கள் படுகிற கஷ்டங்களை நாம் ஒருவகையில் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். நகைத் தொழிலாளர்களை, வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள், உங்களுக்கு முதற் சலுகை அளிக்கப்படும் என்று சொல்வதனால் நகைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை உடனடியாகச் சீர்திருந்திவிடாது. ஏற்கெனவே படித்தவர்கள் பலர் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நகைத்தொழிலாளர்களுக்கு முதல் சலுகை அளிப்பது என்றால் படித்தவர்களுடைய நிலை என்ன ஆவது? இவ்வாறு செய்வது நகைத் தொழிலாளர்களுடைய தொழில் துட்பத் திறனுக்கு ஏற்ற வேலையை நாம் கொடுத்து விட்டதாக ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை கிராவிட மூன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் அந்தத் திட்டம் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றுதான் சட்டிக்காட்டுகிறோம் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர வேண்டும்.

அதுவும் தவிர பஞ்சாயத்து அட்சிபில் இன்றைக்கு யூனியன்களை ஏ.பி.சி. டி என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்த நான்கு பிரிவுகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான மானியமும் சலுகையும் அளிக்கப்படுகிறது. என் தொகுதி வேப்பூர் பஞ்சாயத்தை பி. கிளாஸில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது வடக்கலூர், வரகூர் பிரிக்காவைக் கொண்டது. நில வரி விகித அடிப்படையில் இப்படிப் பிரித்திருக்கிறார்கள். வேப்பூர் பஞ்சாயத்துக்கு நில வரி அடிப்படையில் 2 பைசா வரி கூட வருகிறது என்பதனால் இது பி. கிளாசாகிவிட்டது. வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த 2 பைசா வித்தியாசத்தைப் பார்க்காமல் வேப்பூர் யூனியனை ஸி. கிளாஸ் பஞ்சாயத்தாகவே வைத்து கிராண்டு போன்ற மற்ற சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இந்த வட்டாரத்தில் எவ்வித வசதியும் செய்யப்படவில்லை. தொழில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் திட்டம்

7th March 1963] [திரு. ரா. நாராயணன்]

என்றால் கூட அதை அடுத்த ஆண்டு கொண்டுவருவதாகச் சொல்கிறார்கள். செந்துரை வட்டாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் குடிதண்ணீர் இன்றி பல்லாண்டுகளாக அவதிப்பட்டிக்கொண்டிருக்கும் மக்களிடத்தில் இன்னும் ஒரு ஆண்டு பொறுத்துக் கொண்டிருங்கள் என்று சொல்வது முறையல்ல. ஆகையால் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள்ளாகவாவது செந்துறை பிரிக்கா, உடையார்பாளையம் தாலுகா ஆகிய இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதியை அவசியம் செய்து தரவேண்டும் என்பதாக இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு இடுகாட்டையும், சுடுகாட்டையுந்தான் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர மற்றபடி வேறு ஒன்றும் இல்லை. இங்கு பேசிய ஒரு உறுப்பினர் இடுகாட்டுக்குப் போக வழி இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் இடுகாடும், சுடுகாடும் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லையென்பதுதான். பஞ்சாயத்துக்கு குட்டைப் புறம்போக்கு, பாதைப் புறம்போக்கு, மயானப் புறம்போக்கு ஆகியவற்றைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எந்தவித வருமானமும் இல்லை. குட்டைப் புறம்போக்கில் டீசி மரப்பட்டா மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மரங்கள் யார் யார் பேசிலோ மரப்பட்டா செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாதிரி மரப்பட்டாவைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருப்பதை நீக்கி அதை, பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளில் தொழில்போதகர்களாக, முழு நேர ஊழியர்களாக வேலை செய்து வருகிறவர்கள், இப்போது போடப்பட்ட இயக்குநர் அவர்களின் உத்தரவின்படி 1963 ஜூன் மாதம் ஆரம்பம் முதல் சூறுகிய நேர ஊழியர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். அந்த உத்தரவின் காரணமாக, இப்போது தொழில் போதகர்களாக இருந்து வரக் கூடியவர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்ட் பாதிக்கப்படுகிறது; அயுள் இன்ஷூரன்ஸ் பாதிக்கப்படுகிறது, சி.எல். பாதிக்கப்படுகிறது; ஸ்தல ஸ்தாபன பள்ளிகளில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு இரண்டே முக்கால் நாள் லீவ் பாதிக்கப்படுகிறது; மருத்துவ உதவி பாதிக்கப்படுகிறது; மெடிகல் லீவ் பாதிக்கப்படுகிறது; பென்ஷன் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அவர்களை எப்போதும்போல் முழு நேர ஊழியர்களாகவே வைத்திருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றுவரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. துரைசாமி: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நமது தேசம் பெரிய அபக்கை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் நேற்று ஒரு

7th March 1963] [திரு. அ. துரைசாமி]

பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போது, 'தேச சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க எந்த விலையையும் கொடுத்தாக வேண்டும், வரிச்சுமையைத் தாங்குவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் எந்த வரியையும் கட்டத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இந்த நெருக்கடி நேரத்திலும் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் எந்த விதப் புது வரியும் இல்லாமல் இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எதிர்த்து எதிர்க்கட்சி அன்பர்களும் பேசினார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பாரதத்தில்—தருமரையும் துரியோதனனையும் அவர்களுடைய குரு அழைத்து, தருமரிடத்தில், 'உலகத்தில் ஒரு கெட்டவனை அழைத்து வா' என்றும், துரியோதனனிடத்தில் 'ஒரு நல்லவனை அழைத்து வா' என்றும் கூறி அனுப்பினாராம். தருமர் கெட்டவர்களைத் தேடிக்கொண்டு உலகம் பூராவும் சுற்றி ஆலைந்து விட்டுத் திரும்பி வந்து 'ஒரு கெட்டவன் கூட உலகத்தில் இல்லை' என்று சொன்னாராம். அதே போல் துரியோதனன் உலகம் பூராவும் சுற்றி விட்டுவந்து 'ஒரு நல்லவன் கூட இல்லை' என்று சொன்னாராம். அதுபோல் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் தருமரைப் போன்று, நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அதைப் பாராட்டி ஆதரித்துப் பேசுகிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே இல்லையென்று சொல்லி துரியோதனனைப் போல் பார்த்து, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தருமனோடு ஒப்பிட்டுப் பேசி வருகிறார்கள். தன்னுடைய மனைவியைப் பந்தயத்தில் சூதாடித் தோற்ற தருமனை நல்லவர் என்று சொல்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எதிர்க்கட்சியினரை துரியோதனன் என்று சொன்னால் அதற்காக எதிர்க்கட்சியினர் சந்தோஷப்படவேண்டும்.

திரு. அ. துரைசாமி: விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், எங்கள் பகுதியில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஐந்து ஏக்கர் தரிசு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பத்து வருஷத்திற்கு விற்பனை செய்யலோ, தானம் செய்யலோ முடியாது. சர்க்காரிலும் அதன் பேரில் எந்த விதமான கடனும் கொடுப்பதில்லை. அந்த விவசாயிகள் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், வேறு ஒருவர் ஜாமீன் கொடுப்பதோடு அவருடைய நிலத்தையும் ஈடாகக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலத்திலே வில்லங்கம் இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் தான் இந்த விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. சாதாரண ஏழையை நம்பி யாரும் தங்கள் நிலத்தை அடமானம் வைத்து உதவி செய்ய முன்வா

[திரு. அ. துரைசாமி]

[7th March 1963]

மாட்டார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இந்த விவசாயிகளுக்கு எந்த வித சொத்து ஜாமீனும் இல்லாமல் கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுத்தால், அவர்கள் அந்தத் தரிசு நிலத்தைப் பண்படுத்தி பயிர் செய்ய வசதியாக இருக்கும், அந்த விவசாயி முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதில் கால தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் நான் இதைப் பற்றிக் கேட்டபோது, 'இப்போது இருக்கும் அளவிலேயே, மனைக்கட்டுகள் வழங்கவேண்டுமென்றால் ஏழெட்டு ஆண்டுகள் ஆகும்' என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது புதிதாகக் கிராமங்களில் உள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எத்தனை வருஷங்கள் ஆகுமென்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, வீட்டு கட்டும் திட்டத்தையாகிலும் நிறுத்திக்கொண்டு உடனடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தலைவாசல் தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி. ஆத்தூர் தாலுகாவில் எந்தவிதமான சர்க்கார் தொழிலும் கிடையாது. சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போது கூட நூற்பு ஆலை ஒன்று வைக்கவேண்டுமென்றும், தொழில் பேட்டை ஒன்று வைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டேன். இந்த ஆண்டு இந்த மாநிலத்தில் இரண்டு பாஸ்டெக்னிக்ஸ்கள் ஆரம்பிப்பதாகவும், அதில் ஒன்றை திருச்சியில் அமைக்கப் போவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொன்றை சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அங்கு தொழிற்பேட்டை ஒன்றை அமைத்து வேலையற்ற விவசாயிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. பெருமாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. என் தொகுதியாகிய திருச்சுளி தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான தொகுதி. அங்கு எந்தவிதமான பாசன வசதியும் இல்லை. அங்கு விவசாயம் முன்னேறவேண்டுமென்றால் வைகை ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் வெட்டி அந்தப்பகுதி மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கின்றன. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் கிடைத்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டு அதைச் செய்து தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் பருவ மழை இல்லாததால் அங்கு வெள்ளாமை சாஸியாகிவிட்டது. நீர் வரி, நில வரிகளை இம்மன்றத்தில் புதிதாக

7th March 1963]

[திரு. ஏ. பெருமாள்]

நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். விவசாயத்திற்காக லோன் வாங்கி அதைத் திருப்பக் கட்டமுடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இந்த நில வரி, நீர் வரி வேறு வந்து அவர்களுக்கு தொல்லை அளிக்கிறது. ஆகவே விவசாயத்திற்காக வாங்கிக் கட்டமுடியாத கடன் தொகையை 1373 பசலியில் வசூலிக்கும்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட்டு விவசாயிகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் ஒரு சில கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாம் திட்ட காலத்தில் மின்சார அமைச்சராக இருந்தவரிடம் என் தொகுதியில் சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டுருந்தேன். அப்போது அமைச்சர் அவர்கள் மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒரு கிராமமாவது மின்சாரம் இல்லாமல் இருக்காது, ஆகவே நீங்கள் பயப்படாதீர்கள்; உங்கள் தொகுதி பூராவிற்கும் மின்சாரம் வழங்கி விடுவோம் என்று இந்த சபையில் ஒரு நாள் பேசும்போது இடைமறித்து சொன்னார்கள். அதை இப்போது அந்தத்துறையை வகிக்கும் அமைச்சர் அவர்களிடம், அந்தப் பகுதியில் எந்தெந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்திருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலும், விவசாயக் கிணறு வெட்ட நல்லமுறையில் நிதி ஒதுக்கி சலுகை கொடுத்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நாலு ஏக்கர் ஒரேயிடத்தில் இருந்தால்தான் அங்கு விவசாயக் கிணறு வெட்ட சர்க்கார் அனுமதிக்கிறது. அப்படி நாலு ஏக்கர் ஒரேடியாக இல்லாவிட்டால் அதிகாரிகள் அனுமதி கொடுக்க மறுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயக் கிணறு வெட்ட முடியவில்லை. ஆகவே 1½ ஏக்கர் ஒரேயிடத்தில் இருந்தால் அங்கு விவசாயக் கிணறு வெட்ட சர்க்கார் அனுமதித்து அதற்கு வேண்டிய உத்தரவுகள் கொடுத்து விவசாயிகளை நல்லமுறையில் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் நல்ல முறையில் உதவி செய்திருக்கிறது. அதற்காக நல்ல திட்டங்களை, சட்டங்களை செய்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதிகாரிகள்தான் சில இடங்களில் ஊழல்கள் செய்கிறார்கள். குறிப்பாக அவைகளை எடுத்துச் சொல்ல ரூப்போது சந்தர்ப்பம் இல்லாததால் சர்க்காரே அதைக் கவனித்து நேரடியாக, கட்டி வேறுபாடு இன்றி எல்லோருக்கும் மான்யம், கடன் போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுத்து விவசாயிகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*. திரு. கோ. ராஜாராம்: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து—ஆதரித்து என்று சொல்லும்போது, ஆதரித்து பின்னால் ஆயிரம் குறைபாடுகளை அடுக்குகிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியில் இருந்து சொல்லப்பட்ட பொருளில் அல்லாது—முழுமையாக ஆதரித்து, வரவேற்று என்று

[திரு. கோ. ராஜாராம்] [7th March 1963]

கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடந்த ஐந்து தினங்களுக்கு முன்னால் இந்த மன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது ஆளும் கட்சியில் இருந்த நாங்கள் நிம்மதியாக மூச்சு விட்டபோது எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஏக்க பெருமூச்சு விட்டார்கள். நாங்கள் நிம்மதியாக மூச்சு விடவும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டதற்கும் உள்ள காரணம் இந்த ஆண்டு புது வரிகள் விதிக்காததுதான். வரிகள் இல்லை என்றால் வழியில்லை அரசைக் குறைகூற என்று அவர்கள் கவலைப்பட்டார்கள். அடுத்த கணம் அந்தக் கவலையை விட்டு விட்டவர்கள் போல் தொடர்ந்து அதுகுறித்து நடைபெறும் விவாதத்தில் புதுப் புதுக் குறைகளை கூறுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, கண்டுபிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள், அவற்றை சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த அறிக்கையைப் பற்றிக்கூட அவர்கள் குறை கூறும் தன்மை, மனப்பான்மை வியப்பளிக்கக் கூடியது. நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும்போது ஆரம்பத்தில் நாட்டின் தற்போதைய சூழ்நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி விளக்கமாக கூறியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் இறுதியில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எப்படி அணுக வேண்டும், எப்படி ஆராயவேண்டும் என்பதைப் பற்றி கட்டளையிடும் தோரணையில் அல்லாது, கட்டாயப்படுத்தும் பாணியில் அல்லாது, வேண்டுகோள் எரிக்கும் முறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம் நாடு அமைதியாக இருந்த நாடு, உலகத்திற்கு சமாதான தத்துவத்தைப் போதித்து வந்த நம் நாட்டில் இன்று அன்னிய நாட்டு ஆக்கிரமிப்பு நடந்து ஓய்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆக்கிரமிப்பைச் சமாளிப்பதில் நம் தற்காப்பு அமைப்புக்களை பலப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கியது லாபம் என்ற முறையில் நம் வெல்பேர் திட்டங்களைக் கைவிட வேண்டுமென்று சில மேதைகள் கூறுகிறார்கள். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம்தான் நம் பொருளாதார நிலையை நாம் சரிபடுத்தி அதை உயர்த்த முடியும். ஆக, பாதுகாப்புப் பணிகளுக்காக ஒரு புறத்தில் நிதி ஒதுக்கி பணிபுரிந்து வருவதோடு மறுபுறத்தில் நமது திட்ட வேலைகளையும் செயல்படுத்துவது போன்ற இந்த இரண்டு அம்சங்கள் இந்த அறிக்கையின் சிறப்பான அம்சங்களாகும். புது வரிகள் வரும் என்று நினைத்தோம். அப்படி வந்திருந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள நம்மை நாமே தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தபோது, புது வரிகள் எதுவும் இல்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கேட்டு பூரிக்காத உள்ளம் இருக்க முடியாது. அதைக் கேட்டு மகிழாத உள்ளம் இருக்க முடியாது. அப்படி அதைக் கேட்டும் பூரிக்காவிடில் அது இருதயமாகவே இருக்க முடியாது. அதை நன்கு புரிந்துகொண்டதினால்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றையதினம் பத்திரிகையாளர்களிடம் கருத்து தெரிவிக்கிறபோது புது வரிகள் இல்லை என்ற நிலையை, அந்த அம்சத்தைப் பாராட்டுகிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். "the first impression is the best impression" என்று சொல்வார்கள். அதேபோல் "the first expression is the best expression" அதுதான் உண்மையான "எக்ஸ்

7th March 1963] [திரு. கோ. ராஜாராம்]

ப்ராஷனாக" இருக்க முடியும். அதை விட்டு விட்டு அல்லது மறைத்துவிட்டு குறைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வரிகள் இல்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரிக்க வேண்டுமா என்று ஒருவர் கேள்வி போட, மத்திய சர்க்காரில் கழுத்தை நெரித்து விட்டார்கள், இவர்கள் அந்த நேரத்தில் கண்ணைக்குத்தாமல் விட்டுவிட்டார்களே என்று ஒருவர் கேட்டி மொழிய இது நிதித் திட்டமா?—அல்ல, அல்ல, சதித் திட்டம் என்று ஒருவர் பழிபேச; இப்படி கண்டனக் கணைகளை விசி, குறைகளை அடுக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிற நேரத்தில், 'நாங்கள் ஆளுகிற கட்சிக்கு ஆலவட்டம் வீச வரவில்லை, இடித்துக் கூற வேண்டிய இடத்தில் இடித்துக் கூறுவோம். அதற்காகத்தான் எதிர்ப்புறத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறோம், அதோடு ஆட்சித் தேர்தலும் புரண்டுவிடாமல் போவதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுகிறோம்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி உயர்வாக இருந்தபோது, "விலைவாசி உயர்வினால் மக்களை வேதனைக்கு ஆளாக்கி விட்டீர்களே" என்று சொன்னவர்கள், இன்று விலைவாசிகள் இறங்கியிருக்கும்போது "விலைகளைக் குறைத்து வேதனை தந்து விட்டீர்களே" என்று சொல்லும் காட்சி; தாலி ஏன்? தங்கம் ஏன்? ஒரு ஜோடி மாலைபுடனும், ஒரு சொற்பொழிவாளருடனும் திருமணம் நடைபெறுதா, அப்படித் திருமணம் நடைபெற்ற குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி அரும்பாதா; மழைச் செல்வம் பிறவாதா? என்று சொன்னவர்கள் இன்று தாலி வேண்டும், தாலிக்குத் தங்கம் வேண்டும், அதுவும் 22 காரட் தங்கம் வேண்டும் என்று கூறும் போது, சமயத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மையைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் ஆட்சித் தேர் உருளக் கூடிய அளவில் முட்டுக்கட்டை போடவில்லை, அச்சாணியை அகற்றும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பகிரங்கமாக ஒருவர், 'இப்படி வரியாகப் போடுகிறார்களே, இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்க எல்லோரும் வாருங்கள்' என்று மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார். இப்படி அழைப்பு விடுத்திருப்பவர் யார் என்று பார்க்கிற போது ஜனவரி, பிப்ரவரி தவிர மற்ற வரியெல்லாம் போட்டு விட்டார்கள் என மக்கள் குமுறும் நிலையை ஒரு காலத்தில் உருவாக்கித் தந்த அந்தப் பெரியவர்தான், இப்போது "வரி போட்டு விட்டார்கள், மக்களை வாட்டுகிறார்கள். வதைக்கிறார்கள்" என்று கூறுகிறார், அவரை சார்ந்தவர்கள்தான் மண்ணைசை, பெண்ணைசை, பொண்ணைசை எல்லாவற்றையும் இந்த ஆட்சி அழித்துவிட்டது, ஒழித்து விட்டது எனக் கூறுகிறார்கள். ஏழைகளை வாழ வைக்கிறது இந்த அரசு என்ற காரணத்தாலேயே கட்சி கட்சிய இவர்கள் நிலங்களில் துள்ளி விளையாடுகிறவர்கள் இருக்கக்கூடிய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், அரசு பரம்பரையின் பிறந்திருப்பவர்கள் பலர் இருக்கக் கூடிய கட்சியை சேர்ந்தவர்கள், மக்களை வாட்டுகிறார்களே, வதைக்கிறார்களே என்று கண்ணீர் வடிக்கிறவர்கள் போலப் பேசும்போது ஆடு நனைகிறதே என்று ஓநாய் கண்ணீர் வடித்து அழுத கதையைத்தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. கோ. ராஜாராம்]

[7th March 1963]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாய உற்பத்தி பெருக, தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற கணிசமான நிதி ஒதுக்கியிருப்பது விசேஷ அம்சமாகும். எல்லா நிலை பற்றி வாடுவனியில் நமது பிரதமர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது, 'நாட்டுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றவுடன் நாடு காக்க உடனே போர்க்களத்திற்கு ஓடவேண்டுமென்பதல்ல, இருக்கிற இடத்திலிருந்தே போர் வீரனுக்குரிய பணிகளை செய்யலாம், வயலில் உழைக்கிற விவசாயி, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கினால், தொழிற்சாலையில் இருக்கிற தொழிலாளி தொழில் அபிவிருத்தியைப் பெருக்கினால், நாடு பொருளாதார வலிவு பெரும், அப்படி பொருளாதார வலிவு பெற்றால் நாட்டைப் பாதுகாக்கும் நிலை ஏற்படும்' என்பதாகும். அந்த அடிப்படையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் இதைப் பாராட்டுகிறேன்.

தொழில் அபிவிருத்தி பற்றி பேசும்போது மாநிலத்திலேயே பெரியதும் பொலிவுற்றதுமான நெய்வேலி எங்கள் மாவட்டத்தில் அமைந்திருப்பது குறித்து நான் மகிழ்வெய்துகிறேன். உருக்கு ஆலைத் திட்டத்தைப் பற்றி அது நெய்வேலியில் அமையப் போகிறதா, அல்லது சேலத்திலா என்று கேள்விக்குறியில் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. இப்படி கேள்விக் குறியாக இருப்பது முற்றுப்புள்ளியாக மாற்றப்பட வேண்டும். எப்படி முற்றுப்புள்ளியாக மாற்றப்படவேண்டுமென்றால் நெய்வேலியில் அமையும் என்று முற்றுப்புள்ளியிடவேண்டுமென்று தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களையும் நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கலைக் கல்லூரி ஒன்றை தென்ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் இருக்கிறது. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தின் வடபகுதியில், திண்டிவனத்தில் அல்லது விழுப்புரத்தில் அமைந்தால் அது நியாயமானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் செஞ்சி தாலுகாவில் இண்டஸ்டிரியல் டிரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட் ஒன்றை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு சுவையான செய்தியை இந்த மன்றத்திற்கு அளிக்க விரும்புகிறேன். செஞ்சி தாலுகாவில் 'தாழங்குணம்' என்ற கிராமத்தில் இரும்பு கிடைப்பதாகவும், லட்சக் கணக்கான டன்கள் கிடைக்கும் என்றும் கூறுகிறார்கள். அந்த இடத்தை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து, அந்தச் செய்தி உண்மையாக இருக்குமானால் அங்கு நல்லதொரு பெரும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து இது விஷயத்தில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, புதித வரிகள் இல்லாத, புதுமையான, புரட்சிகரமான, நாட்டு நலனில் அக்கறையோடு கூடிய, தீந்தமிழ் காவியமாக, இனிமை பயக்கும், சுவையளிக்கும் அறிக்கையாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை காட்சியளிக்கிறது என்று கூறி, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்து எனது உரையை முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

7th March 1963]

* திரு. எல். ஆனந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1963-64-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைப் பேச முன்வந்துள்ளேன்.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கோமுகி நதி நீர்த்தேக்கம் என்றும், மணிமுக்தா நதி நீர்த்தேக்கம் என்றும் இரு திட்டங்களை பல ஆண்டுகளாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த ஆண்டில் கோமுகி நீர்த்தேக்கத்தை எடுத்து வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருவதால் நம் சர்க்காருக்கு கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா விவசாயிகள் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில கோரிக்கைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து வலது புறம் ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி கள்ளக்குறிச்சிக்கு வடக்குப் பகுதியிலுள்ள பாக்கம், ரிஷிவிந்தியம், சங்கராபுரம் போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு உதவக் கூடிய முறையில், அங்குள்ள விவசாயிகளின் வாழ்க்கை வளமுற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் மணிமுக்தா நதி நீர்த்தேக்கத்தை அடுத்த ஆண்டிலாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கள்ளக்குறிச்சி நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் நிலையம் வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக சர்க்காரிடம் முறையிட்டிருந்தும் இது வரையில் கவனிக்கப்படவில்லை. அங்கு கோடை காலங்களில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் விலை கொடுத்து தண்ணீர் வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அங்குள்ள மக்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதோடு அதற்குரிய மதிப்பீட்டுத்தொகையில் பாதி மான்யமாகவும், பாதி கடனாகவும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் களத்தூர் பகுதியில் சாமிகுளம் ஏரி இருக்கிறது. இதை 1953-ல் செப்பனிடவேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் முறையிட்டதின் பேரில் மேற்படி ஏரியை அதிகாரிகள் பார்வையிட்டு, செப்பனிட்டால் அதற்கு 32 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பீட்டுத் தொகை ஆகும் என்றும், இவ்வேலையை 5 ஆண்டுகளுக்குப் பின்தான் ஆரம்பிக்க முடியும் என்று உத்தரவிட்டிருந்தும் நாளது வரையில் கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த வேலையை சிறு பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களின் குடிசைகள் வருஷா வருஷம் தீக்கிறையாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டமும் நஷ்டமும் அடைகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலேயே, இவ்வாண்டு 10 கிராமங்களுக்கு மேல் தீப்பற்றி எரிந்து போய்விட்டன. தீயணைக்கும் படைக்குத் தகவல் கொடுத்தால் 5-6 மணிக்குப் பின் கிராமத்திற்கு வந்து பார்த்து விட்டுப் போகிறார்கள். ஆகவே ஒரு தாலுகாவுக்கு ஒரு தீயணைக்கும் படை என்று வைத்தால் கிராமப் புறங்

[திரு. எல். ஆனந்தன்] [7th March 1963]

களிலுள்ள மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் தீயணைக்கும் படைக்குச் செலவாகும் தொகையை அங்குள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்று உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் ஒரு தொழில் பயிற்சி நிலையம் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. தியாகராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டுக்குரிய நிதி நிலை அறிக்கையை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பிக்கும்போது எந்தவித வரியும் போடவில்லை என்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் போட வேண்டிய வரிகளையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் போட்டுவிட்ட காரணத்தினாலும், அதோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு முன்பாக லாண்ட் டாக்ஸ், வாட்டர் ஸெஸ்ஸும் போட்டுவிட்ட காரணத்தினாலும், நிதிநிலை அறிக்கையில், அவர்கள் சொல்லும்போது, எந்தவித வரியையும் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதோடு மாத்திரமல்லாமல் மேலும் ஒரு வரியை, சென்ற 1962-ம் வருஷம் 10-வது மாதத்தில் போடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பை அமைத்திருக்கிறார்கள். மார்க்கெட் கமிட்டி என்று ஒன்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக அத்தியாவசியமான தீன்பண்டங்களுக்கு வரியைப் போடுவதற்கு ஒரு வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். மார்க்கெட் கமிட்டியில் 7 பண்டங்களுக்கு பண்டம் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்றும், 25 ரூபாய் வரி கொடுப்பது போக, பொருளை விற்கும்போது ரூ. 100-க்கு 4 அணா வர்த்தக வரி செலுத்தவேண்டுமென்றும் இப்போது திருச்சி ஜில்லா பூராவும் வாங்கி வருகிறார்கள். அது குறித்துக் கூட மராமத்து இலாகா அமைச்சரிடம் ஒரு மனுவும் வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கும், கல்வித் திட்டத்திற்கும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி கூறியிருக்கும்போது இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் வாதத்தைச் சொல்லும்போது இங்கே ஆற்றுப் பாசன வசதிகள் உள்ளவர்கள் அதிகமாக அதை விரிவுபடுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் என்னைப் போன்று வறண்ட பிரதேசத்திலிருந்து வருபவர்கள் எங்களுக்கு ஆற்றுப் பாசனத்தை ஏற்படுத்தித் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எதைப்போல் இருக்கிறது என்றால், பாஷுக்கு சர்க்கரை இல்லை என்று ஆயாசப்படுபவர்களுக்கும், கூழுக்கு உப்பு இல்லை என்று அழுகிறவர்களுக்கும் உள்ள நிலையைக் காட்டுகிறது. அந்த மாதிரி நிலைமையான இருக்கிறது. இந்த ஏற்றத்தாழ்வை மாற்றி அமைப்பதற்கு வழிவகை செய்து தரவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7th March 1963] [திரு. அ. தியாகராஜன்]

அதோடு அண்மையில் புதுக்கோட்டையிலே நகராட்சி பொன் விழா நடந்தது. முனிசிபாலிடி பொன் விழா நடந்தபொழுது, நமது கனம் அமைச்சர்கள் ராமையாவும், மஜீதும், முதலமைச்சர் வர்களும் வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 'புதுக்கோட்டைக்கு காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காக புதுக்கோட்டை மக்கள் வோட்டை மாற்றி மாற்றிப் போடுகிறார்கள். நாங்களே கொண்டுவரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கும்பொழுது, காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு வேறு யாருக்கும் வோட்டுப் போட்டால் அவர்கள் மட்டும் என்ன செய்வார்கள்' என்று கேட்டார்கள். நான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை அவருடைய குருவான சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் பிறந்த இடம். புதுக்கோட்டை வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதை மாற்றி அமைப்பதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து ஏற்பாடு செய்து, அவருடைய குரு சத்தியமூர்த்திக்கு காணிக்கை செலுத்துவதுபோல நினைத்து, எங்கள் பகுதிக்கு காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது, 'புதுக்கோட்டையில் இருப்பவர்கள் கோபக்காரர்கள், என்னுடைய தொகுதியில் இருப்பவர்கள் நல்லவர்கள், அவர்கள் யாருக்கு வோட்டுப் போடவேண்டும் என்று தெரிந்து, அவர்கள் யாரை ஆதரிக்கவேண்டுமோ அவர்களை ஆதரிப்பார்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு முன்பாக, கொப்பளப்பட்டி பள்ளி திறப்பு விழாவில் பேசும்பொழுது, 'என்னுடைய காலத்திற்குள்ளாகவே காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரை குழாய் மூலம் கொண்டு வந்து தருகிறேன்' என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியதை அப்படியே செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அதில் சுயநலமும் கொஞ்சம் கலந்திருக்கிறது.

"நெல்லுக்கிரைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி

புல்லுக்குமாங்கே பொசியுமாம் தொல்லுலகில்"

என்று சொல்லுவதுபோல, கிருமயம் தாலுகாவிற்கு தண்ணீர் போகும்பொழுது, நடுவிலே இருக்கிற புதுக்கோட்டை பகுதிக்கும் பங்கு கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியிலே மன்னர் கல்லூரியில் "பி.டி." காலேஜுக்காக ஒரு கட்டடம் கட்டப் பட்டு வந்தது. மன்னர் கல்லூரியில் அந்தக் கட்டடம் கட்ட வேண்டாம் என்று ஏற்கெனவே மகஜர் கொடுத்து கட்டடம் கட்டுவது நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. மீண்டும் இப்பொழுது அதைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷே கட்டடத்தைக் கட்டி, மன்னர்

[திரு. அ. தியாகராஜன்] [7th March 1963]

கல்லூரிக்குக் கொடுத்து, அங்கே அதிகப்படியான மாணவர்களைச் சேர்த்து அந்தக் காலேஜை நல்ல முறையில் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல பெண்களுக்கென்று ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்காக முனிசிபாலிடி ஒரு இடம் பார்த்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக நகரசபை சேர்மன் அவர்களும், மற்றவர்களும் இங்கே ஒரு டெபுடேஷன் வந்து விஷயத்தை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் ஆலோசித்து, பெண்களுக்கு தனியாக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கேரளூரில் பெண்கள் பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தி வதற்கு ஒரு தனியார் இடம், பணம் எல்லாவற்றையும் வைத்துக் கொண்டு 3 வருஷமாக அரசாங்கத்தை உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது கவனிக்கப்பட்டு ஒரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை, அதற்கான உத்தரவும் போடப்படவில்லை. அந்த உத்தரவை இப்பொழுதாவது போட்டால், வருகிற கல்வி ஆண்டிலிருந்தாவது அந்தப் பள்ளியைத் துவக்குவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதை சீர்துாக்கிப் பார்த்து, உடனடியாக கட்டடம் கட்டுவதற்கு வழி வகை செய்துதரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே எங்கள் பகுதியிலே ஒரு தொழில் பேட்டை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாடகர் குழுக்கள், கலைஞர்கள், நாடகக்குழுக்காரர்கள் ரயிலில் பிரயாணம் செய்வதற்கு சலுகை டிக்கெட் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொற்கொல்லர்களைப் பற்றி எல்லோரும் ஏகோபித்து ஒருமுகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தினம் 2 படி அரிசி கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், எந்த இடங்களில் வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் அவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து வேலை கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமையை தற்காலிகமாகவாவது ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. இராசாங்கம் : சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, அனுபவம் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட 1963-64-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது ஒரு ஏட்டுச் சுரைக்காய் என்று கூறமுடியாது. ஆனால்

7th March 1963] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

பால் கலந்த தண்ணீர் என்று கூறுவது ஓரளவு பொருந்துமென நினைக்கிறேன். இந்தப் பால் கலந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கட்சி யினராகிய நாங்கள் அன்னப் பறவையைப் போல் அணுகுகிறோம். கடந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் இவைகளைப்பற்றி அந்த பட்ஜெட்டில் பக்கங்கள் கூடுதலாகத் தொகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவேதவிர, உடனடியாக மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் இதில் காணப்படவில்லை. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க வேண்டுமே அல்லாது, கூடுதலாகச் சொல்லி குழப்பத்தில் ஆழ்த்தக்கூடாது. இதற்கிடையில் மத்திய சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் வரிபோட்டு மக்களை அடிக்கலாமோ அவ்வளவு தூரம் அடித்திருக்கிறது. ஆனால் மாநில சர்க்காரோ அப்படி அடிபட்ட பொது மக்களை நாங்கள் ஒன்றும் புதுவரி போட வில்லை' என்று தேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் பற்றி ஒரு விளம்பரம் வரி இல்லாததுதான். இது விளம்பரம் மட்டும் அல்ல, இது விளம்பர தந்திரம் என்கூட கூறலாம். ஆக, ஆளுகிற அரசுக்கு வரி வரைம போன்றதுதான். அதற்காக வைரத்தை வயிற்றில் குத்திக் கொள்ளலாமா? வரி மாநில சர்க்கார் போடவில்லை என்பதை வாதத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் போடும் வரியை கட்டுகிறவர்கள். தமிழ் நாட்டு மக்களும்தானே? இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், மருமகள் வாங்கவேண்டிய தாங்கமுடியாத வரி என்ற கெட்ட பெயரை மத்திய சர்க்கார் என்ற மாமியார் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இடம்தான் மாற்றமே தவிர வரி மக்களைப் பாதிக்காமல் இல்லை.

நமது மாநிலம் இருமுனைத் தாக்குதலை சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்லையில் சினுக்காரன் அபாயம் ஒருபுறம் இருக்க, உள் நாட்டில் அரசாங்கம் கையாளும் உயிரை உரிஞ்சும் கொள்கைகள் இவைகளை சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வு, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வாழ்க்கைத்தரக் குறைவு, தங்கக் கட்டுப்பாடு, அதனால் பங்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் அவல நிலை, அவசர நிலை சட்டம், வரிப் பெருக்கம், இப்படியெல்லாம் இருக்க தேசிய வருமானத்தில் பாதி வருமானத்தைத் தருகிற விவசாயிகளின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்று யோசித்துப் பார்த்தால், விவசாயி ஒரு வருட உழைப்பிற்குப் பிறகும் தன் வீட்டில் எஞ்சியுள்ள தங்கத்தையும் அடகு வைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். ஆனால், ஒரு பஸ் முதலாளி, இன்னும் பாக்கியுள்ள புது டிரைவரை நகைகளைச் செய்வதற்கு என்ன வழி இருக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். வருடக் கடைசியில் விவசாயி நிலத்தை அடகு வைக்கிறான். ஆனால், ஒரு ஆலை அரசராக இருந்தால், அடுத்து ஒரு ஆலை கட்ட அஸ்திவாரம் போடுகிறார். அவர் வருடங்கள் வளர வளர, விவசாயினுடைய கஷ்டமும், சுடனும் வளர்ந்து, நிலத்தை விற்க வேண்டிய நிலைக்கு விவசாயி ஆளாக்கப்படுகிறான். ஆனால், பரமிட்காரர்களோ, பஸ்ரூட்காரர்களோ தங்களுடைய நிலையில் வருடா வருடம் சம அளவிற்கு மேல் வளர்ந்து வருகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பும்,

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [7th March 1963]

வசதியும் விவசாயிக்கு இல்லை என்றும், அதற்கு சமமான முறையில் திட்டங்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இல்லை என்றும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு பல திட்டங்கள் இருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் என்றால், கடன் வாங்கும் திட்டம்—கடன் வாங்கும் திட்டத்தைப் பற்றி நான் ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். திட்டம் இல்லாமல் 20-ம் நூற்றாண்டில் எதையும் சாதிக்க முடியாது. கடன் வாங்கும் திட்டத்தில் ரூ. 1,000 விவசாயி வாங்க வேண்டும் என்றால், ரூ. 1,000 முழுவதும் அவன் கையில் கிடைப்பதில்லை. ஊடே ஏராளமான தரகர்கள், மனு எழுதவேண்டும், அலுவலகத்திற்குப் போகவேண்டும், இப்படி எத்தனையோ சிரமங்களும், செலவினங்களும் இருக்கின்றன. முழுத் தொகையாக அந்தக் கடன் தொகை விவசாயிக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கோரிக்கொள்கிறேன்.

உரப்பொடியைப்பற்றி சொல்லும்போது, இதற்காக அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். மிகவும் வரவேற்கக்கூடியதுதான். உரப்பொடி தக்க நேரத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். எப்போது தேவையோ அப்போது கொடுத்தால்தான் இந்த உரப்பொடி கொடுப்பதில் பயனுண்டு. சாதாரணமாக விவசாயத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், “மடி விதைக்கு கைவிதை முந்தும்” என்று. அதேபோன்று தக்க நேரத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக விவசாயிகள் கருது பிடித்தவுடன் உரப் பொடி வேண்டும் என்று கேட்டால், கருது அறுவடையாகும்போது நான் உரப் பொடி கொடுக்கப்படுகிறது. கையில் காசை வைத்துக் கொண்டு தேவைக்குத் தகுந்தபடி கேட்டாலும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே தக்க நேரத்தில், விவசாயிகள் விரும்புகிற நேரத்தில், உரப் பொடியைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொறுக்குவிதை கொடுக்கும் திட்டம், சற்று பொறுப்பற்ற முறையிலேயே நடந்து வருகிறது. பொறுக்குவிதை எவ்வாறு தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விவசாயிகளுத்தான் நன்கு தெரியும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் செய்யக்கூடிய பொறுக்குவிதைத் திட்டங்களில் சரியான விதத்தில் பொறுக்கு விதையை பக்குவப்படுத்தி தயாராக வைத்திருப்பதில்லை. இவ்விதம் நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்தாத காரணத்தினால் நல்ல விதத்தில் பயிராகவேண்டிய இந்த பொறுக்கு விதைகளை உபயோகிக்கும் போது களைகள் முளைத்து மிக்க சேதாரத்திற்கு ஆளாகுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறு பாசனத்திட்டம் மிகவும் வரவேற்கக்கூடியதொன்று. எங்கள் பகுதியில் சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாக தெரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். சுருளியாறு, வரட்டாறு,

7th March 1963] [திரு. மா. ராசாங்கம்]

கூத்தனாச்சியாறு என்று மூன்று ஆறுகள் இருக்கின்றன. இவைகளில் சிறுபாசனத்திட்டங்களின் மூலமாக வேலைகள் நடத்தினால் அப்பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பயனடைவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், பல இடங்களிலும் இணைப்புப் பாதைகள் போடப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பாதைகளில் பல இடங்களில் ஆறுகள் போகின்றன. இவைகளின் குறுக்கே பாலங்கள் போடப்படவில்லை. அதனால் பல பாதைகளும் உபயோகமில்லாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டும் திட்டத்தில் அரிஜனங்களுக்காக 23½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக மூன்றால் எல்லாம் ஊரின் ஓரத்தில் இவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது, ஊரைவிட்டே தள்ளி இவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். இவர்களை வேண்டுமென்றே ஒதுக்கி வைப்பதுபோல், ஊருக்குத் தள்ளி கொண்டு போய் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இதை மாற்றி, அவர்களையும் பிற மக்களோடு சேர்ந்து வாழும்படியான அளவில் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு வேண்டிய வழிவகைசெய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னிலை வருப்பினருக்கு உதவியாக, பாக்கேஜ் திட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வரப்படுமா என்று, பாக்கேஜ் திட்டம் பற்றிய கேள்வி வரும்போது ஒரு உப கேள்வியாகக் கேட்டேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் புரியாத விதத்தில் இப்போது அமல் நடத்த உத்தேசமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் தொகுதியில் கம்பம், போடி, வட்டாரம் போன்ற பகுதிகளில் இப்போது தான் கடலை போடுவதற்கு விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இது போட்டு ரெண்டு, மூன்று மாதங்களில் இந்த விவசாயத்திற்கு சீக்கிர ஆரம்பிக்கும். ஆகவே மூன்று மாத காலத்திற்குள் இந்த பாக்கேஜ் திட்டத்தை எங்கள் பகுதிக்குக் கொண்டு வந்தால்தான் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த வருட வருமானத்தில் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாமல் போகும். ஆகவே உடனடியாகவே இந்த பாக்கேஜ் திட்டத்தை எங்கள் பகுதிக்கு அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். தங்கவேலு : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஆற்றல்மிக்க அமைச்சர் அவையால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வருட பட்ஜெட், ஆளும் கட்சியிலிருக்கின்ற என் போன்றவர்களுக்கு செந்தேனாக காட்சியளிக்கிறது. ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இது எட்டிக்காயாகவும், செந்தேனாகவும் காட்சி அளிக்கிறது. காரணம் அண்மையில் வரவிருக்கின்ற பொதுத் தேர்தல்களில் வரியில்லாத பட்ஜெட்டைக் கண்ட மக்கள் தங்களுக்கு எங்கே வாக்குகளை கொடுக்க மறுத்துவிடுகிறார்களோ, எங்கே நேசக்கரங்களை நீட்ட முடியாது என்று மறுக்கிறார்களோ என்ற இக்கட்டான நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. ஆர். தங்கவேலு] [7th March 1963]

இன்று நாட்டினுடைய நெருக்கடி நிலைமை வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அதே நேரத்தில் வரிவிதிப்பு வேண்டியதுதான் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பாடும் பல்லவி எல்லாம் தாங்கக்கூடியவர்கள் மீதுதான் வரியைப் போட வேண்டும் என்பதுதான். அப்படி தாங்கக்கூடியவர்கள் யார் யார், எப்படி எப்படி அவர்கள் மீது, எந்தெந்த வரிக்களைப் போடுவது என்பதற்கு விளக்கம் சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் சர்க்கார் வரிசீலைப் போடும் போது மட்டும் அதை எதிர்ப்பதிலேயே தங்கள் காலத்தை கடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கூற விரும்புவதெல்லாம், எதிர்க் கட்சிகள் என்றால் அரசாங்கத்தை; எதிர்த்துக் கொண்டே தான் இருக்கவேண்டும் என்ற நவருள இலக்கணத்தை அமைத்துவிடக்கூடாது என்பதுதான்.

அத்துடன், தஞ்சை மாவட்டம் என்பது தமிழ் நாட்டின் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படுகிற இடம். எனவே தான் “தஞ்சையும் புஞ்சையும் கொஞ்சம் தஞ்சை” என்றெல்லாம் புலவர்கள் சொல்வார்கள். இப்படிப்பட்ட தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சீர்காழி தாலுகாவில், பருவமழை கேட்டுப்போய் விட்டதின் காரணமாகவும், எலிக்கடியின் காரணமாகவும், விவசாய சீரழிந்து, அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பயிர்கள் எல்லாம் 20 சதவிகிதத்திலிருந்து 30 சதவிகிதம் வரை குறைந்து இன்று வேதனைப்பிரியில் வாழ்கிறார்கள். இந்த அவதியிலுள்ள நிலைமையை சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு, நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எப்படியாவது விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விட வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பல குத்தகை பாக்கி வழக்குகள் எல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நான் கேட்டுக்கொள்வது, குத்தகை, வாராம், இவற்றை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவில்லை, நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய குத்தகைகளை எல்லாம் அது மாத கால அளவுக்கு ஒந்தி வைக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் நோட்டீஸிங்கேஷன் செய்து விட்டால் அது விவசாயிகளுக்கு பெரியதொரு உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சீர்காழி தாலுகாவில், கோட்டயமேடு நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி பல தடவைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்த்திருக்கிறார்கள். இதை நடைமுறையில் கொண்டு வந்தால் எங்கள் தாலுகாவில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் வரை சாகுபடிக்கு வரும். இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் ஸாங்ஷன் செய்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை எம்ர்ஜென்ஸி என்று தள்ளிப் போட்டு, விடாமல் உடனடியாக இம்ப்ளிமென்ட் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக சீர்காழி தாலுகாவில் நடந்த காங்கிரஸ் விவசாய மகாநாட்டில், பல தீர்மானங்கள்—தீப் போறி பறக்கும் தீர்மானங்கள் அல்ல—சாதாரணமாக நிறைவேற்றப்பட்ட பணிவான கோரிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. அவைகளுக்கு எல்லாம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7th March 1963] [திரு. ஆர். தங்கவேலு]

கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கல்விக்கு அரசாங்கம் ரூபாய்...ம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மாநிலத்தில் கல்வி மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகிறது கல்வித் துறையில் கருவியு மொட்டுகளாகக் கிடந்த ஏழை மக்கள் கல்வி அமுதைப் பெற்று முன்னேற்றப் பாதையில் முடுக்கிச் செல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் எவ்வளவோ நன்மைகள் கல்விக்காக செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வந்திருந்தும், கல்வியின் தரம் குறைந்து போய் விட்டது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால், நாம் அதற்கு என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை. நிதிக்கும், நிதிக்கும், மதிக்கும் அமைச்சராக இருந்து வரும் நமது அமைச்சர் அவர்களும், கல்வி இலாகா இயக்குநர் அவர்களும் இத்துறையில் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதைக் கூறாமல் இருக்க முடியாது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக மூன்று கோடி சொச்சம் ரூபாய் செலவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிஜனங்களுக்கு மனை கட்டு கள் வழங்குவதற்காக அதிகப்படியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கதாகும். பல இடங்களிலும் அரிஜனங்கள் வீட்டு மனைக்கட்டுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை அரிஜன மக்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கி அதன் மூலமாக பல ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு மாடுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் 13 ஜோடி மாடுகள் (ஃப்ரி புல்ஸ்) வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளை ஃபிஸிக்கல் வெரிஃபிகேஷன் செய்வதற்காக அதிகாரிகள் போகும்போது மாடுகளை வைத்திருப்பதில்லை. மாடுகளை வாங்கும்போது கொடுக்கின்ற எக்ரிமென்டை மீறி மாடுகளை விற்றுவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இதற்காக கொடுக்கப்படும் பணத்தை டைவர்ட் செய்து ஸ்காலர்ஷிப், மனைக்கட்டுகள் முதலியவைகள் கொடுப்பதற்கு வழிவகுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அத்துடன், அரிஜனங்கள் மத்தியில் திட்டமிடும் ஒப்பிட்டு நன்றாக நடந்தேறிவருகிறது என்றாலும்கூட, சில இடங்களில் 'சிவில் மஸ்ஸெபிலிட்டி ரிமவல் ஆக்ட் (1937)' பிரகாரம் வழக்குப்போட்டாலும் கூட, சில நேரங்களில் சாதகமாக இருப்பதில்லை. கிண்டாமை ஒழிப்பதற்காக நாம் பல திட்டங்களைப் போடுகிறோம். தாலுகாக்களில் டெப்ராரி சேவக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளமே கொடுக்கப்பட்டு வருவதால், அவர்களால் இன்டர்ஸிவ் டீர் செய்ய நல்ல முறையில் பிரச்சாரம் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல உகவி செய்து கொடுத்து பிரச்சாரம் செய்வதற்கு வழிவகை செய்து

[திரு. ஆர். தங்கவேலு] [7th March 1963]

கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று ஒவ்வொரு இடத்திலும் அரிஜனங்கள் இருக்குமிடத்தில் அரிஜன டே ரெஸ்டிரேஷன் நல்லமுறையில் நடத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியிலுள்ள பொற்கொல்லர்கள் மகாநாடு போட்டு அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றி பல தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு அவசரமாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த பட்டஜெட்டை மனப்பூர்வமாக வர வேற்று, பாராட்டி, என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. இரா. நல்லமுத்து: கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தின்மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய தேசிய வருமானத்தில் ஏறக்குறைய 50 சத விதம் நிலவருமானத்திலிருந்து கிடைக்கிறது என்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய அதிகப்படியான வசதிகளை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவில்லை, அதற்கான வழிவகைகள் செய்யவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் திருச்செங்கோடு தாலுகாவில் காவேரிப் பகுதியிலுள்ள நிலங்களுக்கு எல்லாம் தண்டந் தீர்வை அதிகமாக போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு அந்த தண்டந் தீர்வையை எல்லாம் ஒரேயடியாக வசூல் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. இந்த தண்டந் தீர்வையை ஒரே யடியாக வசூல் செய்தால் விவசாயிகள் கட்ட முடியாத நிலையிலே மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே, இந்த தண்டந் தீர்வையை 10 ஆண்டு காலத்திலே தவணை முறையிலே வசூலிப்பதற்கு சர்க்கார் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலே மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து கிழக்குக் கரை வாய்க்கால் திருச்செங்கோடு தாலுகாவிலுள்ள பள்ளிபாளையம் வரையில் போகிறது. இதை இன்னும் 15 மைல் நீளத்திற்கு ஜேடர்பாளையம் வரை கொண்டு போனால் மேலும் 10,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லா மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து அதிகத் தண்ணீர் வருகிற காலத்திலே, அந்த உபரி நீரை திரும்பி, முத்தாறு போன்ற நதிகளில் விட்டால் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்க முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

7th March 1963] [திரு. இரா. நல்லமுத்து]

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு மனைக்கட்டு நிலம் வழங்க வேண்டுமென்று பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தும், தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் 200-க்கும் மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தும், எந்தவிதமான பதிலும் இதுவரையிலும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI N. RAMACHANDRA REDDY : Mr. Chairman, Sir, I wish to speak a few words while welcoming the Budget for the year 1963-64 presented by the Hon. Finance Minister. It is a budget free from any fresh taxes and so it should be welcomed by each and everybody in the State because at present our country is in a state of National Emergency. It is not only the Centre and all the State Governments that are concentrating all their wealth, resources and potential towards increasing the tempo of the execution of the plan schemes and also to increase the defence potential to meet any kind of challenge and any kind of emergency from any quarter. It is only on this basis our State Government is undertaking various defence measures, which I need not repeat now, because this Hon. House has fully discussed it during the last session. In spite of heavy expenditure on defence measures, in spite of growing expenditure on old age pension and allotment of heavy additional funds to the Police force and even after getting four crores less of Central Aid, and when the entire State was expected that there would be some new taxes just to meet unavoidable and unexpected expenditure, our experienced and beloved Finance Minister has presented a Budget free from any fresh taxes. I say, on behalf of the people of the State, that it is definitely a boon to our State.

(Mr. Speaker in the Chair.)

Secondly, a question arises, whether the State Government have given up any of its plan schemes to be undertaken during the Third Five-Year Plan because of the Emergency and because of the non-levying of new taxes. The answer is certainly 'not'. Instead of this our Government have allotted more funds for agriculture, industrial development, education, power, irrigation and transport because it is only through socio-economic development of the country that we can strengthen the national defence. Plans should be intensified in several directions, because modern wars are not only fought by the soldiers on the fronts but also by the peasants and workers, who are labouring hard for increasing production on the farms, in the factories and even in workshops. Now modern wars are not being fought by hand to hand as in olden days. It is the mental quality and the youth of the country is even more important than the physical and material resources. Even in far advanced countries like Great Britain, during the Second World War, the British Government spent six times on

[Sri N. Ramachandra Reddy] [7th March 1963]

Education over and above the normal expenditure. This fact, our State Government have fully realised and are allotting more funds to agriculture and education.

Thirdly, our country is predominantly an agricultural country. Nearly 75 per cent of the people are depending on agriculture. It is only through agricultural development that we can improve the national economy of our country. It is a well known fact. Though the Government are taking all possible measures to improve the conditions of the agriculturists, I request the Government to safeguard their other interests in equal degree. Also our State Government have estimated to increase the production of food grains to the tune of 17 lakhs tons during the Third Five-Year Plan.

Though our State Government are not levying any taxes in this Budget, the agriculturists have been heavily taxed to the utmost maximum. I should also like to state that it is the agriculturists, who are honest in paying taxes without any evasion.

With regard to the financial position of the agriculturists, I wish to state their position is not happy though the Government advance all sorts of loans directly or through Co-operative Societies and through Land Mortgage Banks. Long-term loans are not given by the Co-operative Societies. It takes a lot of time to get loans through the Land Mortgage Banks and it has become a very big problem to them. Before receiving a loan from the Land Mortgage Bank for agricultural operations, they had to go to money-lenders or private persons paying heavy interest at 25 or 30 per cent for fulfilling their needs. When the loan is received after a long delay, it would be sufficient only to pay the interest for such loans. So I request the Government to take immediate steps to see that the loans either from the Government, or from the Land Mortgage Banks are given to the agriculturists as early as possible. I also request that provision be made for a very long-term loan through the Co-operative Societies to them.

Recently, the Central Government have enhanced many taxes, on many articles, viz., cigarettes, kerosene, petrol, etc. It has also been announced that this will be given effect to from 1st April. But what happened was that even from the date on which the Budget was presented in the Parliament, the local dealers have enhanced the rates on cigarettes, kerosene, petrol and other articles. I request the Government to take steps to put down this menace and again request our well experienced Finance Minister, who was kind enough to present a beautiful budget to our State, to write to the Central Finance Minister, Mr. Moraji Dasai and to advice him to withdraw the enhanced tax on kerosene as it is hitting very hard on the poor people.

Coming to my district, Salem, I wish to state that my district has not been represented. Though my district has got no representation in the Cabinet, yet there are nine Ministers in the Cabinet,

7th March 1963] [Sri N. Ramachandra Reddy]

who, I hope would safeguard the interests of the district of Salem. That district is very backward though it is the biggest one. The Government have sanctioned an Engineering College for that district. In addition, I request that district may be given a Medical College also.

As regards the long-term needs of my Hosur taluk, the less said, the better, because even the Government know that Hosur taluk is a very backward and neglected taluk. In spite of our best efforts for so many years, the Government have not so far moved its little finger towards the improvement of my taluk.

With regard to irrigation, medical and transport facilities, the taluk is in a very backward and very hopeless condition. Our main source of irrigation is only tanks but we are not having a single anicut even though an anicut could be constructed in four or five places. Also the tanks are in very hopeless condition.

So, I request the Government to take immediate steps to improve my taluk by providing irrigation, medical and transport facilities. I thank you for having given me an opportunity to speak.

திரு. ஆர். செங்காலியப்பன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1963-64-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த நெருக்கடியான கட்டத்தில்கூட நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ஒரு தெளிவான முறையில் இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். இன்று நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியான கட்டத்தில்கூட இப்பொழுதுள்ள நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் அந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது பாதுகாப்பு நிலையைப் பொறுத்த மட்டில் இன்றைக்கு அதற்கு எவ்வளவு நிதி வேண்டுமானாலும் அதை கொடுக்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். மக்கள் அத்தனை பேரும் தாராளமாகப் பொருள்களைக் கொடுத்து உதவ முன்வருகிறார்கள் என்பதிலிருந்தே மக்களுக்கு நாட்டைக் காப்பாற்ற எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். இந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கம் போடக்கூடிய எந்த திட்டமாக இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவும் மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எந்தக் காரியத்தை எடுத்தாலும் அதை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை மக்கள் கொடுக்கும் உதவியால் தெரிந்து கொள்ளலாம். நாம் இப்பொழுது எவ்வளவோ நெருக்கடியான நிலைமையில் இருக்கும்போதுகூட நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர் மக்கள் இன்றைக்குப் பெருவாரியாக பொருள் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதால் இப்படிக் கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். இன்றைய தினம் எடுத்துக்கொண்டால் பாதுகாப்பு நிதிக்காக சுமார் 2-½ லட்சம் ரூபாய் சேகரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு எவ்வளவு

[திரு. ஆர். செங்காலியப்பன்] [7th March 1963]

அக்கறை இருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடியின் காரணமாக சுதந்தரம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக தொழிலாளர்கள் எவ்வளவோ தளர்ந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் அதைப் பார்த்து நடக்க வேண்டும் என்றும், தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இன்றைக்கு பல இலாகாகளில் தொழிலாளர்கள் பல தொழிற்சங்க விதிகளையும் பார்க்காமல் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். தொழில் உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் நாட்டைப் பாதுகாக்க முன் வந்ததைக் கண்டு பாராட்ட வேண்டியதுதான். அதைப் போலவே நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் நாட்டைக் காக்கவேண்டும், சுதந்திரத்தைக் காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் இருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணங்கொண்டு எட்டு மணி நேரம் இல்லை சட்டத்தை மீறக்கூடிய அளவில் எவ்வளவு மணி நேரம் வேண்டுமானாலும் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்க சட்டத்தைக் கூட பார்க்காமல் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதை தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்கி பழி வாங்குகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய பல்லடம் தாலுகா ஒரு வறண்ட பிரதேசம் என்று எல்லோராலும் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவர்களுடைய தொகுதியைப் பற்றி பேசி வருகிறார்கள். அதைப் போலவே நானும் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி பேச வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி பேசுவதாக இருந்தால் சங்கடமாக இருக்கிறது. இந்தநாளும் சொல்லலாம் என்று நினைத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தண்ணீர் தீர்வை, நிலத்தீர்வை அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் என் தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் எந்த வரி போட்டாலும், அதைக் கொடுக்க தயாராகத்தான் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என் போன்றவர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளில் சென்று அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதால் அரசாங்கம் போடக்கூடிய எந்த வரியையும் அவர்கள் சட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படியான வரிசனைப் போட்டாலும் அதைக் கொடுக்க அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

7th March 1963] [திரு. ஆர். செங்காலியப்பன்]

என்னுடைய பகுதி போன்ற பகுதிகளில் வாய்க்கால் வசதி போன்ற பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக எந்த வரி போட்டாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்க மக்கள் தயங்க மாட்டார்கள். மக்களுடைய நிலை உயர வேண்டுமானால் அவர்கள் விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு வாய்க்கால் வசதியெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். மற்றும் கிணறு மாணியங்கள் வேறு கொடுக்க வேண்டும். ரசாயன உர வசதிகள் வேறு செய்து கொடுக்க வேண்டும். பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அரசாங்கம் போடுகிற எந்தத் திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது போடப்படுகின்ற வரிப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டும் வெளி நாடுகளிலிருந்து பணத்தை கடனாக வாங்கியும் விவசாயிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அந்த நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. மக்களுடைய தேவைகளைக் கண்டு அரசாங்கம் காரியங்களைச் செய்து வருவதால் அரசாங்கம் போடக் கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்கள் தயங்க மாட்டார்கள், போடக்கூடிய வரியைக் கொடுக்கவும் தயங்க மாட்டார்கள்.

அதைப்போலவே பல்லடம் தொகுதியில், டவுனில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கிருக்கக் கூடிய மக்கள் வெளியூர்களுக்குச் சென்று வண்டியில் தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. டவுனுக்குப் பக்கத்திலு் நொய்யல் ஆறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அநிலிருந்தோ அல்லது கிணறுகளை வெட்டி அதன் மூலமாகவோ குழாய் மூலமாக தண்ணீர் கிடைக்கும்படியாக வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவைகளில் இருந்து குழாய் மூலமாக பல்லடத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நல்ல முறையில் குடி தண்ணீர் கிடைத்து அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள். அப்படி பல்லடத்திற்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அறிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : களம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் என் தொகுதி ஏர்க்காடு தொகுதி. சேர்வராயன் தொகுதி மலைப் பிரதேசம். இன்று அங்கு ஒரு வசதி கூட கிடையாது. அங்கே 64 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 64 கிராமங்களுக்கும் ஒரே ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. அந்த ஒரு ஆஸ்பத்திரி சுமார் மூப்பது மைல் விஸ்திரணத்திற்குள் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஏர்க்காடு டவுனாக இருக்கிறது. அங்கேதான் அந்த ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. தெற்கு வடக்கே, கிழக்கு மேற்கே மூப்பது மைல் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [7th March 1963]

ஒரு ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் உதவியாக இல்லை. அங்கு மூன்று அல்லது நான்கு மைல்களுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரியை அமைத்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி இதற்கு முன் இந்தச் சட்ட சபையிலேயே பேசி இருக்கிறேன். அது இந்தச் சட்டசபைக்குக் கூட தெரியும். ஆகவே ஏர்க்காடு தொகுதியில் ஐந்து மைலுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரியை அமைத்துக்கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அமைத்து அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டும்போது மருந்துகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு ஊசி போட்டுக்கொள்வதாக இருந்தாலும் அது முடியவில்லை. அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகவே அங்கு உடனடியாக ஆஸ்பத்திரியை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு ஓமலூர் தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் சிறுபாங்கநதி என்ற ஒரு நதி இருக்கிறது. பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு அங்கு அணை ஒன்று கட்டப்பட்டு அது உடைந்து போய்விட்டது. அது இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அதன் பிறகு எவ்வளவோ அணைக்கட்டுகள் எல்லாம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த உடைந்த அணை மட்டும் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அதைக் கட்டிக்கொடுத்தால் ஓமலூருக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கிடைப்பதோடு விவசாயத்திற்கும் கொடுத்தால் அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காடையம்பட்டி பகுதி சேர்வராயன் மலை அடிவாரத்தில் இருக்கிறது. தேனிஸ்பேட்டைக்கும் வடக்கம்பட்டிக்கும் மத்தியில் ஒரு ஆறு இருக்கிறது. ஒரு மைல் தூரத்தில் அது இருக்கிறது. மழைக் காலத்தில் அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வரும்போது, தேனிஸ் பேட்டை ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குச் செல்ல முடியாத அளவுக்கு வழியெல்லாம் ஒரே சேரும் சகதியுமாக இருக்கும். ஆற்றுக்கு மறு பக்கத்தில் மக்கள் நின்றவிட வேண்டியிருக்கிறது. 1957 தேர்தலுக்கு வோட்டுக்காக கிராமங்களுக்குச் சென்றபோது, வடக்கம்பட்டி கிராமத்திற்கு அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் என்னுடன் வந்திருந்தார். அப்பொழுது ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து, வழியெல்லாம் சேராக இருந்தபோது, அமைச்சர் அவர்களும் சேர்நில நடந்து வந்தது அவருக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அதன் காரணமாக மழைக் காலங்களில் ஆற்றின் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு ஜனங்கள் போகமுடியாமல் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். சல்லி ரோடு கூடப் போடப்படவில்லை. அரசாங்கத்தைக் கேட்டால், 'பஞ்சாயத்தில் செய்வார்கள்' என்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கேட்டால், 'நூபாய் இல்லை. உங்கள் அரசாங்கத்தைப் பணம் ஒதுக்கச் சொல்லுங்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். வடக்கம்பட்டிக்கும் தேனிஸ் பேட்டைக்கும் இடையே உள்ள ஆற்றுக்கு ஒரு சிறு பாலம் கட்டி, ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்கு ஜனங்கள் போய்வர

7th March 1963] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வடக்கம்பட்டியிலிருந்து ராமமூர்த்திநகருக்குப் போவதற்குப் பத்து மைல் தூரம் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் அந்த ரோடு இருக்கிறது. சென்ற பொதுத் தேர்தலின்போது அந்த ரோடு வழியாக வோட்டுக்காகச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அப் பொழுது மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் திரு. எஸ். வி. ராமசாமி அவர்கள் பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர் பதவிக்கும் நான் சட்டசபை மெம்பர் பதவிக்கும் தேர்தலுக்கு நின்றபொது, கிராமங்களுக்கு வோட்டு கேட்பதற்காகச் சென்றோம். பள்ளூர் காரில் வந்த மந்திரி 'வான்' இல் தான் ராமமூர்த்தி நகரத்திற்கு போகவேண்டியிருந்தது. அந்த ஊருக்குப் போய்த் திரும்பி வருகிறபோது பார்த்தால், உட்கார்ந்திருந்த இடம் இரத்தம் கட்டிவிட்டது. அந்தப் பத்து மைல் ரோடு அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. திரு. ராமசாமி அவர்களுக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கும். அந்த ரோடு இன்னும் அதே நிலையில்தான் இருக்கிறது. அதைச் சல்லி ரோடாகப் போட்டால் ஜனங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

சண்ணம்புக்கரட்டு என்கிற ஊர் சேர்வராயன் மலையடிவாரத்தில் இருக்கிறது. காஞ்சேரி, குடும்பப்பட்டி வழியாக, சண்ணம்புக்கரட்டிலிருந்து தேனிஸ்பேட்டைக்கு வரும் ரோடு இன்னும் சல்லி போடப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த ரோடுக்கு சல்லி போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாழைப்பட்டி, பனைமரத்துப்பட்டிப் பகுதிகள் மலை ஜாதி மக்கள் இருக்கும் இடங்களாகும். பனைமரத்துப்பட்டி, கோணமுடி கிராமம் வரை 25 மைல் தூரம் அந்த ரோடு போகிறது. அந்த 25 மைல் ரோடுக்கு ஒரு வசதி கூட இல்லை. ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. மின்சார வசதி கிடையாது. ஒரே ஒரு பஸ் தான் போகிறது. கம்மாளப்பட்டிக்கு ஒரு பஸ் ஓடுகிறது. அது போதவில்லை. ஜனங்கள் பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. மங்களபுரம் பக்கத்தில் 30 கிராமங்களில் 50 ஆயிரம் ஜனம் தொகை இருக்கிறது. அங்கு இன்னொரு பஸ் விட்டால் ஜனங்களுக்கு வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோணக்குடி கிராமத்தில் மின்சார வசதி இருந்தாலும், ஒரு பகுதிக்கு இருக்கிறது. இன்னொரு பகுதிக்கு இல்லை. இரண்டு வருஷமாக அதே நிலை இருக்கிறது. எஞ்ஜினியரைக் கேட்டால், 'இன்னும் ஆர்டர் வாசில்லை' என்று சொல்கிறார். இதையும் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

சேலத்திற்கும் திருச்சிக்கும் ஒரு எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ் போகிறது. திருச்சிக்குப் போகும் அந்த எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ் மங்களூரில் இரண்டு நிமிஷம் தங்கிச் சென்றால், அங்குள்ள மக்கள் திருச்சிக்குப் போக வசதி கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால், எட்டு மைல் தூரம் சேலத்திற்கு வந்து, அங்கிருந்து திருச்சிக்குப் போகவேண்டும். மங்களூரில் எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ் நிற்க வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [7th March 1963]

1-35 P.m இந்த முதலமைச்சர் காலத்திலேயே மலை ஜாதி மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களை எப்படி அவர்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள் அப்படியே மலை ஜாதி மக்களுக்கும் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணக்கம்.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders

* 109. Notification issued with G.O.P. No. 4628, Revenue, dated 17th December 1962, regarding the reduction in the rate of sales tax to two per cent on articles made of baked clay and stoneware etc., and the exemption granted from the 1st April 1959 to the 31st March 1962, to dealers in pottery articles made of baked clay and stoneware having total turnover of less than rupees ten thousand from the sales tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

* 110. Notification issued with G.O. No. 190, Revenue, dated 11th January 1963, amending Rule 51 of the Madras General Sales Tax Rules, 1959 published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1941 of 1959, dated the 28th March 1959, at pages 232-280 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 1st April 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

111. Notification issued with G.O. Ms. No. 3617, Food and Agriculture, dated 26th November 1962 regarding establishment of regulated markets by the Tiruchirappalli Markets Committee at Senduras, Andimadam for the purchase and sale of groundnut and cashewnut and at Kulitalai for the purchase and sale of paddy in Tiruchirappalli district under sub-section (3) of section 5 of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 29(4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959, (Madras Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

50. Notifications issued with G.O. Ms. No. 5562, Revenue, dated 30th December 1961 amending the Indian Stamp Rules, 1925 and the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-8380 of 1958, dated 22nd December 1958, published at page 2208 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 31st December 1958, under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

* Laid on the table of the House on 6th March 1963.